

הזוהר הקדוש

זוהר בהעלותך

The Holy Zohar

Zohar Behaalotcha

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דְּבַר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶמְרָת אֵלָיו בְּהִעָלוֹתְךָ אֶת הַנֶּהֱרֹת וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים יט) וְהוּא כִּחְתָּן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ וְגו'. אֲשֶׁרִי חִלְקִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בָּהֶם, וְנָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת, עַץ חַיִּים, שֶׁבּוֹ הָאָדָם אוֹחֵז (יֹרֵשׁ) חַיִּים לְעוֹלָם הֵנָּה וְחַיִּים לְעוֹלָם הַבָּא. שְׂכָל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְאוֹחֵז בָּהּ, יֵשׁ לוֹ חַיִּים (אוֹחֵז בַּחַיִּים). וְכָל מִי שֶׁעוֹזֵב דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וְנִפְרָד מֵהַתּוֹרָה, כְּאֵלּוּ נִפְרָד מֵהַחַיִּים, מִשּׁוּם שֶׁהֵיא חַיִּים, וְכָל דְּבָרִיָּה חַיִּים. זֶהוּ שִׁכְתוּב (משלי ד) כִּי חַיִּים הֵם וְגו'. וְכַתוּב (שם ג) רַפְאוֹת תִּהְיֶה לְשִׁרְךָ וְגו'.

2. בֹּא רֹאֵה, עַץ הַחַיִּים אָחוּז מִמַּעַלָּה לְמַטָּה. וְשִׁמְשׁ זֶה שֶׁמַּאֲרִיחַ לְכָל, אוֹרָה מִתְחִיל מִהָרָאשׁ, וּמִתְפַּשֵּׁט בְּגוֹף הָאֵילָן בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. שְׁנֵי צִדִּים אָחוּזִים בּוֹ, אֶחָד לְצִפּוֹן וְאֶחָד לְדָרוֹם, אֶחָד יָמִין וְאֶחָד שְׂמָאל, (וְהֵם) בְּשַׁעַר שֶׁמַּאֲרִיחַ הַשֶּׁמֶשׁ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, מֵאוֹתוֹ גּוֹף (נוֹף) הָאֵילָן, מִחֻזֵּק לְזִרְעַת יָמִין וּמֵאִיר בְּתִקְפוֹ, וּמִתְקַפּוֹ מֵאִיר הַשֶּׁמֶל וְנִכְלָל בְּאוֹרוֹ.

3. וְהוּא כִּחְתָּן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ. מִהֵי חֻפְתּוֹ? זֶהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים א) עֲטָרָה שֶׁעֲטָרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֻתְנָתוֹ. יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ – זֶהוּ רֹאשׁ שֶׁל כָּל אוֹר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בַּפְּסוּק שְׁלֹאֲחֶרֶיו, מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ. זֶה רֹאשִׁית הַכֹּל שֶׁנִּקְרָאת מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם. וְאִי יֵצֵא כִּחְתָּן מִמֶּשׁ, בְּשִׁינְיָא לְפָגֶשׁ אֶת כָּלָתוֹ אֲהוּבָת נִפְשׁוֹ, וּפּוֹרֵשׁ זִרְעוֹתָיו וּמִקְבְּלָהּ.

1. (במדבר ח') וַיִּדְבֹר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דְּבַר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶמְרָת אֵלָיו בְּהִעָלוֹתְךָ אֶת הַנֶּהֱרֹת וְגו', רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים יט) וְהוּא כִּחְתָּן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ וְגו'. וְכֹפֶאֶת זוּלָּקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵרְעִי בְּהוֹן, וְיִתֵּב לְהוֹן אוֹרִיִּיתָא דְּקִשְׁוֹט, אֵילָנָא דְּזוּזִי, דְּבֵיתָא אֲזוּזָא בְּרִי גִשׁ (ס"א ירית) זוּזִין לְהֵאֵי עֲלָמָא, וְזוּזִין לְעֲלָמָא דְּאֵתִי. דְּכָל מֵאֵן דְּאֲשִׁתְּדַל בְּאוֹרִיִּיתָא וְאֲזוּזָא בְּהֵא, אֵית לִיה זוּזִין (ס"א אחיד בחיין). וְכָל מֵאֵן דְּשִׁבִּיק מִלִּי דְּאוֹרִיִּיתָא, וְאֲתִפְרִישׁ מֵאוֹרִיִּיתָא, כְּאֵלּוּ מִתְפַּרְשׁ מוֹזוּזִין, בְּגִין דְּהֵיא זוּזִין, וְכָל מִלּוֹי זוּזִין, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (משלי ד) כִּי זוּזִים הֵם וְגו'. וְכַתִּיב (משלי ג) רַפְאוֹת תִּהְיֶה לְשִׁרְךָ וְגו'.

2. תָּא זוּזִי, אֵילָנָא דְּזוּזִי, אֲזוּזָא מֵעֵילָא לְתַתָּא. וְהֵיא שֶׁמֶשׁ דְּנִהִיר לְכָלָא, נִהִירָא דִּילִיָּה שְׂאִרִי מִרִישָׁא, וְאֲתִפְשֵׁט בְּגוֹפָא דְּאֵילָנָא בְּאֵרוֹז מִיִּשְׂרָאֵל ב' סְטָרִין אֲזוּזִין בֵּיתָא, זוּד לְצִפּוֹן, וְזוּד לְדָרוֹם. זוּד יְבִינָא, וְזוּד שְׂמָאלָא. (ואינון) בְּשַׁעַרָא דְּשִׁמְשָׁא נִהִיר כְּמֵה דְּאֲתִבְרָא, מִהֵהוּא גּוֹפָא (ס"א נופא) דְּאֵילָנָא, אֲתִקִּיף לְדָרוֹעָא דִּימִינָא, וְאֲנִהִיר בְּתוֹקְפִיָּה. וּמִתּוֹקְפִיָּה נִהִיר שְׂמָאלָא, וְאֲתִכְלִיל בְּנִהִירִיָּה.

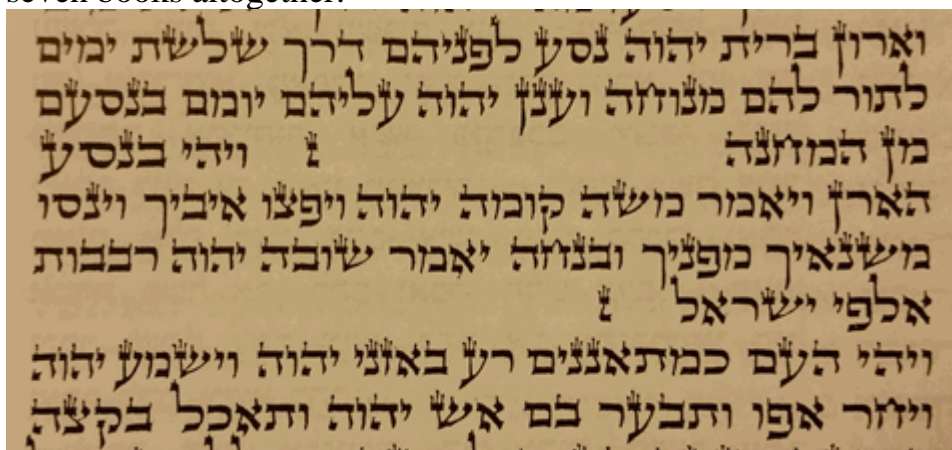
3. וְהוּא כִּחְתָּן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ, מֵאֵן אִיהוּ זוּפְתּוֹ. דָּא אִיהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) עֲטָרָה שֶׁעֲטָרָה לוֹ אִבּוֹ בְּיוֹם זוּתְנָתוֹ. יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ, דָּא אִיהוּ רִישָׁא דְּכָל נִהִירָא כְּמֵה דְּאֵת אִמֵּר בְּקָרָא דְּאֲבִתְרִיָּה, מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ, דָּא שִׁירוֹתָא דְּכָלָא, דְּאֲקָרִי מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם. וְכִדִּין, נְפִיק כִּחְתָּן מִבּוֹשֶׁ, כִּד נְפִיק

לְאַעֲרָעָא לְכַלְתִּיהָ, רוֹזִימָתָא דְנִפְשָׁיו, וּפְרִישׁ
דְּרוּעָיו, וּמִקְבֵּל לָהּ.

Zohar Beha'alotcha talks about two Messiahs, Mashiach ben David and Mashiach ben Efraim. The first is the aspect of the right column and the sefirot of Chokmah, Chesed and Netzach, the second is the Left column and sefirat of Binah, Gevurah and Hod.

Moses is the aspect of the sefirat of Da'at (knowledge), (a sefira that appears when Chokmah and Binah are connected). The Zohar says that Moses (named in the Zohar as Raya Meheimnah, which is Aramaic for "the Faithful shepherd") holds both columns, and all the Sefirot of the Central Column, Keter, Da'at, Tiferet, and Yessod are connected to him.

There are two special verses in Beha'alotcha, (Numbers 10:35-36) that are separated from the other parts of the Torah by two reversed "נ" letters. Most kabbalists consider those two verses a separate book in the Torah. This makes the Torah have seven books altogether.

The first verse has 12 words, like the last verse of the Torah and the second verse has 7 words like the first verse of the Torah. There is a cross hold. The first verse has the word "ובנחה" numerical value 71 but the Torah reader is instructed to read it as "ובנחו", the numerical value of 72. The pronunciation is exactly the same but the energy revealed is different.

A complete cycle of years in the Hebrew calendar has 19 years, 12 regular and 7 leap years. Every 19 years there is a complete sync between the sun and the Hebrew calendar. Your birthday falls exactly on the same Hebrew date (moon based) and Gregorian date (sun based) as your birth date when you are 19,38,57,76,95,114....

The beginning and end are tied together here. We can see the two hands holding the Torah together. The two letters of "Nun" are like walls. From one side of the two verses, we see the right column, the presence of the light of the Creator (Numbers 10:34) and the other side is the beginning of a new chapter, the nation with their complaints, their selfish desires and death (Numbers 11:1).

Within every 72 hours, we need to read from the Torah. This happens on Monday, Thursday, Saturday morning and Saturday afternoon.

Before the reading of the Torah, a special process takes place. A person goes to the Ark (where the Torah scroll is placed), holds the doors or curtains with both hands and opens. At this point, the congregation begins to recite the first of the two special verses.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

קוּמָה יְהוָה, וְיִפְצְצוּ אֹיְבֶיךָ, וַיִּגְסוּ מְשֻׁנְאֶיךָ, מִפְּנֶיךָ

Whenever the ark set out, Moses said, "Rise up, LORD!

May your enemies be scattered; may your foes flee before you."

The Scroll is taken out for reading. After the reading, the Ark is opened again and the Torah is put back in its place. This time we recite the second special verse.

וּבִגְנוּחַהּ, יֹאמֶר: שׁוּבָה יְהוָה, רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל"

Whenever it came to rest, he said, "Return, LORD,

to the countless thousands of Israel."

then we add a verse from the end of Lamentation, 5:21.

"הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם"

"Restore us to yourself, YHVH, that we may return; renew our days as of old"

When we check the first letter of the name of all the sefirot, we get the numerical value of 546 which is exactly "541+5" "ישראל" for each letter of the word "ישראל".

The last three words of the Torah are "לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל" "in the sight of all Israel". The first letter of the three words is spelled "כלי" (vessel). The last letters are "ללי" numerical value 70.

The vessel is the two verses in Numbers 10:35-36. The light is concealed inside the seven books of the Torah.

When all Israel (all 12 tribes) comes together as one and connects to the Torah, Mashiach will be revealed (ביהשמו). The two special (reversed) Nuns (נ) will drop and the Light of the Holy Ark will spread throughout the whole seven books of the Torah. The 19 (12+7) words will tie together the beginning and end of the Torah, closing the circle/circuit and flood existence with the light that awaits us from the day of Creation. It will reveal a new Torah that will be all about life and immortality.

4. כִּהְיִי זָנוּנָה וְהָיָה כְּזוֹתָן יוֹצֵא מִזֹּפְתָהּ, אֲזָלָה 4. כְּמוֹ זֶה וְהָיָה כְּזוֹתָן יוֹצֵא מִחֻפְתָּהּ, שְׂמִינִיָּה וְאֶתְפַּשְׁטִי לְגַבִּי מִעֶרְבִי, כִּיּוֹן דְּמִעֶרְבִי הוֹלֵכֶת הַשֶּׁמֶשׁ וּמִתְפַּשְׁטֶת לְמִעֶרְבִי. כִּיּוֹן

שְׁמַעְרֵב מִתְקָרֵב, צֶדֶד צָפוֹן מִתְעוֹדֵר
מִלּוֹ בְּתַחֲלָה, וּמִתְקָרֵב לַמַּעְרֵב, וּמִזּוּג
אוֹתוֹ בְּמִקוּמוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
שְׁכֵתוֹב (שם ב) שְׁמָלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי.
וְאַחֵר כִּדְ צֶדֶד דְּרוֹם, שֶׁהוּא יָמִין, שְׁכֵתוֹב
וּיְמִינוֹ תַּחֲבֻקָּנִי. אִזּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אֶרֶץ, לְהֵאִיר הַלְבָּנָה, וּפְרִשׁוּהָ. בֵּא
רְאָה, בְּהַעֲלֵתָּךְ אֶת הַנֶּגֶד – אֵלּוֹ
מְנוֹרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שֶׁבֶלֶן מְאִירוֹת כְּאַחַת
מִהֶשֶׁמֶשׁ.

5. רַבִּי אַבְאָ פְּתוֹז, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי
הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה ה' בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֹכוּ.
הַפְּסוּק הַזֶּה פְּרִשׁוּהוּ, אָבֵל בֵּא רְאָה,
אֲשֶׁרִי הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
נָתַן לָהֶם תּוֹרַת הַקְדוּשָׁה, וְלִמְדָם דְּרָכָיו
לְהַתְדַבֵּק בּוֹ, וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹת הַתּוֹרָה
לְזִכּוֹת בָּהֶן לְעוֹלָם הַבָּא, וְקִרְבָם בְּשַׁעַת
שִׁיעָאוֹ מִמַּצְרִים, שֶׁהָיָה אִזּוֹ הוֹצִיאָם
מִרְשׁוֹת אַחֲרֵת, וְהָעֵלָם לְהֵאֲחִזּוּ בְּשִׁמּוֹ,
וְאִזּוֹ נִקְרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חוֹרֵין מִהֶבֶל,
שֶׁלֹּא יֵשְׁבוּ תַּחַת רִשּׁוֹת אַחֲרֵת, וְהָעֵלָם
לְהֵאֲחִזּוּ בְּשִׁמּוֹ, שֶׁעוֹלָה עַל הֶבֶל,
שֶׁשּׁוֹלֵט עַל עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים.

אֶתְקָרִיב, סֵטֶר צָפוֹן אֶתְעַר לְקַבְּלִיהָ בְּקֶדְמִיּוּתָא,
וְקָרִיב לְבַעֲרֵב, וְזוּיָג לִיהָ בְּאַתְרֶיהָ, כְּמִתָּה דְּאַתְבִּיר
דְּכִתְיִב, (שיר השירים ב) שְׁמָאֵל תַּזוּת לְרֹאשִׁי.
וְלִבְתֵּר סֵטֶר דְּרוֹם דְּאִיהוּ יְמִינָא, דְּכִתְיִב וּיְמִינוֹ
תַּזְבֻּקָּנִי. כִּדְיָן יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ, לְאַנְהָרָא
סִיְהָרָא וְאוֹקְמוּהָ. תָּא זְוּי, בְּהַעֲלֵתָּךְ אֶת הַנֶּגֶד, אֵלּוֹ
אֵלֶיךָ בּוֹצִיעִין עַלְאִין, דְּכִלְהוּ נְהִירִין כְּזוֹדָא מִן
שְׁמִינְיָא. (חסר כאן)

5. רַבִּי אַבְאָ פְּתוֹז, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי
תְרוּעָה י' בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֹכוּ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ,
אָבֵל תָּא זְוּי, וְכֵאִין אֵינֶן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא יְהִי לִן אוֹרִיּוּתָא קְדִישָׁא, (דף קמ"ט
ע"א) וְאוֹלִיף לִן אֶרְזוּי, לְאַתְדַּבְּקָא בֵּיהּ, וְלִמְיִטֵּר
פְּקוּדֵי דְּאוֹרִיּוּתָא, לְבִזְכֵּי בְּהוּ לְעֵלְמָא דְּאַתִּי.
וְקָרִיב לָהּ בְּשַׁעֲתָא דְּנִפְקוּ מִבְּצֻרִים, דְּהָא כִּדְיָן
אֶפִּיק לִן מִרְשׁוֹתָא אֶזְרָא, וְסִלִּיק לִן לְאַתְאֶזְזָא
בְּשִׁמְיָהּ, וְכִדְיָן אֶקְרוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי זְוּרִין
מִכְּלָא. דְּכָא יִתְבוּ תַּזְוּת רִשּׁוֹתָא אֶזְרָא, וְסִלִּיק
לִן לְאַתְאֶזְזָא בְּשִׁמְיָהּ, דְּסִלִּיק עַל כְּלָא, דְּשִׁלִּיט
עַל עַלְאִין וְתַתְאִין.

Psalms 19:6

”וְהוּא--כְּתָנוּ, יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ; יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר, לְרוּץ אֶרֶץ.”

“And he, as a bridegroom, coming out from his covering, He rejoices as a mighty one To run the path.”

The groom is the aspect of Zeir Anpin coming out from under Binah that is the source of light for the lower levels..

19:7

”מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם, מוֹצְאוֹ--וְתִקְוָתוֹ עַל-קְצוֹתָם; וְאִין נִסְתָּר, מִחֻפְתּוֹ.”

“Its rising is from the end of the heavens, and its circuit to the end of them, and there is nothing hidden from its heat.”

The end of the heavens is Binah, and Zeir Anpin is called heavens. The groom coming out of Binah, spreads his arms, Chesed and Gevurah and spread toward the west that is Yessod to connect to his bride, Malchut.

Numbers 8:2

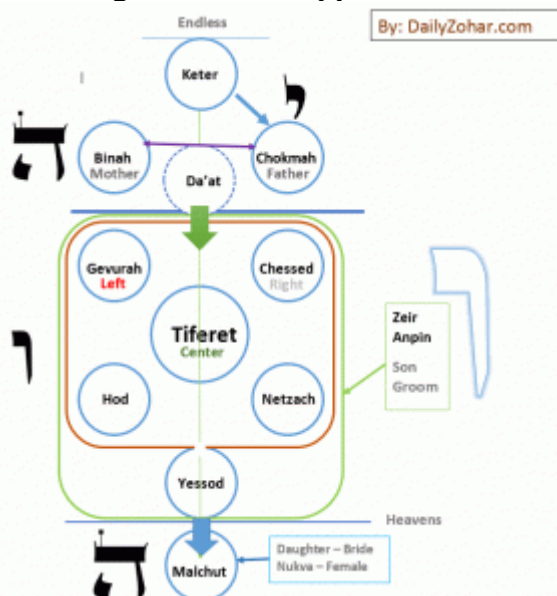
”דַּבֵּר, אֶל-אַהֲרֹן, וְאָמַרְתָּ, אֵלָיו: בְּהַעֲלֹתְךָ, אֶת-הַנֵּרוֹת, אֶל-מִוֵּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה, יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת.”

“Speak unto Aaron, and say to him, when you elevate the candles toward the face of the candelabra (Menorah), the seven lights will give light.”

When the Priest prepares the candelabra he makes a connection to Binah and releases the light to come down through Zeir Anpin to reveal itself in Malchut.

Click on the image below to enlarge it.

The video will follow on the next DZ to explain this diagram and demonstrate the flow of light from the upper three Sefirot to the lower seven

6. וּבִמְגֹז רִזְזִימוּתָא דְלָהוֹן, קָרָא לֵוִן (שמות ד) בְּנֵי
בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, כְּגֻוֹנָא (דקדושה) עֲלָתָה (ועל דא).
קִטְל (ס"א וקטל) כָּל בְּכוֹר דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְשָׂרָא
קִטְרִין וְאַסִּירִין דְעֲלָאִין וְתַתָּאִין, בְּגִין לְאַפְקָא
לֵוִן, וְעַבִּיד לֵוִן בְּנֵי זִוְרִין מִכְלָא. וְעַל דָּא לָא בָּעָא
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לָא מִכְלָא, וְלָא שָׂרָא, אֲכָלָא
אִיהוּ. וְעוֹד, דְהָא אִיהוּ יָדַע לְאַבְוֹנָא וּלְמַנְדַּע
כָּלָא, וּלְמִשְׁרֵי אֲסִירִין, וְלָאוּ אִינוֹן בְּרִשׁוּתָא
דְשְׁלִיזָא אַחֲרָא אֲכָל בִּידִיהּ.

6. ומתוך אהבתם קרא להם (שמות ד) בְּנֵי
בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, כְּגֻוֹנָא (ועל דא).
קִטְל (ועל דא) כָּל בְּכוֹר דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְשָׂרָא
קִטְרִין וְאַסִּירִין דְעֲלָאִין וְתַתָּאִין, בְּגִין לְאַפְקָא
לֵוִן, וְעַבִּיד לֵוִן בְּנֵי זִוְרִין מִכְלָא. וְעַל דָּא לָא בָּעָא
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לָא מִכְלָא, וְלָא שָׂרָא, אֲכָלָא
אִיהוּ. וְעוֹד, דְהָא אִיהוּ יָדַע לְאַבְוֹנָא וּלְמַנְדַּע
כָּלָא, וְלְמִשְׁרֵי אֲסִירִין, וְלָאוּ אִינוֹן בְּרִשׁוּתָא
דְשְׁלִיזָא אַחֲרָא אֲכָל בִּידִיהּ.

אסורים, ואינם ברשות שליח אחר,
אלא בידו.

7. תא וזוי, בההוא ליליא דבעא קודשא בריך
הוא לקטלא כל אינון בכורי כמה דאתמר,
בשעתא דרמש ליליא, אתו מומרין לומר
קמיה, אמר לון, לאו עידן הוא דהא שירתא
אזרא, מומרין בני בארעא. בשעתא דאתפליג
ליליא, אתער ריוז צפון, וקודשא בריך הוא כדן
עבד נוקמין, וישראל עבדין שירתא בקול
רם, (ס"א וישראל מזמרינ ואמרין הלילא בקול רם) וכדן
עבד לון בני זורין מכלא, ומלאכין עלאי, וכל
משריין כלהו, הוו צייתין להון לקליהון דישראל.
בתר דאתגורו, רשימו לבתיהון, מההוא דבא,
ומדבא דפסווא, בתלת רשימין. (שמות יב) על
המשקוף ועל שתי המזוזות.

Exodus 4:22 “Then you shall say to
Pharaoh, ‘Thus says YHVH, Israel is my firstborn son’”

Before Moses goes to Pharaoh with the command “Let my people go..”, God instructs Moses to tell Pharaoh that he adopted the Israelites as his firstborn.

With this statement, God protected the Israelites from the 10th plague, which was the killing of the firstborn.

In the middle of the night, God went into Egypt and brought death to all the firstborns in Egypt. The Israelites were singing for the Light within the safety of their homes, protected by the special markings on the doorposts that blocked the aspect of death from coming into their homes.

God himself performed the task because that was the only way to break the control of Egypt over the material world. The firstborn is the aspect of Keter and God removed the Klipah of Egypt. That was a complete redemption that brought immortality to the Israelites.

That was the first Redemption. In the Final Redemption, we'll experience a similar situation. The Tikkun of the world involves 320 sparks of Light. We need to correct 288 and the 10th part is left for God. This light will come after Mashiach opens the path and the negativity in the aspect of Keter will be removed forever. This is why

we see that most of the world governments are controlled by powerful people with hidden personal agendas.

The pain of the cleansing will be great and only those who are protected with the Light of the Zohar will be saved from the Final process.

This video explains the flow of light in the Tree of Life.

Sorry for the poor quality. I did it all by myself with limited tools but you can still learn a lot from it.

Please ask questions if something is not clear in the video.

http://youtu.be/tj3CQxCjC_c

8. מאי טעמא. הא אוקמוה בגין דאיהו רשימא קדישא, ובזבכא כד איהו גפיק, וזמי ההוא דמא דהוה רשים על ההוא פתוא, וזייס עליהו דישראל, הדא הוא דכתיב ופסזו יי על הפתוז וגו'. הכא אית לאסתכלא, אי קודשא בריך הוא אתי וקטיל בארעא דמצרים, ולא שליוז אנזרא, רשימא דא דעל פתוא לבמה, והא כלא גלי קמיה. ותו, מהו ולא יתן המשוזית, ולא ישוזית מבעי ליה.

9. אלא ודאי הכי הוא, דכתיב, (שמות יב) ויי הכה כל בכור. ויי: הוא ובית דינו. וההוא בי דינא הכא אשתכוז. (ס"א מכאן דבכלא) ובכלא בעי לאוזאה עובדא, בגין לאשתובא. דהא כזוזא דא על גבי מדבזא, בגין דלא אשתכוז מזבכא.

10. האי בעובדא, ובזמנא דלא אצטרף האי, כגון ראש השנה, דאיהו יומא דדינא, ומאריהון דלישנא בישא קיימין עליהו דישראל, בעינן מלין, צלותין ובעותין, ובעינן לאוזאה עובדא (ס"א ברוחא ונפשא) כמה דאוקימנא. והא אתמר, ובמה. בשופר. (לאחזאה שופר) לאתער

8. מה הטעם? הרי פרשוה, משום שהוא רשם קדוש, והמשחית כשהוא יוצא ורואה אותו דם שהיה רשום על אותו פתח, חס על ישראל. זהו שפתוב ופסח ה' על הפתח וגו'. כאן יש להסתכל, אם הקדוש ברוך הוא בא והרג בארץ מצרים ולא שלח אחר, רשם זה שעל הפתח לשם מה, והרי הכל גלוי לפנינו? ועוד, מה זה ולא יתן המשחית? ולא ישחית צריך לו להיות!

שופר אחר. ואנו מוציאים באותו קול רחמים ודין באחד, הכל כראוי. כמו שלאותו שופר עליון מוציא קול שהוא כלל של אחד. ולעורר רחמים אנו הולכים, ולשבר את בעלי הדין שלא ישלטו ביום הזה. וכשמתעוררים הרחמים, כל המנורות העליונות מאירות מצד זה ומצד זה, ואז (משלי טז) באור פני מלך חיים.

שופר אורא. ואנן מפיקין בההוא קלא, רזומי ודינא כוזדא, כלא כדקא יאות. כמה דההוא שופר עלאה, אפיק קלא דאיהו כללא כוזדא. ולאתערא רזומי קאזלינן, ולתברא מאריהון דדינא, דלא ישלטון בהאי יומא. וכד רזומי מתערין, כלהו בוצינן עלאין נהרין מיהאי גיסא ומהאי גיסא. כדין (משלי טז) באור פני מלך חיים.

11. בא ראה, בשעה שהפכו (הגדול) מתפנו להדליק נרות למטה והיה מקריב קטרת בשמים, באותה שעה אז מנורות עליונות מאירות, ונקשר הכל באחד, ושמחה וחדוה נמצאת בכל העולמות. זהו שכתוב (שם כז) שמן וקטרת ישמח לב, ועל זה בהעלתך את הנרות.

11. תא וזוי, בשעתא דכהנא (רבא) אתכוןן לאדלקא בוצינן לתתא, והוה קריב קטורת בוסמין, בההוא שעתא כדין בוצינן עלאין נהרין, ואתקטר כלא כוזדא, וזודו וזודותא אשתכוז בכלהו עלמין, הדא הוא דכתיב, (משלי כז) שמן וקטרת ישמוז לב, ועל דא בהעלותך את הנרות.

12. רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי יצחק היו הולכים בדרך. פגעו באותם הרי קרדו. עד שהיו הולכים, הרים רבי אלעזר עיניו, וראה אותם הרים רמים, והיו חשוכים, ופחדו בפחד. אמר רבי אלעזר לאותם חברים, אלו אבא פאן, לא היינו פוחדים. אבל פיון שאנו שלשה ודברי תורה בינינו, הדין פאן לא נמצא.

12. רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי יצחק, הוו אזלי באורזא, פגעו באינן טורי קרדו, עד דהוו אזלי וקף עיניו רבי אלעזר, וזומי אינן טורי רמאי, והוו וזשוכן, ודזוכן בדזוכו. אמר רבי אלעזר לאינן וזברייא, אלו אבא הכא, לא הוה דזוכלנא, אבל כיון דאנן תלתא, ומלי דאורייתא ביננא, דינא הכא לא אשתכוז.

13. פתח רבי אלעזר ואמר, פתוב (בראשית ח) ותנח התבה בחדש השביעי וגו', על הרי אררט וגו'. כמה חביבים דברי התורה, שבכל דבר ודבר יש סודות עליונים, והתורה בלה נקראת עליונה. ושנינו בשלש עשרה מדות של התורה: כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל בלו יצא. שהרי התורה, שהיא כלל עליון,

13. פתח רבי אלעזר ואמר, כתיב ותנח התביבה בחדש השביעי וגו', על הרי אררט וגו', כמה וזביבין מלי דאורייתא, דבכל מלה ומלה, אית רזין עלאין, ואורייתא כלא, עלאה איקרי. ותנינן בתליסר מדינן דאורייתא, כל דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל, כלמוד, לא כלמוד על עצמו יצא, אלא כלמוד על הכלל בלו יצא. דהא אורייתא דאיהי (דף קמ"ט ע"ב) כללא עלאה, אף

אף על גב ש'יצא ממנה ספור אחד בעולם, ודאי לא באה להראות את אותו ספור, אלא להראות דברים עליונים וסודות עליונים. ולא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל בלוי יצא. משום שאותו ספור של התורה או אותו מעשה, אף על גב שהוא יצא מכלל התורה, לא להראות על עצמו יצא בלבד, אלא להראות על אותו כלל עליון של התורה בלה יצא.

על גב דנפק מנה, וזר ספור בעלמא. ודאי לא אתי לאוואה על ההוא ספור, אלא לאוואה מלין עלאין, ורזין עלאין. ולא כלמד על עצמו יצא, אלא כלמד על הכלל בלוי יצא. בגין דההוא ספור דאורייתא, או ההוא עובדא, אף על גב דהוא נפקא מכלל דאורייתא, לאו לאוואה על גרמיה נפק בלבד, אלא לאוואה על ההוא כלל עלאין דאורייתא כלא נפק.

Translation of paragraph #12

Rabbi Elazar and Rabbi Yosi and Rabbi Yitzchak were on their way when they reached mountains of darkness. While they were walking Rabbi Elazar raised his eyes and saw dark and high mountains that brought feelings of fear. Rabbi Elazar said to his friends: If my father (Rabbi Shimon) was here we would not have to be frightened. Since there are three of us, and we study the words of the Torah, no judgment can come to us.

Rabbi Elazar and his friends didn't have what we have today. Luckily for us, we can have Rabbi Shimon with us wherever we travel. Using the simple device that most of us carry in our pockets we can connect to Rabbi Shimon any time we like.

14. בגין זה, שפתיב (בראשית ח) ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. ודאי פסוק זה יצא מכלל התורה, ובא בספור העולם. מה אכפת לנו אם שורה בזה או בזה, שהרי במקום אחד שישרה? אלא ללמד על הכלל בלוי יצא. ואשריהם ישראל שנתנה להם תורה עליונה תורת אמת. ומי שאומר שאותו ספור של התורה, להראות על אותו ספור בלבד הוא בא – תפח רוחו. שאם כך, היא אינה תורה עליונה, תורת אמת, אלא ודאי תורה קדושה עליונה היא תורת אמת.

14. בגין האי דכתיב, (בראשית ח) ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. ודאי האי קרא מכלל דאורייתא נפק, ואתי בספור בעלמא. מאי אכפת לן, אי שרי בהאי, או בהאי, דהא באתר וזר לישרי. אלא כלמד על הכלל בלוי יצא. וזכאין אינן ישראל, דאתיהיב להו אורייתא עלאה אורייתא דקשויט. ומאן דאמר, דההוא ספור דאורייתא, לאוואה על ההוא ספור בלבד קאתי, תיפוז רוזיה. דאי הכי, לאו אידי אורייתא עלאה, אורייתא דקשויט, אלא ודאי אורייתא קדישא עלאה, אידי אורייתא דקשויט.

15. תָּא וְזוּי, מִלֵּךְ בְּשֵׁר וְדָם, לָאוּ יִקְרָא דִּילִיָּהּ
 הוּא, לְאִשְׁתֵּי מִלָּה דִּהֲדִיּוּטָא, כָּל שְׂכָן לְמוֹכְתָב
 לִיָּהּ, וְאִי סָלִיק בְּדַעְתָּהּ, דְּמִלְכָּא עֲלָאָה קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, לָא הוּוּ לִיָּהּ מִלֵּין קִדְיִשִׁין, לְמוֹכְתָב
 וּלְמוֹעֲבָד בְּנִיָּהּ אוֹרִיָּיתָא, אֲלָא דִּאִיהוּ כְּנִישׁ כָּל
 מִלֵּין דִּהֲדִיּוּטִין, כְּגוֹן מִלֵּין דְּעֵשׂוֹ. מִלֵּין דִּהֲגָר.
 מִלֵּין דְּלָבָן בִּיעֵקֵב. מִלֵּין דִּאֶתוֹן. מִלֵּין דְּבִלְעָם.
 מִלֵּין דְּבִלְקָה. מִלֵּין דְּזִמְרִי. וְכְנִישׁ לָהּ, וְכָל עֲרָא
 סְפוּרִין דְּכִתְיִבִין, וְעִבִיד בְּנִיָּהּ אוֹרִיָּיתָא.

15. בא ראה, מלך בשר ודם, לאו יקרא דיליה
 מכבודו לדבר דברי הדיוט, כל שכן
 לכתבם. ואם עולה בדעתך שמלך
 עליון הקדוש ברוך הוא לא היו לו
 דברים קדושים לכתב ולעשות מהם
 תורה, אלא שהוא בנס דברי הדיוטות,
 כמו דברי עשו, דברי הגר, דברי לבן
 ביעקב, דברי האתון, דברי בלעם,
 דברי בלק, דברי זמרי, וכן, וכל
 שאר הספורים שכתובים, ועשה מהם
 תורה.

From paragraph #14

...Praised are the Israelites that the superior Torah of truth was granted to them. Whoever says that the Torah stories are simple and relate only to that story itself, may his breathe leave his body. The Torah is superior, holy and true.

Why did Rabbi Shimon curse the small and close-minded people in such a way?

Those who read the Torah without understanding the depth of it are like those who think that a person has no soul.

Genesis 2:7

"וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם, עָפָר מִן-הָאֲדָמָה, וַיִּפֹּחַ בָּאָפִיו, נְשִׁמַת חַיִּים; וַיְהִי הָאָדָם, לְנֶפֶשׁ חַיָּה"

"then YHVH God formed the man of dust from the ground and breathed into his nostrils the breath of life, and the man became a living creature."

God gave us the breath of life, and if we don't acknowledge its existence then we don't deserve to have it. Rabbi Shimon doesn't even curse without a reference to the Torah.

The verb in God's action is "יָפַח" + the letter Vav "וַיִּפֹּחַ" that is the channel of Life to the world, and it also represents the Torah. The nostrils on the face represent Vav, Zeir Anpin.

The verb Rabbi Shimon uses is the same "יָפַח" but with the letter ת Tav, that is the last letter of the Hebrew Alef-Bet, the last letter of the word for 'death', "מוות". It is also the last letter in the word "Malchut" "מלכות".

The deeper we study the Zohar and reveal the secrets of the Torah, the greater the energy of Life that we draw into our lives. Every word in the Zohar reveals the spiritual energies that come from the Torah. With the Zohar, we can breathe the Life force that God breathed into our nostrils.

16. אי הכי, אמאי אקרי (מלאכי ב) תורת
אמת, (תהלים יט) תורת יי תמימה, עדות יי נאמנה,
פקודי יי ישרים, מצות יי ברה, יראת יי טהורה,
משפטי יי אמת, וכתוב הנחמדים מזהב ומפז רב.
אלין אינון מלי דאורייתא. אלא ודאי אורייתא
קדישא עלאה, איהו אורייתא דקשיוט, תורת יי
תמימה. וכל מלה ומלה, אתיין לאוזואה
מלין (אחרנין) עלאין, דההוא מלה דההוא ספור,
לאו לאוזואה על גרמיה בכלבד קא אתיא, אלא
לאוזואה על ההוא פללא קאתי, כמה
דאוקימנא.

17. תא וזוי ותנזו התיבה וגו'. האי קרא כף, כל
שפן אחרנין, (ס"א האי קרא כך איהו והא
אתמר) בשעתא דדינא תלי על עלבא, ודינן
שריין, וקודשא בריך הוא יתיב על כורסיין
דינא למידן עלבא בההוא כורסיין, כמה
רשימין אתרשימו ביה, כמה פיתקין גניזין בגויה,
בגו אוזמותא דמלכא, כלהו ספרים דפתיוזו תמן
אתגניזו, ובגין כף לא אתגשי מלה מן מלכא,
והאי כורסיין לא אתקן, ולא שריא. אלא בוזדע
השביעי, דאיהו יומא דדינא, יומא דכל בגי
עלבא אתפקדון ביה, כלהו עברין קמי ההוא
כרסיין. ועל דא, ותנזו התיבה בוזדע השביעי,
בוזדע השביעי ודאי, דאיהו דינא דעלכא.

17. בא ראה, ותנח התיבה וגו'. פסוק זה
כף, כל שפן אחרים, (הפסוק הזה כף
הוא, וקרי נתבאר) בשעה שדין תלוי על
העולם והדינים שרויים, והקדוש ברוך
הוא יושב על כסא דין לדון העולם
באותו כסא, כמה רשומים נרשמו בו,
כמה פתקים גנוזים בתוכו בתוך תיק
המלך. כל הספרים שפתוחים שם נגנוזו,
ומשום כף לא נשפח דבר מהמלך,
וכסא זה לא נתקן ולא שורה אלא
בחדש השביעי, שהוא יום הדין, יום
שבו כל בני העולם נפקדים בו, כלם
עוברים לפני אותו כסא. ועל זה ותנח
התיבה בחדש השביעי, בחדש השביעי
ודאי, שהוא דין העולם.

Please read about the curse of Rabbi Shimon in [DZ 1532](#) before this study.

Malachi 2:6

“תורת אמת הייתה בפיהו”

“The law (Torah) of truth was in his mouth”

Psalms 19:8

“תורת יהוה תמימה, משיבת נפש; עדות יהוה נאמנה, מחכימת פתי”

“The instructions of YHVH are correct. They make the heart rejoice. The command of YHVH is radiant. It makes the eyes shine.”

The Zohar explains that the Torah has many descriptions to show that every word in the Torah conceals the secrets of the upper levels. All the elements in the Torah stories represent spiritual forces.

Most of the world reads the Bible from a translation that corrupts the meaning of the sacred Hebrew. It limits the Torah stories to the understanding and words of the translators. It is also true for many Hebrew readers. Even for many Kabbalah students, it is hard to believe that scanning or reading Zohar without understanding could benefit them.

The Zohar itself is the ultimate Torah study and it brings many Torah secrets to the surface while concealing many others. Those who follow the Daily Zohar study for a while see the secrets revealed in front of them. They gradually gain greater insight into the Zohar and the deeper meanings of the Torah text.

It's no wonder that Rabbi Shimon cursed most of the world population. If they made a connection to the original Bible text with a simple understanding that there are deeper levels and meanings, the world would have been flooded with great Light.

The population clock (<http://www.census.gov/popclock/>) on 5/29/2015 shows the world's population of

Now how many of those are cursed?

18. עַל הָרִי אֶרֶט, אֵלֶּיךָ (סמכי כורסיא) מֵאֲרִי־הוֹן
 הִדִּינִי, מֵאֲרִי־הוֹן דִּיבָבָא וִילְכָא, וְכֻלְהוּ
 שְׁלִיזִין (ס"א דכלהו שכיבין) בְּהֵוָה יוֹמָא קָמִי
 קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכֻמָּה מֵאֲרִי תְרִיסִין אֲתַעֲרוּ
 בְּהֵאִי יוֹמָא, וְכֻלְהוּ קָמִי תַּזְזוּת הֵוָה כְּרִסְיָא,
 בְּדִינָא דְעֻלְמָא.

19. וְיִשְׂרָאֵל מֵעֻלְמָא עֲלֻתָא בְּהֵוָה יוֹמָא, וְכֻמָּה
 וּבִתְזֻזִין קָמִי, וְתַקְעִין בְּשׁוּפָר, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
 הוּא זָמִיר עֲלֵיהוּ, וּבְהֵוָה דִּינָא לְרֻזְבִּי. וְכֻלְ עֻלְמָא

עליהם והופך דין לרחמים, וכל עליונים ותחתונים פותחים ואומרים: (שם פט) אשרי העם יודעי תרועה. ועל זה צריך באותו היום, שאותו שתוקע שיידע עקר הדבר, ויבין בזה בתרועה, ויעשה הדבר בחכמה, ועל זה כתוב אשרי העם יודעי תרועה, ולא כתוב תוקעי תרועה, והרי נתבאר.

ותתאי, פתווי ואמרי, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה. ועל דא בעינא בההוא יומא, דההוא דתקע, דידע עקרא דמלה, ויכוון ביה בתרועה, ויעביר מלה בזכמתא, ועל דא כתיב, אשרי העם יודעי תרועה, ולא כתיב תוקעי תרועה, והא אתמר.

Genesis 8:4 “In the seventh month, on the seventeenth day of the month, the ark rested upon the mountains of Ararat”

The Zohar gives an example of deeper meanings from the literal story of the Torah. The seventh month is Tishrei (Libra) when we have the holidays of Rosh Hashanah (Judgment), Yom Kippur (verdict) and Sukkot (delivery).

The Torah tells us that Noah's Ark rested on the seventh month on the mountains of Ararat. This 'information' reveals to us that it was the time the world was being judged.

The word “Ararat”, “אררט” has the root of “ארר”, “cursed”. It implies to those who are being judged in the upper court. The prosecutor and the advocates are all present in the court of the Holy Throne.

20. הָלְכוּ כָּל אוֹתוֹ יוֹם. בְּשִׁירֵי הַלֵּילָה עָלוּ לְמָקוֹם אֶחָד, וּמָצְאוּ מַעְרָה אֶחָת. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכֵן אֶחָד לְתוֹךְ הַמַּעְרָה, אִם נִמְצָא מָקוֹם שֶׁהוּא יוֹתֵר מִתְקֵן. נִכְנַס רַבִּי יוֹסִי, וְרָאָה מַעְרָה אַחֶרֶת בְּתוֹכָהּ, אוֹר הִנֵּר בָּהּ. שָׁמַע קוֹל אֶחָד שֶׁהִיא אוֹמֵר: בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנִּרְתָּ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנִּרְתָּ. בְּאֵן לִקְחָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אוֹר, וְהָאֵם הָעֲלִינָה מִתַּעֲטָרָתָהּ, וְכָל הַנִּרְתָּ מִמֶּנָּה מֵאִירִים. בָּהּ שְׁתֵּי שְׁלֵהבוֹת דְּקִיקוֹת פּוֹרְחוֹת, בְּלִם שׁוֹשְׁבִינִים (מְסַרְגִּים) קְשׁוּרִים לְעֲלִינָהּ, וּמִשֶּׁם לְמִטָּה.

20. אֲכֹלוּ כָּל הַהוּא יוֹמָא, כֹּד רַבִּישׁ לִיכְלִיא, סְלִיקוּ לְזוּד אֶתֶר, וְאַשְׁכּוּזוּ זוּד מְעֶרְתָּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לִיעוּל זוּד גּוֹ מְעֶרְתָּא, אִי אֲשִׁתְּכוּז אֶתֶר דְּאִיהוּ יִתִּיר מִתַּתְקָן. עָאֵל רַבִּי יוֹסִי, וּזְמַן מְעֶרְתָּא אֲזוּרָא בְּגוֹיָהּ, זְהוּרָא דְשִׁרְגָא בֵּיהּ, שְׁמַע זוּד קָלָא דְהוּא אָמַר, בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנִּרְתָּ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנִּרְתָּ. הֵכָא זְטָלָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל זְהוּרָא, וְאָמַר עֲלָאָה (דף ק"נ ע"א) מִתַּעֲטָרָא, וְכָלְהוּ בּוֹצִינִין מִינָּהּ זְהִרִין. בָּהּ תִּרִין טוֹפְסִירִין דְּקִיקִין פְּרוּזִין, שׁוֹשְׁבִינִין (ס"א ש"ב) כָּלְהוּ קְטָרִין לְגַבִּי עֲלָאָה, וּבִתְמִין לְתַתָּא.

21. שָׁמַע רַבִּי יוֹסִי וְזוּדִי, אֶתָּא לְגַבִּי רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, זִיעוּל, דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְדִּים לָן הָאִי יוֹמָא, לְאַתְרוּזְשָׁא לָן בְּנִסִּין. עָאֵלוּ, כִּינן דְּעָאֵלוּ, זְמַן תִּרִין בְּנִי זָשָׁא, דְּהוּוּ לְעָאן בְּאוֹרִיתָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, (תהלים

21. שָׁמַע רַבִּי יוֹסִי וְזוּדִי, אֶתָּא לְגַבִּי רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, זִיעוּל, דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֶקְדִּים לָן הָאִי יוֹמָא, לְאַתְרוּזְשָׁא לָן בְּנִסִּין. עָאֵלוּ, כִּינן דְּעָאֵלוּ, זְמַן תִּרִין בְּנִי זָשָׁא, דְּהוּוּ לְעָאן בְּאוֹרִיתָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, (תהלים

Rabbi Yossi was happy with this revelation and went back to Rabbi Elazar. They blessed God for the miracles revealed to them on that day and entered the new level of understanding. They saw two people studying the Torah. Rabbi Elazar quoted Psalms 36:8 “מה-יָקָר חַסְדְּךָ, אֱלֹהִים: וּבְנֵי אָדָם--בְּצֹל כַּנְפֶיךָ, יִחְסִיּוּ” “How precious is Your loving kindness, O God! And the children of men take refuge in the shadow of Your wings.”

All of them rose up from their seats to make a connection to each other, then they sat together to be as one in their studies.

Rabbi Elazar said: “Now light candles!”. As they study, the light of the candles connects the Light of Binah to Malchut and the study of Torah does just that.

With every study of the Zohar, we light spiritual candles that help us draw the Light of Binah to our lives. We light the two candles of Shabbat for the same reason. When we light candles for Tzadikim we make connections to their souls, especially on the day of their passing (Hilulah).

22. פתחו רבי יוסי ואמר, בהעלותך את הנרות, בהעלותך ממש, בהדלקתך. שהרי באחת נעשות על ידי הכהן שתי עבודות, שהן קשר אחד, ומהן? שמן וקטרת, כמו שכתוב (משלי כז) שמן וקטרת ישמח לב, שכתוב (שמות ל) והקטיר עליו אהרן וגו'. וכתוב ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה. מה שונה כאן בהיטיבו, ומה שונה שם ובהעלת? אמר רבי יהודה, הכל דבר אחד.

23. רבי יוסי אמר, בהיטיבו: כמה דאת אמר (שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין. טובים: רויי זמרא. כמה דאת אמר, (ירמיה מד) וגשבע לזום וגהיה טובים. רבי יהודה אמר, הטבה ממש. כמה דאת אמר (משלי טו) וטוב לב מישתה תמיד. והעלת, שהרי בזמן שמשקים ומרוים מהשקאת הנחל, אז עליונים מתעלים, וברכות (עליונות

22. פתחו רבי יוסי ואמר. (במדבר ח') בהעלותך את הנרות, בהעלותך ממש, באדלקותך. דהא כוזא אתעביד על ידי דכהנא תרין פולוגין. דאיןון קשורא זודא. ובאן אינן. שמן וקטרת. כדכתיב, (משלי כז) שמן וקטרת ישמוז לב. דכתיב, (שמות ל) והקטיר עליו אהרן וגו'. וכתוב ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה. מאי שניא הכא בהיטיבו, ומאי שניא התם ובהעלות. אמר רבי יהודה, כלא זוד מלה.

23. רבי יוסי אמר, בהיטיבו: כמה דאת אמר (שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין. טובים: רויי זמרא. כמה דאת אמר, (ירמיה מד) וגשבע לזום וגהיה טובים. רבי יהודה אמר, הטבה ממש. כמה דאת אמר (משלי טו) וטוב לב מישתה תמיד. ובהעלות, דהא בזמנא דאתשקין ואתרוין משקיו דנזולא, כדין עלאין עלויא, וברכאן (ס"א עלאין מתתאין) אשתכוזו בכלהו, וזודו בכלא. ועל דא ובהעלות.

וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהָרֹן, קִטְרֶת סַמִּים; בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר, בְּהִיטְבוֹ אֶת-הַנֵּרוֹת--יִקְטִירֶנָּה”
בְּכֹל. וְעַל זֶה וּבִהְעֵלֶתָ.
(מִתְחַזְּקִים) נִמְצְאוּת בְּכֹלָם, וְשִׁמְחִים

Exodus 30:7 “And Aaron shall burn fragrant incense on it. Every morning when he dresses the lamps he shall burn it,”

Exodus 30:8 “and when Aaron sets up the lamps at twilight, he shall burn it, a regular incense offering before YHVH throughout your generations.”

The first verse above instructs Aaron to burn the incense when he prepares the candles of the Menorah in the morning.

The second verse instructs Aaron to burn the incense when he lights up the candle at twilight time.

The preparation of the oil in the Menorah and the burning of the incense come together and the Zohar gives it great significance.

The oil and incense are the aspects of Chokmah and Binah.

In the morning, the priest cleans and prepares the candles that burn throughout the night. This process is the aspect of preparing the vessel for the Light. At night, the priest lights the candles and makes the unification of Chokmah and Binah. The burning of incense at that time made sure no negativity interfered with the high spiritual process and connection.

The Zohar explains that the preparation of the candles is equal to the process of lighting the Menora.

One of the things we learn from this study is that the process of preparing the vessel is as high as the light that comes into it. Without proper preparation of the vessel, we can not receive the light we want. Our goals and desires are like vessels waiting for the light to empower and bring fulfillment.

It is important to define our desires with purity and good intention. Every little detail should be thought out. Remove all aspects of negativity from it and meditate on the desired light needed for fulfillment.

Tools for preparing our vessel for a great Light (there are many others but these are good to use to support all purposes).

Reading the 11 incense

<https://dailyzohar.com/?p=4339>

Reading “Elijah Opened” from the introduction to Tikunei Zohar

<https://dailyzohar.com/the-secrets-of-pathach-eliyahu-elijah-opened/>

24. רבי אֶזְרָא אָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְעַמִּיקָא דְכָלָא
 נְהִיר, (ס"א דסתימא דכלא נהיר) נְהִיר בְּנֻזְלָא. וְנֻזְלָא,
 גְּזִיר (ס"א נהיר) בְּאֶרְזוֹ מִיֵּשֶׁר לְאִשְׁקָאָה כָּלָא.
 כְּדִין כְּתִיב, בְּהַעֲלוֹת (נ"א בהטיבו) בְּגִין דְּהָא
 מִעֻמְקָא דְכָלָא נִפְקִי, בְּהַעֲלוֹת דְּאֵתִי מִסְטָרָא
 עֲלָאָה, (בראשית כ"א א') דְּעַמִּיקָא (ס"א
 דסתימא) דְּכָלָא, דְּאֶקְרִי מִנֵּזְשָׁבָה. וְכָלָא זֹד מִלָּה,
 וְכִדִּין כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶתְבָּרְכָא, וּבִרְכָּאן אֶשְׁתַּכְּזִי
 בְּכֻלָּהוּ עֲלָמִין.

25. רבי יִצְחָק פְּתוּז, כְּתִיב (מלכים א ח) בָּנָה בְּנִיתִי
 בֵּית זְבוּל לָךְ מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. בֵּית זְבוּל,
 בֵּית זְבוּל וְדָא, כִּד אֶתְפָּקְדוּ בִידֵּיהָ, כָּל גְּזִי
 מִלְכָּא, וְשִׁלְטָא בָּהּ. כְּדִין אֶקְרִי בֵּית זְבוּל.
 וְרָקִיעַ זֹד אֵת דְּאֶקְרִי זְבוּל, דְּהָא דָּא אֶשְׁכּוּז
 לְקַבְּלָא בִּרְכָּאן, וּלְסִדְרָא כָּלָא, וְהָא אֶקְרִי בֵּית
 זְבוּל.

“I have indeed built you an exalted house, a place for you to dwell in forever.” 1 Kings 8:13

I strongly suggest reading the entire chapter.

<http://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt09a08.htm>

Use this link or your own Bible. Please don't forget to scan the original text in Hebrew to make an elevated spiritual connection.

This verse comes from the story about the completion of building the first Holy Temple by King Solomon. The Ark of the covenant that held the two Tablets brought into the Holy of Holies inside the Temple and God revealed himself inside a cloud to the people.

King Solomon said the above words after God revealed his presence in the Holy Temple. The word for 'exalted' in Hebrew 'זָבַל' has the numerical value of 39, which is equal to the numerical value of the name of God that represents the upper level of Zeir Anpin, יוֹד-הָא-וָאוּ. 'house', 'בֵּית', is the aspect of the vessel and Malchut. This part of Zohar Beha'alotcha teaches us the different aspects of elevation and connection of upper and lower levels.

The work of the High Priest with the Menorah and the Ketoret (11 incense) and the Holy Temple with the Holy of Holies and the Ark with the Tablets. To reveal Light we need a proper vessel to attract the Light.

After we lost the second Holy Temple, because of our iniquities, we must work harder to build pure vessels to draw the Light into it.

About 70 years after the destruction of the second Holy Temple Rabbi Shimon wrote the Zohar so we can have an alternative tool to the Holy Temple, allowing us to use it in order to connect Zeir Anpin and Binah to our vessel.

The Zohar is our 'exalted house'.

26. תא וזווי, כתיב (דברים לג) ולבולן אמר שמוז
ובולן בצאתך ויששכר באהלה, מלמד
דאשתתפו כוזדא. דא נפיק ואזוז קרבא, ודא
יתיב ולעי באורייתא. ודא יהיב זולקא לדא,
ודא יהיב זולקא לדא. בזולקיה דזבולון ימא,
וכנסת ישראל אקרי ים כנרת. והכי אתווי, בגין
דהא תכלת נפיק מותמן, ואוקמוה, דהא לתתא
כזוזנא דלעילא, ים כנרת לעילא, ים כנרת
לתתא. תכלת לעילא, תכלת לתתא, וכלא
באתר זור.

26. בא ראה, כתוב (דברים
לג) ולבולן אמר שמח זבולן בצאתך
ויששכר באהלה. מלמד שהשתתפו
באחד. זה יוצא ועורף קרב, וזה יושב
ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה, וזה
נותן חלק לזה. בחלק זבולון הים,
וכנסת ישראל נקראת ים כנרת. וכך
ראוי, משום שתכלת זו יוצאת משם,
ופרשה, שהרי למטה כמו שלמעלה.
ים כנרת למעלה – ים כנרת למטה,
תכלת למעלה – תכלת למטה, והכל
במקום אחד.

27. ועל דא ירית זבולון, למיפק לאזוזא קרבא,
ומבולן דהכי הוא. דכתיב, (דברים לג) עמים הר
יקראו שם יזבזוזו זבזוי צדק. זבזוי צדק ודאי. מאי
טעמא. כי שפע ימים יזקו. ויששכר זולקיה
באורייתא, ויהיב לזבולון זולקא דאורייתא ודאי,
ועל דא אשתתפו כוזדא, לאתברא זבולון
מיששכר, דברכתא דאורייתא, היא ברכתא
דכלא.

27. ועל זה ירש זבולון, לצאת לערף
קרב. ומנין לנו שפך זה?
שכתוב (שם) עמים הר יקראו שם
יזבזוזו זבזוי צדק. זבזוי צדק בודאי. מה
הטעם? כי שפע ימים יזקו. ויששכר
חלקו בתורה, ונותן לזבולון חלק של
התורה בודאי. ועל זה השתתפו באחד,
להתברך זבולון מיששכר, שברכת
התורה היא ברכת הכל.

28. רבי אבא אמר, אונסנתא דאורייתא ודאי
הכי הוא, ודרגא דא שיתתאה יהיב אגר (ס"א חד
שיתתאה יהיב אגר) אורייתא, ואונסין לה לכנסת
ישראל, אונסין וזורא לתכלתא. ועל דא תנינן,

28. רבי אבא אמר, ירשת התורה
בודאי כך היא, ודרגה ששית זו נותנת
שכר (ששית אחת נותנת שכר) תורה,
ומורישה לה לכנסת ישראל, מוריש
הלבן לתכלת. ועל זה שנינו, (ברכות

מְשִׁיכִיר בֵּין תְּכַלֵּת לְלִבָּן, הִישְׁתַּמוּדֵעַן זְוֹנִי, דָּהָא כְּדִין אֶקְרִי בְּק"ר, וְזוֹוֹרָא אֶתִי לְעֵלְמָא, וְתַכְלֵתָא אֶתְעֵבֵר. וְעַל דָּא כָּל קָרְבִין דְּמִלְכָּא, וְכָל זִינֵי מִלְכָּא בִּידְהָא אֶתְמַנָּן, וְהָא אֶקְיָמָא.

(א) מְשִׁיכִיר בֵּין תְּכַלֵּת לְלִבָּן, שִׁינְדֵּעוּ הַגּוֹנִים, שֶׁהֵרִי אֲזִי נִקְרָא בְּק"ר, וְהִלְבֵּן בָּא לְעוֹלָם, וְהִתְכַלֵּת נִעְבֵּר. וְעַל זֶה כָּל קָרְבוֹת הַמִּלָּךְ וְכָל כְּלֵי זֵין הַמִּלָּךְ נִמְנוּ בִּידֵיהֶם, וְהֵרִי בְּאֶרְנוּ.

Deuteronomy 33:18 "And of Zebulun he said, 'Rejoice, Zebulun, in your going out, and Issachar, in your tents.'"

This verse is from the blessings Jacob gave to his children. The Zohar teaches us that the two brothers, Zebulun and Issachar are mentioned in one verse to tell us that they were considered as one.

The Zohar explains that Zebulun was blessed for his actions of going out to war which is the aspect of sustaining life on the physical/material level. Issachar was blessed for sitting in his tents, meaning studying the Torah.

Since Zebulun was blessed on the material level, he had an agreement with Issachar to share the material and spiritual wealth. Zebulun was a successful merchant and his brother was revealing light. Zebulun supported Issachar and benefitted from the Light revealed by his brother by having continuous blessings.

The connection to the previous study is through the words of 'Exalted house' 'זָבֻל' and 'זְבוּלָן'. They have the same letters and the same sound and represent a house/vessel for the light.

The lesson is that we need to have a vessel and a connection to the Light to have success in our lives. We receive direct benefits when we support those who study and reveal the Light of the Torah.

The Daily Zohar is like Issachar, revealing Light from the study of Torah through the Zohar. Those who support us share the merit and the Light we revealed to thousands of subscribers and many more visitors to the site.

I don't ask people directly to give money and support the Daily Zohar in order to keep the channel pure and without selfish agenda. Because this study brings important understanding to the spiritual law of earning the Light. I suggest to those who want to benefit from the studies on the Daily Zohar to earn the Light by supporting us.

Those who read, listen, study the Daily Zohar receive the knowledge on a mental and intellectual level but to have the actual Light of the study manifested, the process of earning is required. When you give money to support the Daily Zohar you transform the knowledge into light that manifests in your life in a way that is good for you. It's not always about having more money but it's always what is good for you and your Tikkun process.

29. (חסר תחילת המאמר ועיין פרשת וילך רפ"ו ע"א) (במדבר כא) בְּאֶר זְוֹכְרוֹתָ שְׁרִים כְּרוֹתָ נְדִיבִי הָעָם, בְּאֶר, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. זְוֹכְרוֹתָ שְׁרִים, דָּא אֲבָא וְאֲמָא, דְּאוֹלִידוֹ לָהּ. כְּרוֹתָ נְדִיבִי הָעָם, אֲלִין אֲבָהֶן. (תהלים מז) נְדִיבִי עַמִּים עֲמִים 29. בְּאֶר חֲפְרוֹתָ שְׁרִים כְּרוֹתָ נְדִיבִי הָעָם. בְּאֶר – זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. חֲפְרוֹתָ שְׁרִים – זֶה אֲבָא וְאֲמָא שְׁהוֹלִידוּ אוֹתָהּ. כְּרוֹתָ נְדִיבִי הָעָם – אֵלּוּ הָאֲבוֹת, שְׁפָתוֹב (תהלים מז) נְדִיבִי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבִרָהֶם וְגו'. בְּשִׁבִּיל לְהִתְבָּרֵךְ

מהם על ידי דרגה אחרת. ומי הדרגה?
צדיק שעומד עליה. ועל זה אמרנו,
בשבאר זו נוטלת – בסיוע האבות
נוטלת.

30. ונקראת באר, ונקראת ים. נקראת
באר בשעה שיצחק יוצא מזין מצד
אמא ובא להמשיך אחרי זה וממלא
אותה, אז נקראת באר יצחק, באר
מרים, והרי בארנו. ים, בשמאירה מאור
עליון של אבא, אז נקראת ים, שנחלים
הולכים לתוכה, כמו שנאמר (קהלת
א) כל הנחלים הלכים אל הים והים
איננו מלא.

31. ומיום שגלתה כנסת ישראל
בגלות, כתוב (איוב יד) אזלו מים מני
ים – זו כנסת ישראל. ונהר יחרב ויבש
– זה צדיק. ועל זה כתוב (ישעיה
נז) הצדיק אבד וגו'. שהוא היה נהר
עליון ומכבד שנכנס לתוכה, והוא פוגם
כל אותם נהרות ונחלים ששופעים
משפע אותו נהר קדוש שלא פוסקים
מימיו לעולמים, ששופע ויוצא מעדן
העליון, והוא נכנס לתוכה וממלא
אגמיה, ומשם יורשים כל
העולמות (נזונו ויורשים) ברכות בכל.

32. בא ראה, בשעה שמתברכת כנסת
ישראל, כל העולמות מתברכים,
וישראל למטה יונקים ומתברכים
בגללה. והרי בארנו שהיא מגנה על
ישראל, כמו שנתבאר.

33. כתוב (שמות יד) ויסע מלאך
האלהים ההלך וגו'. מלאך האלהים –
זו כנסת ישראל. והרי בארנו שאותה
שעה בסיוע האבות לזכותה. וכשהם
נמצאים אצלה, הכל נמצאים. ומשום

נאספו עם אלהי אברהם וגו'. בגין (דף ק"נ
ע"ב) לאתברכא מנהון, על ידי הדרגה זו, ובנו.
צדיק דקאים עליה. ועל דא אמרינן, כד האי
באר נטלא, בסיועא דאבהן נטלא.

30. ואקרי באר, ואקרי ים. אקרי באר, בשעתא
דיצחק נפק מווינא מסטרא דאימא, ואתי
לאמישכא אבתרא דדא, ומלי לה, כדן אקרי
באר דיצחק. באר דמרים. והא אוקמוה. ים כד
אתנהרא מנהרא עלאה דאבא, כדן אקרי ים,
דינזולין אולין לגווה, כמיה דאת אמר (קהלת א) כל
הנזולים הולכים אל הים והים איננו מלא.

31. ומיומא דגלתה כנסת ישראל בגלותא,
כתיב (איוב יד) אזלו מים מני ים, דא כנסת
ישראל. ונהר יחרב ויבש, דא צדיק. ועל דא
כתיב, (ישעיה נז) הצדיק אבד וגו'. דהוא הוה נהר
עלאה ויקירא, דעייל בגווה, והוא כניש כל אינן
נהרין ונזולין, דנזדין מנזידו דההוא נהר קדישא,
דלא פסקין מימיו לעלמין, דנזיד ונפיק מעדן
עלאה, והוא עייל בגווה ומלי אגמיה, ומתמן
ירתינן עלמין כלהו (אתזנו וירתין) ברכן בכלא.

32. תא וזוי, בשעתא דאתברכא כנסת ישראל,
עלמין כלהו אתברכן, וישראל לתתא, ינקין
ומתברכן בגינה. והא אוקימנא דהיא אגנא
עליהו, דיישראל, כמיה דאתמר.

33. כתיב (שמות יד) ויסע מלאך האלהים ההולך
וגו'. מלאך האלהים דא כנסת ישראל. והא
אוקימנא, דההיא שעתא, בסיוע דאבהן נטלא.
וכד אינן משתכוזין לגבה, כלא משתכוזין. ובגין

כָּךְ אֶתְמַסֵּר בְּאֵלֶיךָ קָרְאִי שְׁמָא קְדִישָׁא, דְּכָלִּיל
 בְּהוֹן אֲבֹהֶתָא, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא. וְזֵד קָרָא
 כְּסִדְרָא, וְזֵד לְמַפְרַע, וְזֵד כְּסִדְרָא.

34. וַיִּסַּע מִלֶּאֶף הָאֱלֹהִים הַהוּלֵךְ וְגו', דָּא כְּסִדְרָא
 בְּגִין דְּאַבְרָהָם אֶשְׁתַּכּוּז הֶכָא, וְכָל אֵינֹן דְּאֵתוּ
 מִסְטָרִיהָ, וְעַל דָּא אִיהוּ כְּסִדְרָא כְּגִוּוֹנָא דָּא. (אמר
 המגיד"ה כאן מצאתי כתוב פסוק ויסע כסדר כל אות ואות בבית
 אחד במרובע עם זה הלשון ותמצאם כולם בסוף ח"ב בסוף
 שמות)

35. הֶכָא אֶתְעַטֵּר אֲבָרָהָם בְּעֵטְרוֹ, וְאֶעְטֹר לָהּ
 לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֶיךָ אֶתְוֹן כְּלָהּ בְּאַרְזוֹ מִיִּשְׂרָאֵל,
 לְמִיָּהָר בִּימָמָא. דְּכִתִּיב (תהלים מב) יוֹמָם יֵצֵה יי
 וְזָסְדוּ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עַמִּי. וְעַל דָּא כְּתִיב וַיִּסַּע,
 אֵימָתִי נִטְלִין בְּמִטְלָנֵיהוּ, הוּא אֵימָא בִּימָמָא, כִּד
 נְהִיר שְׁבִישָׁא. וְדָא וְזֵד קָרָא דְּאִיהוּ בְּשִׁבְעִין וְתֵרִין
 אֶתְוֹן.

ויסע מלֶאֶף הָאֱלֹהִים, הַהוּלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיֵּלֶךְ, מֵאַחֲרֵיהֶם; וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעָנָן, “Exodus 14:19
 “Then the angel of God who was going before the host of
 Israel moved and went behind them, and the pillar of cloud moved from before them
 and stood behind them,”

This is the first verse from the three that construct the holy 72 names. The ‘angel of
 God’ is the aspect of the Shechina that moved in front of the Israelites because of
 the merit of the patriarchs and the three columns, Abraham for Chessed, Isaac for
 Gevurah and Jacob for Central column, Tiferet. For that reason, the three verses
 received the holy names.

The first verse for the right column is in the regular order of the letters. The second
 verse is for the Left column and is reversed. The third verse is for the Central column
 and is represented in the regular order of the letters.

The first verse and letter of each of the 72 names are in the control of Chessed. The
 word Chessed in Hebrew, ‘חסד’ has the numerical value of 72.

The next studies of this week will be also about the 72 names. I will reveal the best
 and most powerful way to connect to them as well as how not to use them.

והו	ילי	סיט	עלם	מהש	ללה	אכא	כהת
הזי	אלד	לאו	ההע	יזל	מבה	הרי	הקם
לאו	כלי	לוו	פהל	נלך	י	מלה	וזהו
נתה	האא	ירת	שאה	ריי	אום	לכב	וישר
יוזו	להוז	כוק	מעד	אני	וזעם	רהע	יין
ההה	מיכ	וול	ילה	סאל	ערי	עשל	מיה
והו	דני	הוזש	עבום	ננא	נית	מבה	פוי
נבום	ייל	הרוז	מצר	ובוב	יהה	ענו	מוזי
דבוב	בנק	איע	וזבו	ראה	יבמו	היי	מום

Source: <http://DailyZohar.com>

36. שני של יצחק, כך גם שנמצא בשבעים ושתים אותיות, להמצא בדין לגבי המצרים ולגבי ישראל ברחמים. ועל זה כתוב ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל, למול אלה ולמול אלה. ויהי הענן והחשך, שפך הוא יום של יצחק, שמענן היה, ענן וחשך ממנו הוא. ומשום כך סדור האותיות למפרע, (בדרך עקם) ולא בדרך ישר כמו זה.

37. ועל זה כל האותיות למפרע, שכתוב ויהי הענן והחשך. שבין שנכנס יצחק בדינו, לא קרב זה אל זה. כתוב זה אל זה. אותם שבאו מצד אברהם לא קרבו זה לזה, שהרי לא יכלו, משום שבאר זו נדבקה ביצחק, כמו שנאמר

36. תנינא דיצזוק, הכי נמי דאשתכחז בע"ב אתון, לאשתכחזא בדינא לגבי מצראי ולגבי ישראל ברוזמי. ועל דא כתיב, ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל, לקביל אלין ולקביל אלין. ויהי הענן והחשך, דהכי הוא יומא דיצזוק, דעיבא הוי, עננא וזשוכא מניה הוא. ובגין כך סדורא דאתון למפרע, (באורחא עקימא) ולא בארוז מישר, כגוןא דא. (כאן מצאתי כתוב פסוק ויבא למפרע כל אות ואות בבית אחד במרובע עם זה הלשון)

37. ועל דא אתון כלהו למפרע, דכתיב ויהי הענן והחשך, דכין דעאל יצזוק בדינו, לא קרב זה אל זה. כתיב זה אל זה, אינן דאתו מסטרא דאברהם, לא קרבו דא בדא. דהא לא יכלין, בגין דהאי באר אתדבקה ביצזוק. כמיה דאת

אמר, ויאר את הלילה. דכד אתמליא לאתזברא (ס"א לאתקפא) ביצזוק, לא קרב זה אל זה, ולא יכל לקרבא. עד דאתא יעקב, ואתזבר באברהם, ונטל ליצזוק, ושאר ליה באמצעיתא, כדין אתקשר מהיבנותא דא בדא ודא בדא, ואשתויבו ישראל.

ויאר את הלילה. שפשהתמלאה להתחבר (להתחזק) ביצחק, לא קרב זה אל זה ולא יכל להתקרב, עד שבא יעקב והתחבר באברהם, ולקח את יצחק ושם אותו באמצע, ואז התקשרה האמונה זה בזה וזה בזה, ונצלו ישראל.

ויבא בין מחנה מצרים, ובין מחנה ישראל, ויהי הענן והחשך, ויאר את-הלילה; ולא- “Exodus 14:20 So it came between the camp of Egypt and the camp of Israel; and there was the cloud along with the darkness, yet it gave light at night. Thus the one did not come near the other all night.”

The second verse that constructs the 72 names is for Isaac, Gevurah of Zeir Anpin. It says that it came between the camp of Egypt and the camp of Israel. Gevurah is the Left column that brings down the Light of Chokmah with strong judgments for the wicked and good rewards for the righteous people.

“Thus the one did not come near the other all night”

The right column that is Chesed and it didn't come closer to the Left that is Gevurah. The left remained with judgment and the aspect of 'Darkness'. Malchut connected to the Left but there was no unification with the Right until Jacob, that is Central Column, came and connected to Abraham, Chesed. The Left column then was placed between the Central Column and the Right.

When the Right and the Left came together, Zeir Anpin and Malchut unified with the aspect of Chesed and the Israelites were saved from the Egyptians.

Lesson: We learn from the Zohar that the 72 names are constructed in a way that pushes away negativity for those who are not pure with their connection. The Central Column is the aspect of restriction.

38. ותנינן, באתר דאבהתא אשתכוזי, שאר צדיקייא משתכוזי גבייהו, ועל דא שמה דא, סליק לסטרין אזורנין מתפרשין, אף על גב דכלהו נפקין לארזא זור.

38. ושנינו, במקום שנמצאים האבות, שאר הצדיקים נמצאים אתם, ועל זה שם זה עולה לצדידים אחרים מפרדים, אף על גב שכלם יוצאים לדרך אחד.

39. כד נהרא האי בא"ר מסטרא דיצזוק, ואתקשר ביה, אתעביר ימא רבא תקיפא, וכלגלין תקיפין, סליקין ונזותין בועף ורועא בתקיפא, נטיל לעילא, (דף קנ"א ע"א) סליק, ונזות

39. בשמאירא בא"ר זו מצד יצחק ונקשרת בו, נעשה ים הגדול תקיף, וגלים חזקים עולים ויורדים בועף ורגז בתקיפות, נוטל למעלה, עולה, ויורד

amulets were made on silver that had attributes of sharing, with the individual blessing of a kabbalist. The person wore it under his clothes and rarely visible to the public. It still doesn't mean that using names in gold and diamonds undergarments is good. Gold is the left column. Diamonds are great in carrying energy but then there is the risk of what kind of energy they are carrying.

Wearing jewelry in public is made to impress people and that usually connects to the desire for the self alone. One can not have a bracelet with a holy name and go into the bathroom with it or do any non-kosher actions. It invites judgment and negative outcomes.

The only holy items that you can buy from a store are usually made manually for order like a Mezuzah, Torah scroll, and spiritual tools for spiritual connections.

The manufacturers of jewelry and other items have the consciousness of making money. The transaction is of material exchange for money. There's no holiness but idol worshipping. The manufacturers of such pieces of jewelry may be great artisans but their focus is on receiving money by selling hopes and desires. The 72 names are not tools of magic. They can't be used as cards like tarots or similar things.

I suggest to people to take their Jewelry and items of the 72 names to purify the negativity attached to them using sage and or mikveh and or give Tzedakah in the equal amount of the purchase to transform the material energy to spiritual and keep it home.

Avoid using individual names for meditation except שמחה for healing. Always scan the entire 72 names chart before doing individual name meditation. You must have the support on the entire system before you focus in on something individual.

I don't agree with many of the modern interpretations of the 72 names because I didn't see any support to them from great kabbalists of the past.

I will publish separately names for specific meditations with reference to well known great kabbalists.

The ultimate connection to the 72 names is through the concealment of the names inside verses from Psalms. It was made by Kabbalist Rabbi Menachem Azaria of Pano, about 470 years ago. Watch the videos below for further explanations.

We do not break the Ana B'Koach to its 42 letters name for use in meditation. We use the prayer made for us by Rabbi Nehunia ben Hakana. The Holy name or 42 letters is concealed in the 42 words of the Ana B'Koach prayer. When we recite the Ana B'Koach we reveal the Light that is concealed.

Deep explanation about the 72 names

<http://youtu.be/Auz6rI4MG-U>

The 72 names sacred prayer

For bests experience use headphones and maximize your display. You may recite the Ana B'Koach before watching this video and at the end of the video say "Baruch Shem kevod malchuto L'olam Va'ed"
Please do not look for translation because the Light is revealed only from the Hebrew letters and the reading. The explanation video is in English and will give you background and understanding of this sacred prayer.

40. אֵלֶּיךָ אֶתְיוֹן בְּאֶרְצוֹ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּסִטְרֵי יַעֲקֹב, וְכָל
אֵינֹן דְּאֵתוֹ מִסְטֵרִיהָ, וְכֹד אֶתָּא יַעֲקֹב, אֶתְיוֹבֵר
בְּאֶבְרָהָם, וְנִטְלָל לְיִצְחָק, וְשִׂאֲרֵי לִיָּה בְּאֶמְצַעֲיָתָא.
כְּדִין אֶתְקִשֵׁר מִהִימְנוּתָא דָּא בְּדָא וְדָא בְּדָא.
וְעַל דָּא, עֹבְדָא בְּתַקְוָנָא בְּשִׁמְאָ קְדִישָׁא בְּזוּגָא
דְּאֲבָהָן אֲשֶׁתְּמוּדֵעַ, דְּאִיהוּ קִשְׁרָא זֹרָה, קִשְׁרָא
מִהִימְנָא, לְמִהוּי רְתִיבָא שְׁלִימָתָא. וּבְזוּגָא
דְּאֲבָהָן כּוֹזָא, אֶתְעֵבִיד כָּלָא.

41. וְיִדְעִין זִכְרֵיָא לְמִיָּהָ בְּאֶרְצוֹ מִיִּשְׂרָאֵל,
לְאֶתְקָנָא עֹבְדִין כְּדָקָא יְאוּתָא, וּבְשִׁמְאָ דָּא
קִשְׁרָא דְּאֲבָהָן, אֲשֶׁתְּכוּזוֹ אֶרְצוּן לְדִינָא,
וּלְרִזּוּמִי, לְסִיּוּעַ, לְזִסְדָּא, לְדִזּוּלָּא, לְאֶרְצִיָּתָא,
לְזִי, לְמוּתָא, לְטָב, לְבִישׁ. וְכַאֲן אֵינֹן צְדִיקֵיָא,
דְּיִדְעִין אֶרְצוּי דְּאֶרְצִיָּתָא, וְיִדְעִין לְמִיָּהָ
בְּאֶרְצוּי דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וְכַאֲן אֵינֹן בְּעִלְמָא
דִּין וּבְעִלְמָא דְּאֵתִי. (וכאן מצאתי הע"ב שמות היוצאים

מג' פסוקים אלו במרובע כל שם ושם מג' אותיות בבית אחד
ישר הפוך ישר, וסימניך יהי אור ולא הדפסתי אותו מפני יקר
תפארת קדושתו)

The 72 names connect to the patriarchs and the three columns of the Tree of Life. The three columns become one in Malchut when Jacob, as the Central column connects the Right, Abraham, and the Left, Isaac.

The Kabbalists know how to follow the righteous path, which is the central column to establish a strong connection to the patriarchs and the 72 names. The names have paths for judgment, mercy, support, kindness, awe, Torah, life, death, good and bad.

The Zohar gives praises to the righteous who know how to follow the ways of the Torah and the Holy King. They are happy in this world and in the world to come.

42. הָא אֲבָהֶן בְּמִטְלָנִין, בְּעוֹבְדִין, בְּקִשּׁוּרִין
דְּמִתְקַשְׁרִי דָא בְּדָא. וְכֹד מִתְּוֹבְרִין כּוֹזְדָא, לִית
מֵאן דִּיקוּם קִמְיִיהוּ. וְתִנְיָנִין, בְּאַתֵּר דְּאֲבָהֵתָא
אֲשֵׁת־כּוֹזוּ, שְׂאָר צְדִיקִיָּא מִשְׁתַּכּוּזִי גְבִיִּיהוּ. וְעַל
דָּא שְׂמָא דָּא סָלִיק לְסִטְרִין אֲוִירָנִין מִתְּפָרְשֵׁן, אִף
עַל גַּב דְּכֻלְהוּ נִפְקִין לְאֲרוּזָא זוּד.

43. שְׁבַעַה קִשּׁוּרִין אִינוּן, דְּמִתְקַשְׁרִי בְּהוּ ג' אֲבָהֶן,
וְד' אֲוִירָנִין. רִישָׁא וְאַמְצַעִיתָא בְּקִשּׁוּרָא זוּדָא.
וְאַלִין אִינוּן דְּנוֹפְרוּ בִּירָא דְּמִיָּא. תִּנְיָנָא זֶה אֵל זֶה,
וְאִינוּן קִשּׁוּרָא זוּדָא, בְּתַלְתִּי יוֹדִין.

44. תְּלִיתָאָה, שְׁלִימוּ דְּכָל מְהִיבְנוּתָא. רְבִיעָאָה,
תְּרִין קְיִיבִין, דְּגוֹפָא קְיִימָא עֲלִיִּיהוּ. זְבוּשָׁאָה, טַב
וּבִישׁ, נִהְרָא דְּנִפְיק אִילָנָא דְּזוּזִי וּמוֹתָא, (בְּרֵאשִׁית
רַכ"א ע"א) עֲמִיקָתָא דְּכָלָא. שְׁתִּיתָאָה, דִּינָא
בְּרוּזְמִי. שְׁבִיעָאָה, בְּקִדְמִיתָא אֲתִמֹר, בְּהֵהוּא
רִישָׁא דְּאֲמֹרֵן, בְּגִין דְּאִיהוּ אֲמִצְעִיתָא דְּכָלָא.
וּבְגִין דְּאִיהוּ אֲמִצְעִיתָא דְּכָלָא, אֲקָרִי (שְׁמוֹת נ"ה
ע"א) אֲנִי, קִיּוּמָא דְּכָל עֲנָפִין דְּמִתְאַוּדִין מִסּוּזְרִיָּה.

The patriarchs (Chessed, Gevurah, and Tiferet) connect to each of the 72 names with their actions and spiritual unification.

When they are united, no one can rise against them. Their unification brings Moses, Aaron, and Joseph (Netzach, Hod, and Yessod). The six Sefirot has 12 borders (see below) and all the aspects together come to 72 (6x12). They spread to different ways and even though they have different meanings, they joined in one way that leads to Malchut.

The 72 names have 10 parts of 7 names in each according to the Sefirot. The names #1 והו and #49 are the same as well as #14 מבה and #55. So we have 70 names and two 'witnesses' that connect to Malchut as the Zohar explains.

The first three parts begin with #1 והו and end with #21 נלך. These three are considered the 'head', representing Chokmah, Binah and Da'at. Then Chessed יי through שאה. Gevurah from יי through כוק.

The three Yods "" begins the connection to Chessed and represents the unification of the three columns.

The next DZ study includes a video to make this study easier to understand.

The 12 borders

The six sefirot of Zeir Anpin (Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach , Hod and Yessod) form the vessel.

Chessed – South

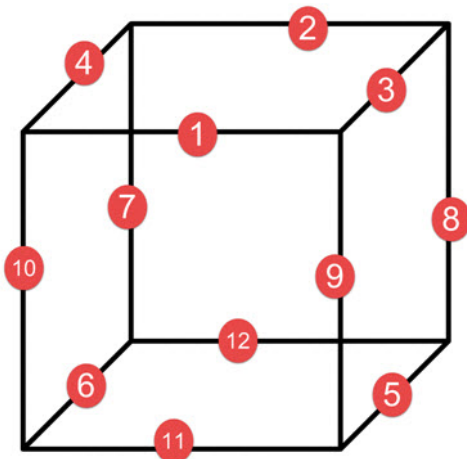
Gevurah – North

Tiferet – East

Netzach – Up

Hod – Down

Yessod – West

There are 12 shared borders between the sides of the cube that has 6 directions. We make a special connection to these spiritual ‘depths’ during the holiday of Sukkot when using the Lulav (palm branch) and Etrog (the citrus fruit).

The 12 are also the aspects of the 12 tribes coming out of Jacob and the 12 Zodiacal Constellations.

The 72 names represent aspects of ‘bridges’ from the upper three Sefirot through Zeir Anpin to the world of Malchut.

45. שְׁבַע הָרָגִין אֵלֶּיךָ, מִדֶּרֶךְ זֶה לְדֶרֶךְ זֶה, שְׁבַע דְּרָגוֹת אֱלֹהִים, מִדֶּרֶךְ אֶחָד לְדֶרֶךְ אֶחָד, אֶחָד (ס"א אַחֲרָא), אֲשֶׁתִּמּוֹדֶעָה רִתִּיכָא זֶה, בְּכָל אֶחָד בְּכָל אֱלֹהִים שְׁנָאֲחִים בָּהּ. וְכֵן מִדֶּרֶךְ לְדֶרֶךְ, וְכָל מִתְנַהֲגִים אַחֲרֶיהָ

I saw some nice bracelets with names. How come a person that believe in spiritual forces, use the hand that carries holy names for impure touch or work. The outcome may draw judgments instead of fulfillment that one originally desired.

To properly use the 72 names, one must set a proper time for meditation, wash hands, prepare with spiritually cleansing by connecting to the Zohar, then recite Ana B'Koach, make prayers and then scan the entire chart and or the 72 names prayer, ending with Baruch Shem...

The 72 names prayer

Click on the down arrow at the top right corner to download the audio track

<https://soundcloud.com/dailyzohar/72-names-prayer-fast-version>

48. רבי אלעזר אומר, האי פרשתא, הא אתמר עובדא דמנרתא ותקונתא וכל מה דבה, אמאי הכי זמנא אזרא. אלא כיון דנשיאים קריבו (לעילא) קורבנא דמזבוחא, וכל תקונא דאתנזיזי ליה, אתא קרא ואשתעי עובדא דמנרתא, דהיא תקונא על ידא דאהרן, דהא לעילא מנרתא, וכל בוציעין (ס"א תקונין) דילא, על ידא דאהרן נהרין כלא.

49. תא זוזי, מדבוחא, תריסר נשיאין הוו לזנבא ליה, ולאתקנא ליה, והא אוקמוה תריסר אינן שבטין, לד' סטרין, ד' דגלים, וכלהו תריסר. וכלא כזוונא דלעילא. מנרתא (דף קנ"א ע"ב) אתמני בשבעה בוציעין, לאדלקא על ידא דכהנא, וכלא כזוונא דלעילא. ומנרתא, על את קייבא, ובניסא אתעבדת, והא אוקמוה בעובדא דמנרתא.

וזה מעשה המנרה מקשה זהב, עד-ירכה עד-פרחה מקשה הוא: כמראה, אשר הראה "Numbers 8:4 "Now this was the workmanship of the Menorah, hammered work of gold; from its base to its flowers it was hammered work; according to the vision which YHVH had showed Moses, so he made the Menorah."

The Menorah in the holy Tabernacle was made according to the vision God showed Moses. The Menorah was made from one unit of Gold, with no attached pieces. The seven candles/lights represent the seven sefirot connecting the upper light to Zeir Anpin and Malchut in unification.

The Zohar reveals (Shemot #245) that the middle candle is the aspect of Malchut and the other six connected to it were the aspect of the six sefirot of Zeir Anpin (Chessed to Yessod), three from each side. There are some Kabbalists that 'map' the candles to a different order of the Sefirot but the main point to understand is that the Menorah serves as a channel to the Light from Binah to Malchut through Zeir Anpin.

The Menorah was very important in the process of drawing light to the world and Aaron, the High Priest, was assigned to prepare it, connect and activate it.

In Terumah #581 the Zohar reveals that the Menorah was made by itself. A human work would have corrupt the purity and ability to channel the light.

Numbers 8:2 "דַּבֵּר, אֶל-אַהֲרֹן, וְאָמַרְתָּ, אֵלָיו: בְּהַעֲלֹתְךָ, אֶת-הַנֵּרוֹת, אֶל-מֹול פְּנֵי הַמְּנוֹרָה, יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת." "Speak to Aaron and say to him, 'When you elevate the candles parallel to the face of the Menorah, the seven candles will give light'"

The Menorah had to be made of one unit of Gold (the aspect of desire, Gevurah) in order to connect top Binah when Aaron 'elevate' it to connect and draw the Light through the six sefirot of Zeir Anpin to Malchut.

50. וּמִדְּבֹזז פְּנִימָא, וּמִנִּרְתָּא, קִיִּימִי כּוֹזָדָא, לְוִדּוּתָא דְכָלָא. (משלי כז) שְׁמֹן וְקִטְרֵת יִשְׁמֹזז לֵב. וְאוֹקִימָנָא דְתִרִי מִדְּבֹזז הָוִי, וְזֵד פְּנִימָא דְכָלָא, וְהָאִי קִיִּימָא לְוִדּוּתָא. וְזֵד לְבָר, לְקָרְבָא קָרְבָּנִין. וּמֵהָאִי פְּנִימָא נָפִיק לְהָאִי דְלְבָר, וּבִמָּן דְּוִזְמִי וְיִסְתַּכֵּל, יִנְדַּע וְזִכְמִתָּא עֲלָא, רָזָא דְמִלָּה אֲדָנִי יִדּוּד. וְעַל דָּא לָא אֲתִקְרַב קִטְרֵתָא, אֲכָא בְּשַׁעֲתָא דְשִׁמּוֹן אֲשִׁתְּכּוּז.

50. ומזבז פנימי ומנורה עומדים באחד לשמחת הכל, שכתוב (משלי כז) שמן וקטרת ישמזז לב. ובארנו ששני מזבחות היו: אחד פנימי של הכל, וזה עומד לחדוה, ואחד בחוץ להקריב קרבנות. ומהפנימי הזה יוצא לזה שבחוץ. ומי שרואה ויסתכל, ידע חכמה עליונה, סוד הדבר אדני יהוה, ועל כך לא נקרבה הקטרת אלא בשעה ששמן נמצא.

51. אֲשִׁכּוּזָא בְּסִפְרָא דְשִׁלְמוֹה מִלְכָּא, קִטְרֵת הָוִי לְוִדּוּתָא, וְלִסְלָקָא מוֹתָנָא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּדִינָא מֵהָאִי דְלְבָר אֲשִׁתְּכּוּז, וְוִדּוּתָא וְוִדּוּ וְקִשּׁוּרָא דְנִהִירוֹ, מֵהָוִי פְּנִימָא, דְכָל וְוִדּוּ בִּיה קִיִּימָא. וְכֹד הָאִי אֲתַעֵר, כָּל דִּינָא אֲסִתְּלַק מֵהָאִי, וְלָא יָכִיל לְמַעַבְדִּי דִּינָא. וּבְגִין כֶּךָ קִטְרֵת קִיִּימָא לְבִטְלָא מוֹתָנָא, וְעַל דָּא, קִטְרֵת קִשּׁוּרָא הָוִי דְכָלָא, וְדָא אֲתִקְרַב בְּהָוִי פְּנִימָא. וְכִינֵּן אֵינֵן יִשְׂרָאֵל בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְאֵתִי, עֲלִיָּהוּ כְּתִיב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתֶּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

51. מצאנו בספרו של שלמה המלך, שהקטרת היא לחדוה ולסלק המות. מה הטעם? משום שהדין נמצא מזה שבחוץ, ושמחה וחדוה וקשר שמאיר מאותו פנימי שכל שמחה בו קימת. וכשזה מתעורר, כל הדין מסתלק מזה ולא יכול לעשות דין, ומשום זה קטרת עומדת לבטל המות, ועל זה קטרת היא קשר הכל, וזו נקרבת בפנימי. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל וגו'.

The outer altar in the Holy Tabernacle/Temple was the aspect of Malchut, and God's name related to Malchut, אדני, ADNY.

In the outer altar used for the different kinds of offerings, mostly animal sacrifices to remove judgment from the people.

The inner altar was the aspect of Binah, where the high priests burnt the special eleven incense that makes the Ketoret. The power of the Ketoret was to remove all aspects of death, connect and bring joy to all spiritual levels.

The morning work in the Holy Temple was to prepare the Menorah by removing the old wicks, cleaning the oil vessels, cleaning the inner altar from the ashes of the Ketoret from the previous day and only then they could proceed with the offerings in the outer altar. The higher connection to Binah was done before actions in Malchut could be done and benefits the people.

With the tools that God gave us we can connect to higher levels, remove judgments and draw life force and peace to the world. The Torah is our main tool and guide. The Zohar reveals the related spiritual technology of all the tools mentioned in the Torah. Since the destruction of the Holy Temple, we lost the sacred tools that were in the Holy Temple and were used for the entire world. Now we have the Zohar study that can bring us closer to the light from the higher levels. The Zohar and Kabbalah explain the meaning and reasons behind every action and usage of the tools, holidays, prayers, Tefillin, Tallit (prayer shawl) and more.

In our daily prayers, we connect to the offerings, incense, and Menorah. The words of the prayers replace the actual work in the Holy Temple and with the right consciousness, one can achieve great connection and draw light with our prayers.

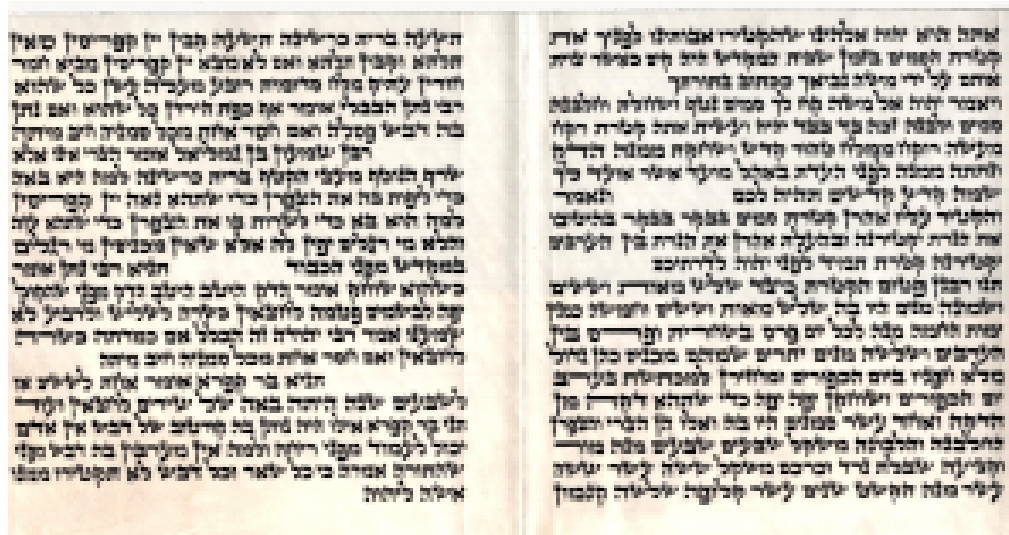
To enhance the connection to the Ketoret and the Menorah that was used in the Holy Temple we read the text written on parchment by a qualified scribe. The image below is of my personal one, written by Rabbi Yehuda Tzvi Brandwein, SHLITA (the grandson of Rabbi Brandwein ZT"L). I read it twice during the morning prayer and once in the afternoon prayer.

The Menorah (Psalms 67) is read once in the morning and once in the afternoon of weekdays. It is very good to read Psalms 67 in the shape of the Menorah before Birkat Hamazon (The blessing after eating bread)

Rabbi Shimon said that if people would know the value of the Ketoret text, they will engrave it on their foreheads with gold letters. At the entrance to the place of Rabbi Shimon on Mount Meron, there's a huge Ketoret text written on Parchment. Many people read it before going inside and connect to Rabbi Shimon.

We do not read the Ketoret text at night time. It's okay after midnight because the light begins to appear.

The image below is the text that describes the preparation of the Ketoret. Tap the image to enlarge. (Download option below)

This is Psalms 67 that is written in the shape of the Menorah. There are many secrets related to it. The shape is significant because the creation of the Menorah was according to the image God showed Moses.

We read it while holding straight up as if we receive Light from above through the six candles.

You can download a PDF file for printing here:

<https://dailyzohar.com/wp-content/uploads/2017/06/ketoret.pdf>

52. (במדבר ח') קִוֹז אֶת הַלְוִיִּם וְגו', הָא אוֹקֵמוֹהֶּ דְּבָעִי לְדַכָּאָה (ס"א לדברא) כּוֹן, וּלְאִמְשָׁכָא כּוֹן, לְאִתְקַשְׁרָא בְּאִתְרִיָּהּ, בְּגִין דְּאֵינוֹן דְּרוּעָא שְׂמַאלָא, וְסִטְרָא דְּרִינָא, וְכָל בִּיאָן דְּאֵתִי בִּסְטְרָא 52. קח את הלויים וגו'. הרי פרשוהו שְׁעָרִיךְ לְטַהֲרֵם (לְהַנְהִיגֵם) וּלְהַמְשִׁיכֵם לְהִתְקַשֵּׁר בְּמִקוֹמָם, מְשׁוּם שֶׁהֵם זְרוּעַ שְׂמַאל וְצַד הַדִּין. וְכָל מִי שֶׁבָּא מִצֶּד

הדין, צריך שלא ירבה שער, משום שמרבה דין בעולם. ועל כך אשה כמו זה, שלא תתראה שיערה החוצה, וצריכה לכסות ראשה ולכסות שיערה, ובארנו והרי נתבאר. ואז מתברר כל אלו שבאים מצד הדין, ועל כך כתוב בלויים, וכה תעשה להם לטהרם וגו', והעבירו תער וגו'. ונאמר כי הלויים לא עולים למקומם עד שירים אותם הכהן, משום שהימין מנהיג תמיד לשמאל.

הדינא, בעי דלא ירבי שיערא, בגין דאסגי דינא בעלמא. ועל דא אתתא כהאי גוונא, דלא יתווי שיערא לבר, ובעינא לאתוויא רישה, ולכסי שיערהא, ואוקימנא, והא אתמר. וכדין אתברכן כל אינן דאתין מסטרא דדינא. ועל דא בלויאי כתיב, וכה תעשה להם לטהרם וגו', והעבירו תער וגו'. ואתמר לויאי לא סלקין לאתרייהו, עד דירים לון כהנא, בגין דיבוינא מדבר תדיר לשמאלא.

Numbers 8:6 "Take the Levites from among the sons of Israel and cleanse them." "קח, את-הלויים, מתוך, בני ישראל; וטהרם, אתם."

God instructed Moses to take the Levites from the Israelites and purify them. The Levites are the aspect of the Left column, Gevurah. Before serving in the Holy Temple their energy needed to be balanced. To reduce the aspect of the Left that draws judgments, the Levites had to shave their heads. Hair is the Left column and is strong in channeling energy. The Zohar adds that for similar reasons, women should cover their hair to protect their energy. The Levites in the Holy Temple did a lot of the work for the priests and, as Left, they were naturally great in supporting them.

Numbers 8:11 "And Aaron lifted the Levites, elevated before YHVH from the sons of Israel, that they may qualify to perform the service of YHVH"

When Aaron 'elevated' the Levites, the Left, before YHVH, he connected them to the upper level and united them with all the priests, the Right, so the work in the Holy Temple would be in balance.

For those who are serving the Holy, hair is a tool of great connection.

Numbers 6:5 "All the days of his vow of separation no razor shall pass over his head. He shall be holy until the days are fulfilled for which he separated himself to YHVH; he shall let the locks of hair on his head grow long."

The hair of the beard represents the connection to Arich Anpin, which is one of the heads of Keter, together with Atik Yomin.

The 13 attributes of God come from Arich Anpin and bring wisdom and mercy to all the worlds below.

Those who understand the deeper meaning of hair grow their beard. A proper beard supposes to cover the sides of the face and around the mouth. Many keep long side-

locks because this hair has a special connection ability. Rabbi Ashlag and Rabbi Brandwein, and almost all great Tzadikim, had long side-locks. They actually never trimmed their facial hair.

There is a story about the Baba Sali ([Rabbi Yisrael Abuchatzzeira](#)), a great kabbalist from the previous generation. He taught his students the benefits of growing beards and they followed their master. After a while, one of them came without a beard. To the question of “what happened?” he replied, “My wife forced me to shave it”. The Baba Sali told his student to go back to his wife and tell her that if she doesn’t let him grow a beard, she will grow one herself.

Knowing Baba Sali’s powers, she made sure her husband grew back his beard and kept it on.

In dreams, the state of hair on a person represents his energy.

King David had red hair and, as we learned earlier, it is the aspect of the left column, judgment, and Malchut. The Zohar tells us ([Tikun 70](#)) that he had 7 shades of Gold in his hair. This represents a wider aspect of his energy and the fact that God anointed him as king on the level of Malchut.

It is interesting that the president of the USA has gold hair like King David and he was unexpectedly ‘anointed’ like him.

53. רבי שמעון אומר, ביוםא דסלקין ליואי
בדוכתייהו, בתרין פרים. מאי טעמא פרים.
אלא אינהו כפרים, לקבלא בשמאלא ליהאי
פריה דאקרי פריה אדומה. כהנא כל זילא וכל
תקונא ביה תליא, בגין דכל זילא דגופא
בדרועא ימינא קיימא. ועל דא כהנא דרועא
דישראל כלהו הוי. וביה קיימא לאתקנא כלא
ולאתקנא עלמא (ס"א מאי טעמא פרים אלא אינהו
שמאלא כפרים לקבלא בשמאלא. תא חזי כהנא דרועא ימינא
דישראל כלהו הוי וביה קיימא לאתקנא עלמא ואתקנא
כלא בגין דכל חילא דגופא בדרועא ימינא קיימא וכל תקונא
ביה תליא) ועם כל דא, לא אשתכח בלחודו,
אלא בגופא ושמאלא, וגופא עקרא הוא דכלא.

53. רבי שמעון אומר, ביוםא דסלקין ליואי
הלויים למקומם, בשני פרים. מה הטעם
פריה? אלא הם כפרים לקבל בשמאל
את הפרה הזו שנקראת פריה אדמה.
הכנא, כל הפח וכל תקון תלוי בו,
משום שכל פח הגוף עומד בזרוע ימין,
ועל כך הכנא הוא זרוע של כל ישראל,
ובו עומד להתקין הכל ולהתקין
עולם, (מה הטעם פרים? אלא הם שמאל
כמו הפריים לקבל בשמאל. בא ראה, הכנא
זרוע ימין של כל ישראל הנה, ובו עומד
להתקין העולם ולהתקין הכל, משום שכל
פח הגוף בזרוע הימין עומד, וכל התקון בו
תלוי) ועם כל זה לא נמצא לבדו, אלא
בגוף ושמאל, והגוף הוא עקר הכל.

Rabbi Shimon explains that the Levites represent the Left column of Israel and when they come to serve in the Tabernacle they sacrificed two bulls.

Ezekiel 1:10 “on the left the face of an ox”

The Levites require two bulls (Left) to purify them before they start working in the Holy Tabernacle.

The priests represent the Right of Israel and the force that the body depends on. The priest had the power to correct the world but the Right needs the Left to connect to the body that is the aspect of Israel and Central column. That makes the body the main part that unifies the Right and the Left to create completion.

54. (במדבר ח) וְזֶאת אֲשֶׁר לְלוֹאִים וְגו'. תָּא וְזוּי, לְיוֹאֶה בֶּר זֹמֶשׁ וְעֶשְׂרִין שָׁנִין יִפְלֹז בֶּר זֹמֶשִׁין שָׁנִין סְלִיק לְדוּכְתִּיהָ וְאֶתְעֵטֶר. וְזֹמֶשׁ וְעֶשְׂרִין יִפְלֹז דְּהָא בֶּר זֶשׁ (ס"א תא חזי ליוואה בר חמש ועשרין שנין לדוכתיה ואתעטר. וחמש ועשרין יפלו עד דסליק לדרגא דחמשין). כִּד סְלִיק לְהָאִי דְרָגָא דְזֹמֶשִׁין שָׁנִין וְלְהִלָּאָה, זְוִית מִן תּוֹקְפָא דְאִשָּׁא דְבֵיהּ, וְכִיּוֹן דְּאִשָּׁא וְזֹמֶשִׁין וְאֶתְקַרֵּר, הָא פְּגִים לְהֵהוּא אֶתֶר דְּאֶתְקֵשֶׁר בֵּיהּ.

54. וְזֶאת אֲשֶׁר לְלוֹאִים וְגו'. בֵּא רָאָה, לִוי בֶּן עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד, בֶּן חֲמֵשִׁים שָׁנִים עוֹלָה לְמִקְוָמוֹ וּמִתְעַטֵּר, וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ יַעֲבֹד, שְׁהָרִי אָדָם (בֵּא רָאָה, לִוי בֶּן עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים עוֹלָה לְמִקְוָמוֹ וּמִתְעַטֵּר, וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד, עַד שְׁעוֹלָה לְדִרְגָּתָא חֲמֵשִׁים), בְּשִׁעוֹלָה לְדִרְגָּה זוֹ שֶׁל חֲמֵשִׁים שָׁנִים וְהִלָּאָה, יוֹרֵד מִתְקַף הָאֵשׁ שָׁבוֹ. וְכִיּוֹן שֶׁהָאֵשׁ וְהַחֲמִימוֹת מִתְקַרְרֶת, הָרִי הוּא פּוֹגֵם לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְשֶׁר בּוֹ.

Numbers 8:24 "זֶאת אֲשֶׁר לְלוֹאִים מִבֶּן חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יָבוֹא לַעֲבֹד אֶת־הַמִּזְבֵּחַ" "This is what applies to the Levites: from twenty-five years old and upward they shall enter to perform service in the work of the tent of meeting."

The Levites worked in the Holy from age 25 to 50. Rabbi Shimon explains that when A Levite comes to the 50th level, his 'fire' gets cold and the Light of Chokmah that comes from the Left can't control the judgments of the Left. It's not about the physical strength that changes with age but the transformation of the vessel.

55. וְעוֹד, דְּקָלָא דְזֹמֶרָא לֹא אֶתְקֵשֶׁר בְּהִדְיָה כָּל כַּף. וְקָלָא בְּעֵי דְלֹא יִתְפַּגֵּם, אֲכָל בְּעֵי לְאֶתְקַפָּא, דְּהָא בְּאֶתֶר דְּדִינָא תְקִיף קִיּוּמָא, וְלֹא בְּזוּלָשָׁא. וּבְגִין כַּף בְּעֵי דְלֹא יִפְגִּים הֵהוּא אֶתֶר דְּאֶתְקֵשֶׁר בֵּיהּ, דְּאִיהוּ דִּינָא תְקִיפָא, וְלֹא זוּלָשָׁא, וְעַל דָּא לֹא בְּעֵי לְאֶזְזָאָה זוּלָשֶׁתָא כָּל כָּל סְטָרִין. וְכַפָּה הוּא בֶּר זֶשׁ דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, וְיִנְדַּע אוֹרְזוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא סְטִי לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, דְּכִתִּיב (הוֹשֵׁעַ יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יִי.

55. וְעוֹד, שְׁקוֹל זְמֶרָה לֹא כָּל כַּף נִקְשֶׁר בּוֹ, וְקוֹל צְרִיף שְׁלֹא יִפְגֵּם, אֲלֵא צְרִיף לְהִתְחַזֵּק, שְׁהָרִי בְּמִקְוָם הַדִּין הַקָּשָׁה עוֹמֵד, וְלֹא בְּחִלְשָׁה. וּמִשּׁוּם זֶה צְרִיף שְׁלֹא יִפְגֵּם אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוּא קָשׁוּר בּוֹ, שֶׁהוּא דִּין הַקָּשָׁה, וְלֹא הַחֲלָשׁ, וְעַל זֶה לֹא צְרִיף לְהִרְאוֹת חֲלָשָׁה כָּל כָּל בְּכָל הַצְּדָדִים. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה וְיָדַע דְּרָכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא וְלֹא סוּטָה לְיָמִין וְלִשְׂמָאל, שֶׁכָּתוּב (הוֹשֵׁעַ יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי ה'.

In addition, after 50 years the voice of the singing is weakened when it needs to be strong at all times from all sides.

Hosea 14:10 “מִי חָכָם וַיֵּבֶן אֵלָה נְבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכָי יִהְיֶה וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִפְשְׁלוּ” “Whoever is wise, let him understand these things; Whoever is discerning, let him know them. For the ways of YHVH are straightforward, And the righteous will walk in them, But transgressors will stumble in them.”

‘straightforward’ is the aspect of the Central column and we should always balance and unify the Right and the Left to have the strength we need for righteous work.

56. (במדבר ט) וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינִי וְגו'. 56. וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינִי וְגו'.
אָמַר רַבִּי אָבָא, מַאי טַעְמָא אֲזָהָר לְהוֹן הָכָא עַל אִיהוּ אֶלָּא בְּמִצְרַיִם. אֶלָּא בְּשַׁנַּת הַשְּׁנִית הָזֶה, דִּישְׂרָאֵל וּזְשִׁיבוּ דְהָא פָסוּזוּ לָאוּ אִיהוּ אֶלָּא בְּמִצְרַיִם, וְכִיּוֹן דְּעֵבְדוּ לֵיהּ זְמַנָּא וְזָדָא בְּמִצְרַיִם, וּזְשִׁיבוּ דְלָא אֲצִטְרִיף יְתִיר. אֲתָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֲזָהָר לֹון עֲלֵיהּ, דְלָא יִזְשִׁיבוּן דְהָא קָא עֵבֶר וְזְמַנָּה בְּמִצְרַיִם, וְלָא יִצְטְרִיף. בְּגִין (דף קנ"ב ע"א) כִּךְ בְּמִדְבַּר סִינִי בְּשַׁנַּת הַשְּׁנִית, לְאַתְקָנָא לְהוּ לְדָרִי דָרִין.

Numbers 9:1,2 “וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן” “Thus YHVH spoke to Moses in the wilderness of Sinai, in the first month of the second year after they had come out of the land of Egypt, saying,” “Now, let the sons of Israel observe the Passover at its appointed time.”

Rabbi Aba asks why God reminded the Israelites to celebrate Passover. He explains that the first time they celebrated Passover was in Egypt and now that they are out of there, they may think that there is no need to repeat it.

God warns them not to think that Passover is a temporary event from the past but it should be repeated every year for all generations.

Lesson:

Passover is a celebration of freedom. We were freed from slavery in Egypt in order to be able to receive the Torah and connect to our God. The first times were just a first step that released us from the control of the other-side. We received the Torah and until the Final Redemption, we are working for ourselves to have big and pure vessels. The holiday of Passover reminds us that true freedom will come in the future after we correct ourselves and the world around us with the Light we draw from the Torah, especially through the studies of the Zohar.

Those who have the merits like the readers of Zohar studies earn the ‘ticket’ for the ultimate freedom, which is the immortal state in the kingdom of Mashiach.

57. ואף על גב דהא אזהר להו במצרים, השתא פקיד לון ומנא אזרא, בההוא אתר דכל פקודין דאורייתא ביה אתיהיבו. ועל דא בשנה השנית. מאי בשנה השנית בחדש הראשון. אלא רזא עלאה היא, וזר שנה. וזר חודש. מה בין האי להאי. וזרש: דא סיהרא. שנה: דא שמישא, דנהיר לסיהרא. וכדין הוה בזמנא דכל פקודין דאורייתא אתמסרו ביה.

57. ואף על גב שזהירם במצרים, עכשו צוה להם פעם אחרת באותו מקום שבו נתנו כל מצוות התורה. ועל כך בשנה השנית. מה זה בשנה השנית בחדש הראשון? אלא סוד עליון הוא שנה אחת וחדש אחד. מה בין זה לזה? חדש זו הלכנה. שנה זה השמש, שמאיר ללכנה. ואז היה בזמן שכל המצוות נמסרו בו.

Another explanation is that even though the Israelites were instructed to celebrate Passover in Egypt, they were commanded again in the second year of their freedom to commemorate and celebrate Passover. Now they are in the wilderness receiving all the precepts of the Torah.

The secret is concealed in the connection between the words 'year' and 'month' (#56). A year is 'measured' according to the sun that is the aspect of Zeir Anpin and male. A 'month' follows the cycle of the moon that is the aspect of Malchut, female because it doesn't have the light of its own.

'in the first month of the second year' implies the unification of Zeir Anpin and Malchut. The place of this unification was in the Sinai desert, which is a place with little life presence and a great desire for the Light. That was the best place for the Israelites to receive all the precepts of the Torah.

58. רבי שמעון אמר, ווי ליהוא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאזוזאה ספורין בעלמא, ובמלך דהדייט. דאי הכי, אפילו בזמנא דא, אנן יכלין למעבד אורייתא, במלך דהדייט, ובשבוזא יתיר מכלהו. אי לאזוזאה מלה דעלמא, אפילו אינן קפסירי דעלמא, אית בינייהו מלך עלאין יתיר. אי הכי גזיל אבתרייהו, ונעביד מנייהו אורייתא, כהאי גוונא. אלא כל מלך דאורייתא, מלך עלאין אינן, ורזין עלאין.

58. רבי שמעון אמר, ווי ליהוא בר נש דאמר, שאמר שתורה זו באה להראות ספורים בעלמא ודברי הדיוטות. שאם כך, אפילו בזמן זה אננו יכולים לעשות תורה בדברי הדיוטות, ובשבח יותר מכלם. אם להראות דבר העולם, אפילו אותם סופרים בעולם יש ביניהם דברים יותר עליונים. אם כך, נלך אחריהם ונעשה מהם תורה כמו זה. אלא כל דברי התורה דברים עליונים הם וסודות עליונים.

Rabbi Shimon says; wow to a person that says the Torah comes to tell us simple stories. If it was true then we would be able to create much better and nicer stories. If the Torah was to tell us about things of this world, then there are great leaders and rulers in this world that we can follow their laws to benefit ourselves. But the words of the Torah conceal the secrets of the supernal worlds.

59. תא זוזי, עֲלָמָא עֲלָאָה וְעֲלָמָא תַתָּאָה בְּזוּד
 מוֹתְקָלָא אַתְקָלוּ. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מַלְאָכִי עֲלָאִי
 לְעִילָא. מַלְאָכִי עֲלָאִי כְּתִיב בְּהוּ, (תהלים
 קד) עוֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת. (זֶה הָאִי בַּאֲתַר
 עֲלָאָה) בְּשִׁעְתָּא דְּנִזְוֹתִין לְתַתָּא (אִף עַל גַּב דְּנַחְתִּין),
 מוֹתְקָלָא בְּלָבוּשָׁא דְּהָאִי עֲלָמָא. וְאִי לָאו
 מוֹתְקָלָא בְּלָבוּשָׁא כְּנִזְוֹנָא דְּהָאִי עֲלָמָא, לָא
 יִכְלִין לְבִיחָם בְּהָאִי עֲלָמָא, וְלָא סָבִיל לֵון עֲלָמָא.
 וְאִי בְּמַלְאָכִי כְּה, אֲוִרִייתָא דְּבָרָא לְהוּ, וּבָרָא
 עֲלָמִין כְּלָהוּ, וְקִימִין בְּגִינָה, עַל אֲזוּת כְּמָה וְכָמָה
 כִּיּוֹן דְּנִזְוֹתִין לְהָאִי עֲלָמָא, אִי לָאו דְּמוֹתְקָלָא
 בְּהִנֵּי לְבוּשִׁין דְּהָאִי עֲלָמָא, לָא יִכִּיל עֲלָמָא
 לְמַסְבֵּל.

59. בא ראה, עולם עליון ועולם תחתון
 במשקל אחד נשקלו. ישראל למטה –
 מלאכים עליונים למעלה. במלאכים
 העליונים כתוב, (תהלים קד) עשה
 מלאכיו רוחות. (זה המקום
 עליון) בשעת הנזותין לתתא (אף על
 גב שיוֹרדים), מתלבשים בלבוש העולם
 הזה. ואם לא יתלבשו בלבוש כמו של
 העולם הזה, לא יוכלו לעמד בעולם
 הזה, והעולם לא יסבל אותם. ואם
 במלאכים כה, התורה שבראה אותם
 ובראה את כל העולמות ועומדים
 בגללה על אחת כמה וכמה, כיון
 שירדה לעולם הזה, אם לא תתלבש
 בלבוש העולם הזה, לא יוכל העולם
 לסבל.

Psalms 104:4 “He makes the spirits his messengers, Flaming fire His ministers (servants).”

The world above and the world below are parallel to each other with the same weight. The Israelites below are parallel to the supernal angels above. Higher-level individuals below represent higher spiritual levels above.

When angels come down to this world they are ‘dressed’ with garments of this world. Without it, they cannot exist in this material world.

The Torah is the foundation of the entire creation. The worlds and all angels exist because their roots are in the Torah, serving its purpose. If the Torah didn’t get dressed with stories that may seem simple, the world wouldn’t be able to handle its energy.

60. וְעַל דָּא הָאִי סְפוּר דְּאֲוִרִייתָא, לְבוּשָׁא
 דְּאֲוִרִייתָא. אִיהוּ. מֵאֵן דְּוִזְשִׁיב דְּהָהוּא לְבוּשָׁא
 אִיהוּ אֲוִרִייתָא בְּמוֹשֶׁ, וְלָא מִלָּה אֲוִרָא, תִּיפּוּז
 רוּחוּיָהּ, וְלָא יְהִי לִיהּ זִוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְּאִתִּי. בְּגִין
 כְּה אֲמַר דְּוִד, (תהלים קיט) גִּל עֵינִי וְאַבִּיטָהּ
 נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. מֵה שְׁתַּחֲתָ לְבוּשָׁא
 דְּאֲוִרִייתָא.

60. ועל זה ספור זה של התורה, לבוש
 התורה הוא. מי שחושב שאותו לבוש
 היא התורה ממש ולא דבר אחר – תפוז
 רוחו, ולא יהיה לו חלק לעולם הבא.
 בגלל זה אמר דוד, (שם קיט) גל עיני
 ואביטה נפלאות מתורתך. מה שתחת
 לבוש התורה.

The stories of the Torah are necessary to express the Light in it. Rabbi Shimon says that those who say that the dress of the Torah is the actual Torah and there's nothing more to it, lose his soul and won't have a share in the world to come. King David was praying to have the wisdom to reveal the secrets under the garments of the Torah.

Psalms 119:18 “גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ” “Open my eyes, that I may behold Wonderful things from Your Torah”

Lesson:

The world of Malchut is basically an existence that is expressed in different patterns of energies. The basic building elements that science can define in nature are subatomic particles called quarks that form atoms, Atoms form molecules and so on. What we see as complex solid shapes are primarily particles in huge space.

Scientists define six types of quarks and 12 Bosons (force carriers). The 13th one is mysterious and is called ‘Higgs boson’, also known as “God particle”.

The numbers can tell the story of how God is in every single particle we can define in nature and beyond that.

The forces that drive the particles and put them together into Atoms and different patterns of energy are the angels of God.

Science dees the light as wavicles. They call it this way because it can be seen as a wave and as a stream of particles.

A tree or any living creature may seem like a simple existence but under the simple story, there is so much happening.

The Holy Ari tells us that every word and even all kinds of sounds create angels.

Since each one of us have a soul that represents spiritual force, we can activate other spiritual forces at will. But we need to make sure to create positive angles that will serve and benefit us. Rabbi Shimon had great power of mind over matter and could control great angels. We cannot achieve his level in our times but we can definitely use the Zohar and his teaching to write a great story full of great angels of light that may not be seen on the outside but they are ours.

61. תָּא זִוּי, אֵיט לְבוּשָׁא דְאַתְּוִזִי לְכָלָא, וְאַיְנוֹן
טַפְּשִׁין כֹּד זִמְמָן לְכַר זֶשׁ בְּלְבוּשָׁא דְאַתְּוִזִי לֶון
שְׁפִירָא, לָא מְסַתְכְּלִין יְתִיר. וְזִשְׁבוּ דִּהֵהוּא
לְבוּשָׁא, גּוֹפָא, וְזִשְׁבוּ דִּגּוֹפָא, זִשְׁבִּיתָא.
61. בָּא רָאָה, יֵשׁ לְבוּשׁ שְׁנֵרָאָה לְכָל,
וְאוֹתָם הַטְפְּשִׁים בְּשֵׂרָוִאִים לְבוּשׁ עַל בֶּן
אָדָם שְׁנֵרָאָה יָפָה, לֹא מְסַתְכְּלִים יוֹתֵר.
חוֹשְׁבִים שְׂאוֹתוֹ לְבוּשׁ הוּא הַגּוֹף,
וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַגּוֹף הֵיא הַנְּשָׂמָה.

There are garments that seen by all. The Zohar calls stupid the people that see a person in fine clothing and assume that his body is like the clothing and body and soul are the same.

62. כִּהְיֵי גִוּוּנָא אֲוִרִיִּיתָא, אֵיט לָהּ גּוֹפָא, וְאַיְנוֹן
פְּקוּדֵי אֲוִרִיִּיתָא, דְּאַקְרוֹן גּוֹפֵי תוֹרָה. הֵאִי גּוֹפָא
מִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁין, דְּאַיְנוֹן סְפוּרִין דִּהְיֵי עֲלָמָא.
62. בְּמֹו זֶה הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ גּוֹף, וְהֵם
מַצּוֹת הַתּוֹרָה שְׁנֵקְרָאִים גּוֹפֵי תּוֹרָה. גּוֹף
זֶה מִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁים, שֶׁהֵם סְפוּרֵי

העולם הזה. טפשי העולם לא מסתכלים, רק באותו לבוש, שהוא ספור התורה, ולא יודעים יותר, ולא מסתכלים במה שתחת אותו לבוש. אותם שיודעים יותר לא מסתכלים בלבוש, אלא בגוף שהוא תחת אותו לבוש. החכמים עבדי המלך העליון, שהם עמדו בהר סיני, לא מסתכלים אלא רק בנשמה, שהיא עקר הכל, תורה ממש. (ולעולם) ולעתיד לבא עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה.

טפשי העולם, לא מסתכלי אלא בזהו לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא ידעי יתיר, ולא מסתכלי במה דאיהו תזוזת ההוא לבושא. אינון דידעין יתיר, לא מסתכלן בלבושא, אלא בגופא, דאיהו תזוזת ההוא לבושא. זוכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא מבוש. (ולעלמא) וכלבנא דאתי, זמינן לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא.

Similarly, the Torah has a body that is described with the precepts. They are dressed with stories related to this world. These stories are the body of the Torah. The Zohar calls stupids, those in this world that look at the body and can't understand that there is a lot under these garments.

The wise people, servants of the supernal King are those who stood by Mount Sinai at the revelation of the Torah and focus on the soul of it, which is the core of everything in our lives. In the future, we will be able to see the soul of the soul of the Torah, which means understanding levels of Torah secrets that were never revealed.

63. בא ראה, כך גם למעלה יש לבוש, וגוף, ונשמה, ונשמה לנשמה. השמים וחילותיהם אלה אותם לבושים, ובנסת ישראל זה הגוף שמקבל את הנשמה שהיא תפארת ישראל, ועל כך היא גוף לנשמה. נשמה שאמרנו זו תפארת ישראל, שהיא תורה ממש. ונשמה לנשמה זהו העתיק הקדוש, והכל אחוז זה בזה.

63. תא זוזי, הכי נמי לעילא, אית לבושא, וגופא, ונשמתא, ונשמתא לנשמתא. שביא וזיכיהון. אלין אינון לבושא. ובנסת ישראל, דא גופא, דמקבלא לנשמתא, דאיהי תפארת ישראל. ועל דא איהו גופא לנשמתא. נשמתא דאמרן דא תפארת ישראל, דאיהי אורייתא מבוש. ונשמתא לנשמתא, דא איהו עתיקא קדישא. וכלא אוזיר דא ברא.

Malchut is the aspect of the body and the heavens and the spiritual systems are the garments of it. Zeir Anpin is dressed in the body and the Torah is the soul that the scholars study its secrets. The soul of the soul mentioned above (#62) is the highest level of Keter that is called 'Atika Kadisha' ('Holy Ancient'). This level connects to Zeir Anpin, Zeir Anpin connects to Malchut to give it the ability to access the spiritual realms and the worlds of B'riah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiah (Action).

64. ווי קליינע זיינען די אוריינע, די אוריינע קליינע איהי אלא ספורא בעלמא, ואינען מסתכלי בלבושא דא ולא יתיר. ופאין אינען צדיקייא, דמסתכלי באוריינא כדקא יאות. זומרא לא יתיב אלא בקנקן. כך אוריינא לא יתיב אלא בלבושא דא. ועל דא לא בעי לאסתכלא, אלא במה דאית תזוזות לבושא. ועל דא כל אינען מלין, וכל אינען ספורין, לבושין אינען.

64. אזי לאותם רשעים שאומרים שהתורה היא רק ספור בעלמא, והם מסתכלים בלבוש זה ולא יתיר. אשרי הצדיקים שמסתכלים בתורה כראוי. וין אינו יושב, רק בקנקן. כך התורה אינה יושבת אלא בלבוש זה, ועל כך לא צריך להסתכל אלא במה שיש תחת הלבוש. ועל כך כל הדברים הללו וכל הספורים הללו הם לבושים.

The wicked who say that the Torah is only but a story and don't see beyond it will suffer for their lack of connection to the soul of the Torah. The righteous that know how to study the Torah is praised and elevated. Like wine needs a proper vessel, so the Torah needs the stories as garments to be expressed in Malchut and help uncover the concealed light.

Lesson:

After the Final Redemption and the peace that the King Mashiach would bring to the world, the spiritual level in Malchut would be elevated because of the additional soul from Atika Kadisha. Then we would then be able to study and understand even spiritual levels above and beyond the knowledge of Kabbalah that we have today. God promised to bring a new Torah that will benefit the entire world.

Isaiah 51:4 "Pay attention to Me, O My people, And give ear to Me, O My nation; For a law (Torah) will go forth from Me, And I will set My justice for a light of the peoples."

Our ability to grasp the ways of the spiritual system is very limited now because we fell deep into the Klipot of the material world. We are busy like bees, trapped in the daily routine, working for food and maybe some rest once a week or once a year. Totally the aspect of the slavery we experienced in Egypt. Imagine a day when the veil that blocks our ability to see the truth is removed. Imagine a day when we will be able to have the knowledge and abilities of all creatures in nature. Bat can 'see' in the dark, a deer can regrow Antlers, Lizard can grow tails, Spiders can regenerate legs. There are many wondrous abilities of animals and people that we can find in this world. It's relatively rare among people but the fact of the matter is that as humans we are able to achieve many great levels.

The lesson here is to understand that we must connect our souls to the study of the Torah through the Zohar. It is the highest level of study that we can do in order to achieve higher levels of consciousness and prepare our souls for the world to come. Hopefully in this lifetime but we keep the righteous work to merit the Resurrection. The Torah and our souls are eternal and a connection between the two is important for our future.

At the end of our silent prayer (Amida) that is on the level of Atziluth, we meditate on a verse from the Torah that has our name and or start and end with the first and last letters of our name. The Kabbalists tell us that this meditation helps us remember our name

after death. Knowing it would save us from the angel that beat us until we remember our name, testing our level of connection to the Torah as the root of every Israelite soul is in the Torah.

The sages (פסיקתא רבתי פרשה לו, ב) tell us that in the future Jerusalem will have high towers of about 12 kilometers each.

Isaiah 60:8 "מי אלה קעב תעופינה וכינים אל ארבתיהם" "Who are these who fly like a cloud And like the doves to their lattices?"

We won't need elevators because we will be able to fly to our spacious apartments in the sky.

The Torah is the 'DNA' of Creation and when we are able to connect to Keter of our soul, we will be able to change our individual DNA at will. It will allow us to fly or create a cloud that will transport us to where we desire.

One single sperm cell carries the DNA and the entire life 'story' of a person. Scientists can replicate almost anything in nature from one single DNA source. With access to DNA through consciousness, we can come to a point of mind over matter but it depends on our connection to the Torah and its studies.

The Daily Zohar is not always an easy place to study but it was designed in a way to gradually increase the abilities of the students to understand the Torah and the spiritual system that governs our lives. We study every paragraph of the Zohar to remove its garment and reveal its secrets following the teachings of Rabbi Ashlag of blessed memory. Each direct Zohar study is a great and important investment in the future of your soul. The properties and money that we may gather in this world are only temporary and have no value after death. Only what we build spiritually would help us when we will be resurrected.

65. (במדבר ט) ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו מאי ויעשו. אמר רבי יוסי, הא אתמר, כל מאן דאזוי עובדא לתתא פדקא יאות, כאילו עביר ליה לעילא. דהא בגיגיה אתער ההוא מלה, כבכיכול, כאילו הוא עביר ליה, והא אתמר.

65. ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו. מה זה ויעשו? אמר רבי יוסי, הרי נתבאר, כל מי שמראה מעשה למטה פראוי, באלו עשאו למעלה, שהרי בגללו התעורר דבר זה, כבכיכול, באלו הוא עשאו, והרי נתבאר.

Numbers 9:2 "Now, let the sons of Israel make the Passover at its appointed time."

The Zohar asks; why the verse use 'make' and not 'celebrate' and Rabbi Yosei explains that as we learned before, making an action in the lower level awakens a reaction in the spiritual level.

66. (במדבר ט) איש איש כי יהיה טמא וגו'. איש איש תרי זמני, אמאי, אלא איש דהוא איש, ויתווי לקבלא נשמתא עלאה, והוא פגים גרמיה. דלא שרייא עלוי שכינתא (ס"א)

66. איש איש כי יהיה טמא וגו'. איש – שתי פעמים, למה? אלא איש שהוא איש וראוי לקבל נשמה עליונה, והוא פגם עצמו שלא שורה עליו שכינה (תחלה) (נשמה) עליונה. מה

שירותא) (ס"א נשמתא) עֲלָאָהּ. מאי טעמא. בגין
 דאיהו גרים, והוא מסאב ליה לגרמיה. ועל דא
 איש איש. איש דיתווי למהוי איש, והוא מסאב
 גרמיה, דלא ישרי עלוי קדושה דלעילא.

Numbers 9:10 “דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או “Speak to the sons of Israel, saying, 'If anyone of you or your generations becomes unclean because of a dead person, or is on a distant way for you, he may, however, make the Passover to YHVH”

The Zohar explains that a person that was worthy of receiving additional soul from the level of Neshama but became uncleaned, the Shechinah cannot be with him and can't receive holiness from the higher level.

67. (במדבר ט) או בדרך רחוקה, דא איהו זור
 מעשרה דאיןון נקודים באורייתא, וכלהו אתיין
 לאוואה מלה. מאי בדרך רחוקה. בגין דבר נש
 דאיהו מסאב גרמיה, מסאבין ליה לעילא. כיון
 דמסאבין ליה לעילא, הא איהו בדרך רחוקה.
 מההוא אתר וארזא דזרעא דישראל אוזידן
 ביה, הא בדרך רחוקה אוזיד, דאתרזוק (נ"א
 מלמקרב) למקרב לכוון, ולא תקשרא בכוון, כמה
 דאתון מתקשרין.

On the word 'רחקה' in the Torah, there is a special dot above the letter Hn. It is one of ten places in the Torah that has dots above letters. In this place, the dot above the Hn represents the impurity of the person that caused him to be 'distant' from the place of pure connection that the Israelites come closer to YHVH. 'a distant way for you' implies the way of the other-side that is far from holiness.

Lesson;

Only when we make a proper action below with purity, we connect to the spiritual energy above. The Light of Holidays and Shabbat is available to people wherever they are in the world, but only those who make the proper actions to connect to that light can benefit from it. Shabbat is a special Holy day when we have the opportunity to connect to the Light of Binah. Men and women have different actions to MAKE their Shabbat a 'charging station for the whole week. The basic is that the home is prepared as we would prepare it for a special and honorable guest. Clean, special dinner and even dedicated utensils for Shabbat meals. Nice table cloth, wine, challah, etc. Friday prayer, Kiddush, and keep peace at home. Sat-n is stronger on Friday afternoon, as he was on the first Friday in the Garden of Eden. We want to restrict any 'trigger' he may introduce and

take away the light of Shabbat from us. Women light Shabbat Candles to push away the Snake and bring blessings to the home

Torah reading and Zohar's study on Shabbat is on the highest level of 'making the Shabbat.'

The more action we do to follow the Shabbat laws, the higher Light we receive. Another essential preparation for Shabbat is giving Tzedakah every week. Like I mentioned before, it can be small amounts. This is a spiritual teaching, not a solicitation to give to the Daily Zohar. We welcome your contribution, but I want you to understand the spiritual significance of giving Tzedakah frequently to channels of Light. These actions of giving make openings of higher channels of light that fill your vessels with Light on Shabbat. If you have limited income, you can have a small Tzedakah box/jar at home and drop a few coins every Friday with a prayer to have more and be able to do more. It's all relative to your vessel. A person who is a miser and or with an intense desire for the self alone considered 'unclean' and cannot receive a higher level of light. We just celebrated the Holiday of Shavuot celebrating the gift of the Torah. In Egypt, we were in deep impurity, and God allowed us to cleanse ourselves from the Egypt aspects by counting seven weeks. A woman after her monthly cycle counts seven days of purity before she can have unification with her husband. Men count seven weeks to become pure and ready to receive the Light of the Torah. A proper preparation during the week by keeping positive and pure actions with Torah/Zohar studies and giving Tzedakah make our vessel worthy of higher light on Shabbat.

68. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְהָא כְּתִיב כִּי יִהְיֶה טָמֵא לִנְפֶשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ רְחוֹקָה, דְּאִתְּנוּזִי תְרִין מִלִּין. שְׁמַא לִנְפֶשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ רְחוֹקָה, שְׁנִי דְּבָרִים מִמִּשְׁמַע שְׁכָתוּב אוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּאֵן עַד שְׁלֵא מְטַמְּאִים אוֹתוֹ, כָּאֵן אַחֲרָ שְׁטַמְּאוּ אוֹתוֹ. וּמִשְׁמַע אֲפִלוּ זֶה אוֹ זֶה לֹא תִשְׁרָה עָלָיו קִדְשָׁה שְׁלִמְעֵלָה, וְלֹא יַעֲשׂוּ פֶסַח בְּזִמְנֵי שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים אוֹתוֹ.

68. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְהָא כְּתִיב כִּי יִהְיֶה טָמֵא לִנְפֶשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ רְחוֹקָה, דְּאִתְּנוּזִי תְרִין מִלִּין. מִשְׁמַע דְּכְתִיב אוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּאֵן, עַד לֹא מִסְּאָבִין לִיה. כָּאֵן, בְּתַר דְּמִסְּאָבִין לִיה. וּמִשְׁמַע אֲפִילוּ הָאִי, אוֹ הָאִי, לֹא יִשְׁרִי עָלָיו קִדְשָׁה דְּלֵעִילָא, וְלֹא יַעֲבִדוֹן פֶּסַח בְּזִמְנֵי דִישְׁרָאֵל עֲבָדִין לִיה.

דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או "Numbers 9:10 "Speak to the sons of Israel, saying, 'If anyone of you or your generations becomes unclean because of a dead person, or is on a distant way for you, he may, however, make the Passover to YHVH"

Rabbi Itzhak explains that we can read two meanings from this verse. One that the person became first unclean and he formed a distance from the Light. The second meaning is that the distance was created first then the person became unclean.

Its common meaning is that in both cases, that person cannot connect to holiness and won't be able to celebrate the Pesach at the same time as the Israelites.

69. וְאִי תִימָא, הָא בְּיָרוּא תִנְיִנָא עֲבִיד אִי לֹא מִתְקַן גְּרַמִּיָּה. לֹא, אֲלֵא כִּין דְּמִתְדַּכִּי וּמִתְקַן שְׁנִטְהַר וְתִקֵּן עֲצָמוֹ, הָרִי הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי

69. וְאִם תִּאמַר, הָרִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי עוֹשָׂה אִם לֹא תִקֵּן עֲצָמוֹ – לֹא! אֲלֵא כִּין שְׁנִטְהַר וְתִקֵּן עֲצָמוֹ, הָרִי הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי

גְּרָמִיּה, הָא יִרְוּא תַנְיִנָא לְמַעַבְדַּ פְּסוּזָא. מִכָּאן, לַעֲשׂוֹת פֶּסַח. מִכָּאן, כָּל אִישׁ שְׁמַטְהָר עֲצָמוּ, מְטַהְרִים אוֹתוֹ. כָּל בַּר נֶשׁ דְּבִמְדָּכִי גְרָמִיּה, מְדַכָּאן לֵיהּ.

If we say that he can make the Pesach on the following month even in a state of unclean, it is not so. But if a person cleans himself, he can connect to the holiness of Pesach in the second month.

70. דְּאִי תִימָא דְּבִדְרָגָא עֲלָאָה יִתִּיר קָאִים בִּירְוּא תַנְיִנָא. לָאו הִכִּי, דְּהָא יִשְׂרָאֵל זִרְעָא קַדִּישָׁא דְּעַבְדוּ פְּסוּזָא בְּזַמְנִיה, נָטִיל לֵיהּ לְסִיְהָרָא וּלְשִׁמְשָׁא כְּזוֹר. וּבִמָּאן דְּנָטִיל יִסוּדָא בְּקַדְמִיתָא, נָטִיל בְּנִינָא. מֵאִי יִסוּדָא. לָא תִימָא יִסוּדָא עֲלָאָה דְּעַדִּיקָא דְּעַלְמָא, אֲכָא יִסוּדָא דְּאֲבָן טָבָא, כְּמוֹת דְּאֵת אָמַר (תְּהִלִּים קִיח) אֲבָן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה. וְהֵאִי הוּא אֲבָן דְּשִׁאֲרֵי עָלִיהּ בִּמָּאן דְּשִׁאֲרֵי.

70. שְׂאם תֵּאמַר שְׁבִדְרָגָה עֲלִיוְנָה יוֹתֵר עוֹמֵד בַּחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי – לֹא כֵּן! שְׁהָרִי יִשְׂרָאֵל זִרְעַ קֹדֶשׁ שְׁעָשׂוּ פֶסַח בְּזַמְנֹו, לְקַחוּ אֶת הַלֶּבֶנָה וְאֶת הַשֶּׁמֶשׁ בְּאַחַד, וּמִי שְׁלֹקֵחַ יִסוּד בַּתְּחִלָּה – לֹקֵחַ הַבִּנְיָן. מָה הַיִּסוּד? אֵל תֵּאמַר יִסוּד עֲלִיוֹן שֶׁל צַדִּיק הָעוֹלָם, אֲכָא יִסוּד שֶׁל אֲבָן טוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קיח) אֲבָן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה. וְזוֹהִי הָאֲבָן שְׁשׂוּרָה עָלֶיהָ מִי שְׁשׂוּרָה.

Rabbi Yitzchak challenges the thought that rises from the above. It seems as if the second Pesach is on a higher level because it requires purity of the vessel. He explains that the Israelites that did the Pesach at its time connected to the Sun and the moon as one. The sun and the moon represent Zeir Anpin and Malchut joins at the level of Yessod. Yessod is the aspect of the foundation of the world and those who hold to the foundation, hold to and own the whole building.

Malchut has access to Yessod, which is the 'door' to the Tree of Life. If we open the door at the yessod level, we have access to all the upper Sefirot of the Tree.

Lesson;

The holiday of Pesach is celebrated on the day of the full moon of the first month of the year, Nisan (Aries). The connection to Pesach can also be done on the full moon of the second month. The Zohar discusses the connection to the holiness of the day and we will expand the lesson in the next study.

The holidays we follow are according to the instruction God described for us in the Torah. Shabbat, Rosh Chodesh, and the other holidays are specific times in the yearly cycle that give us an opening to a connection to higher levels in the Tree of Life. Most of the world believe and accept the entire Bible as the word of God but in most cases ignore the holidays that are special times in the year that give us time to make a stronger connection to the Tree of Life.

71. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדֵאִי כָּלָא נָטִיל אֲפִילוּ בִּירְוּא תַנְיִנָא. אֲבָל לָאו אִיהוּ כְּמָאן דְּנָטִיל לֵיהּ בְּזַמְנִיה. מֵאִי טַעְמָא. דָּא דְּנָטִיל פְּסוּזָא בְּזַמְנִיה, נָטִיל מִתְתָּא לְעִילָא, וְלֹא נִזְוִית. בְּגִין דְּבִמְעַלִּין

71. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדֵאִי הַכֵּל אֲפִילוּ בַּחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי, אֲבָל אֵינוּ כְּמִי שְׁנוּטֵל בְּזַמְנֹו. מָה הַטַּעַם? זֶה שְׁנוּטֵל פֶּסַח בְּזַמְנֹו, נוֹטֵל מִמַּטָּה לְמַעְלָה וְלֹא יוֹרֵד,

משום שמעלים בקדש ולא מורידים. וזה שנוטל אחר זמנו, יורד ממעלה למטה. בגלל זה שוים בכל, ולא שוים. שזה עולה ולא יורד, וזה יורד ולא עולה. בגלל כך מי שמקריב פסח בזמנו, יש לו שבח יותר. אשריהם ישראל שזבאים בכל, שזבאים בתורה, וכל מי שזוכה בתורה, זוכה לו בשם הקדוש. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

בְּקִדְשׁ, וְלֹא מוֹרִידִין. וְדָא דְנֻטִּיל בְּתַר זְמַנִּיה, (דף קנ"ג ע"א) נְזוּיִת מַעֲיֵלָא לְתַתָּא. בְּגִין כֶּךָ שׁוּין בְּכָלָא, וְלֹא שׁוּין. דְּדָא סְלִיק וְלֹא נְזוּיִת, וְדָא נְזוּיִת וְלֹא סְלִיק. בְּגִין כֶּךָ מֵאֵן דְּמִקְרַב פֶּסַח בְּזְמַנִּיה, שְׂבֻזָּא יִתִּיר אֵית לֵיה. וְכַאֲן אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּזֻכָּאֵן בְּכָלָא, דְּזֻכָּאֵן בְּאוֹרֵייתָא, וְכָל מֵאֵן דְּזֻכִּי בְּאוֹרֵייתָא, זְכִי לֵיה בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא. וְכַאֲן אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְאַתִּי.

Rabbi Yehuda says that even in the second month we can make unification of Malchut and Zeir Anpin but it wouldn't be like when the connection is made at the right time of Pesach that's on the first month. He explains that the first month is the aspect of the Right and our connection increases the light of holiness. On the first Pesach, we receive the Light of Chokmah from the Right. The second Pesach on the second month has the aspect of Left and the Light that is drawn decreases itself on the way down.

72. מִצְוָה לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שְׁנִי עַל אֵלוּ שְׁלֹא יָכְלוּ אוֹ שֶׁנִּטְמְאוּ בְּטִמְאַה אַחֲרַת. אִם סוּד הַפֶּסַח סוּד הָאֱמוּנָה שִׁישְׂרָאֵל נִכְנָסִים בָּהּ, שׁוֹלֵט בְּנִיסָן, וְאִזּוּ הוּא זְמַן לְשִׁמְחָה, אֵיךְ יָכְלוּ אֵלֶּה שְׁלֹא יָכְלוּ אוֹ שֶׁנִּטְמְאוּ לַעֲשׂוֹת בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי, שְׁהָרִי עֶבֶר הַזְּמַן?

72. רַעִיָא מוֹהִיבְנָא פִּקּוּדָא לְמַעַבְדַּר פֶּסַח שְׁנִי, עַל אֵינוֹן דְּלֹא יָכְלוּ, אוֹ דְּאַסְתָּאבוּ בְּמִסְאָבוּ אַזְזָרָא. אִי רָזָא דְּפֶסַח, רָזָא דְּמִהִיבְנוּתָא דִּישְׂרָאֵל עֲאֻלִּין בָּהּ, שְׁלֵטָא בְּנִיסָן, וְכַדִּין אִיהוּ זְמַנָּא לְזוּדוּתָא, אִיךְ יָכְלִין אֻלִּין דְּלֹא יָכְלוּ, אוֹ דְּאַסְתָּאבוּ, לְמַעַבְדַּר בִּירוּזָא תְּנִינָא, דְּהָא אַעֲבַר זְמַנָּא.

The Faithful Shepherd explains that the Mitzvah to make a second Pesach was given to those who were 'far' and for those who became impure for any reason during the first month. The first Pesach in the first month, Nissan, has the secret of the faith and the unification of the Israelites and YHVH. He raises the question; if the first month is the proper time for joy and celebration then how those who couldn't make it on the first month can make it on the second when it's no longer the scheduled time for it.

Lesson;

Most spiritual people understand the importance of doing things at the right time. They ask about the proper time to start their 'projects'. The answer is simple, and it can be applied to almost any 'beginning'.

The right 'time' is when the action starts with the aspect of Right that is Chessed. The line of Chessed is formed and open for us when we make positive actions that benefit others, like; love, kindness, sharing, Tzedakah, praying, studying, etc. The 'Right' is the way that allows us to climb above the physical realm to the Tree of Life that is the source of all forces that support us in the world below. Even when we make a prayer, we start by giving it higher purpose and meditate on the unification of YH and VH

<https://dailyzohar.com/daily-zohar-2574-3/>

<https://dailyzohar.com/daily-zohar-980/>

<https://dailyzohar.com/daily-zohar-2050/>

It's important to make a study the night before we start something significant. We give Tzedakah before the action and or make a commitment to share the benefits we expect to have from our project. Tzedakah connects us to Yessod and the Right column. It is important to dedicate what we do to be a source and a channel of positivity that would benefit many others.

If our plans don't conflict with the Torah laws and holiday events, then the above preparations would set the proper 'time' for us, make elevation to the upper Light and use the tools to have this light flows down through us and help manifest our work successfully.

73. אֵלָא בִּיּוֹן דְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרָא בְּעֵטְרָהּ בְּנִיסָן, לָא אֲתַעֲדִיאת כְּתָרָהּ וְעֵטְרָהּ מִנָּה תְּלַתִּין יוֹמִין. וְכָל אֵינוֹן ל' יוֹמִין מִן יוֹמָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִפְּסוֹן יִתְבָּא מִטְרוֹנִיתָא בְּעֵטְרָהּ, וְכָל זַוִּילָאָה בְּזוֹדוֹתָהּ. מֵאֵן דְּבִעֵי לְמוֹזְמֵי לְמִטְרוֹנִיתָא, יְכִיל לְמוֹזְמֵי. כְּרוּזָא כְּרִי, כָּל מֵאֵן דְּלֵא יְכִיל לְמוֹזְמֵי מִטְרוֹנִיתָא, יִיתִי וְיוֹזְמֵי עַד לָא יִנְעֻלּוֹן תְּרַעִיָּה. אִימְתִי כְּרוּזָא כְּרִי. בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לְיָרוּזָא תִנְיִנָּא, דְּהָא מִתְבָּן עַד שְׁבַעָה יוֹמִין, תְּרַעִין פְּתִיזוֹן. מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה יִנְעֻלּוֹן תְּרַעִי. וְעַל דָּא פְּסוֹן שְׁנִי. (ע"כ) (פְּקוּדָא דָּא לִסְפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֵר צ"ז ע"א)

73. אֵלָא בִּיּוֹן שְׁכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרָת בְּעֵטְרוֹתֶיהָ בְּנִיסָן, לָא מְעִבִירָה כְּתָרֶיהָ וְעֵטְרוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה שְׁלִשִּׁים יוֹם. וְכָל אוֹתָם שְׁלִשִּׁים יוֹם מִיּוֹם שִׁינְאוּ יִשְׂרָאֵל מִפְּסוֹן, יוֹשְׁבֵת הַמְּלָכָה בְּעֵטְרוֹתֶיהָ, וְכָל חִילוֹתֶיהָ בְּחֻדוֹהָ. מִי שְׂרוּצָה לְרֹאוֹת אֶת הַמְּלָכָה יוֹכֵל לְרֹאוֹת. הַכְּרוּז מִכְּרִי: כָּל מִי שְׁלֵא יוֹכֵל לְרֹאוֹת אֶת הַמְּלָכָה, יָבֵא וְיִרְאֶה עַד שְׁלֵא יִנְעֻלוּ הַשְּׁעָרִים. אִימְתִי הַכְּרוּז מִכְּרִי? בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי, שְׁהָרִי מִשָּׁם וְעַד שְׁבַעָה יָמִים הַשְּׁעָרִים פְּתוּחִים. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה יִנְעֻלוּ הַשְּׁעָרִים. וְעַל זֶה פֶּסַח שְׁנִי.

In the month of Nisan and the first Pesach, the Shechina is adorned with her crowns and decorations. For 30 days, the queen sits with her camps with joy and anyone who wish to see her can do that. On the fourteenth day of the second month, the announcer announces that the gates would still be open for seven more days and those who wish to see the queen can do that. After seven days, the gates are locked. This last period is the second Pesach.

The impure people postponed their lamb sacrifice to the second Pesach.

74. פְּקוּדָא דָּא, שְׁזוּיִטַת הַפְּסוֹן בְּזִמְנֵהּ. וְאַבְתְּרִיָּה פְּסוֹן רֵאשִׁוֹן וּפְסוֹן שְׁנִי לְאַכּוֹל אוֹתָן בְּמִשְׁפָּטָן. וְטָמְאִים לִהְיוֹת נִדְחוּ לְפָסוֹן שְׁנִי, דְּאִיהוּ פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה. תִּנְאִין וְאַבוֹרָאִין, אִית בְּנֵי זִנְיָא כְּזוּלִין.

74. מִצְוָה זוֹ – שְׁחִיטַת הַפֶּסַח בְּזִמְנֵהּ. וְאַחֲרָיו פֶּסַח רֵאשִׁוֹן וּפֶסַח שְׁנִי לְאַכּוֹל אוֹתָם בְּמִשְׁפָּטָן. וְטָמְאִים לִהְיוֹת נִדְחוּ לְפֶסַח שְׁנִי, שֶׁהִיא מִצְוָה שְׁלִישִׁית.

דְּטֶהְרָה, מִסֵּטְרָא דְּמִיכָאֵל. וְכוּזוּלִין דְּהֶקְדֵּשׁ, תִּנְאִים וְאַמּוֹרָאִים, יֵשׁ בְּנֵי אָדָם כְּמוֹ
 כְּגוֹן בֶּשֶׁר קֹדֶשׁ, וְאַיִנוֹן מִסֵּטְרָא דְּגַבְרִיאֵל. כֹּהֵן חֲלִין שֶׁל טֶהְרָה מִצַּד מִיכָאֵל, וְכִמוֹ חֲלִין
 שֶׁל הֶקְדֵּשׁ, כְּגוֹן בֶּשֶׁר קֹדֶשׁ, וְהֵם מִצַּד גַּבְרִיאֵל. כֹּהֵן וְלוֹי. וְיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם
 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים. כְּמוֹ יָמִים טוֹבִים, וְהֵם קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים.

The sacrifice that was made on the Holiday of Pesach was a lamb. It was slaughtered, and its blood and other internal fatty parts were brought to the priest that put them to be burnt on the altar. The meat of the lamb was roasted on fire and eaten by the people that brought it to the Temple. The Zohar relates the precepts related to Pesach to three types of people. Some are pure from the Right, and angel Michael. Some with the aspect of the slaughtered lamb, from the Left, angel Gabriel. The two types are Chessed and Gevurah. There's a third type of people, center column, with the aspect of holidays, and the holy of holies.

Lesson;

We learned previously that the actions we make below, cause spiritual 'reactions' above. The precept of slaughtering the lamb on the day of Pesach was made to control the god of the Egyptians and use its blood to mark the doorposts of the Israelites. The blood was a sign for God to pass over the dwellings of the Israelites when he killed the firstborn of the Egyptians.

The blood has the energy of life, the soul of the animal. The lamb was slaughtered to release its soul and drained its energy. They with the fatty parts were brought to the priest and the altar to be burnt and transformed its energy from judgment (red) to Light. The fatty parts represented the desire for the self and left aspect of the animal.

We do not slaughter lambs for Pesach, but we use a shank bone on the Seder plate to connect to the aspect of control that we received over the coming year.

The month of Nisan is the first of the year and the Lamb/ram represents the first driving force of the Zodiac. Aries is the leader of the year and the twelve constellations of the Zodiac.

God gave the Israelites the holiday of Pesach and its special connections, Lamb, Seder, Matzah, as tools to control the year. Nisan, Aries, starts six male months and as the first one, it gives us greater ability to channel light to the world.

Celebrating the first Pesach in purity and properly gives us great control over the year that follows.

75. שְׂכִינָתָא אִיהִי פֶסַח רֵאשׁוֹן, מִימִינָא. וּפֶסַח שְׁנִי, מִשְׁמָאלָא. פֶּסַח רֵאשׁוֹן מִימִין, וּפֶסַח שְׁנִי מִשְׁמָאל. פֶּסַח שְׁנִי מִשְׁמָאל, שְׁשֵׁם חֲכַמָּה. פֶּסַח שְׁנִי מִשְׁמָאל, שְׁשֵׁם בִּינָה. וּמִשּׁוֹם שְׁבַגְבוּרָה עוֹבְרִים כָּל הָאֲשִׁים הַנִּכְרִיִּים, שֶׁהֵם בָּקֵשׁ וְתִבְנֶן לְגַבִּי אִשׁ שֶׁל גְּבוּרָה, הַטְּמָאִים נִדְחִים לְפֶסַח שְׁנִי.

75. שְׂכִינָתָא אִיהִי פֶסַח רֵאשׁוֹן, מִימִינָא. וּפֶסַח שְׁנִי, מִשְׁמָאלָא. פֶּסַח רֵאשׁוֹן מִימִין, וּפֶסַח שְׁנִי מִשְׁמָאלָא. פֶּסַח שְׁנִי מִשְׁמָאלָא, דְּתַבְנִין בִּינָה. וּבְגִין דְּבַגְבוּרָה מִתְעַבְרִין כָּל אֲשִׁין נִיכְרָאִין, דְּאַיִנוֹן בָּקֵשׁ וְתִבְנֶן לְגַבִּי אִשׁ דְּגְבוּרָה, טְמָאִים נִדְחוּ לְפֶסַח שְׁנִי.

The Shechinah connects us to the first Pesach that is in the first month. It has the aspect of the Right column. Second Pesach is on the Left. Chokmah is on the Right column and Binah with Gevurah is on the Left. The impure people that cannot celebrate the first Pesach are pushed to the second Pesach because the fire that comes from the Left purifies the impure people and allow them to make the Pesach.

76. וְכָל טוֹמְאָה נִדְּהָ, וּמִצֹּרֶעַ, וְזָב וְזִבְהָ, וְיֹלֶדֶת, בְּאֵשׁ הַגְּבוּרָה הוּא שׁוֹרֵף. שְׁהַנִּשְׁמָה הִיא כְּלִי שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא לֹא שׁוֹרֵף בָּהּ עַד שְׁמֵתֶלְבֶּנֶת בְּאֵשׁ הַגְּבוּרָה, שְׁכֵתוֹב (יִרְמְיָה כג) הֲלֹא כֹה דִבְרִי כְּאֵשׁ נָאִם יי. וּבִהְיוֹתִי אֲשָׁא, אִם בְּרָזָל הוּא מִתְפּוֹצֵץ, וְאִם אֶבֶן הוּא נִמוּזָה.

76. וְכָל טוֹמְאָה נִדְּהָ, וּמִצֹּרֶעַ, וְזָב וְזִבְהָ, וְיֹלֶדֶת, בְּאֵשׁ הַגְּבוּרָה הוּא שׁוֹרֵף. שְׁהַנִּשְׁמָה הִיא כְּלִי שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא לֹא שׁוֹרֵף בָּהּ עַד שְׁמֵתֶלְבֶּנֶת בְּאֵשׁ הַגְּבוּרָה, שְׁכֵתוֹב (יִרְמְיָה כג) הֲלֹא כֹה דִבְרִי כְּאֵשׁ נָאִם יי. וּבִהְיוֹתִי אֲשָׁא, אִם בְּרָזָל הוּא מִתְפּוֹצֵץ, וְאִם אֶבֶן הוּא נִמוּזָה.

Jeremiah 23:29 “Is not My word like fire?” declares YHVH, “and like a hammer which shatters a rock?”

The Light of the Holy One Blessed be He won't enter a vessel until it is purified with fire. Fire can blast iron that is the aspect of the evil inclination and pulverize stones.

77. וּבִימִינָא (נ"א ובמִינָא) דִּתְמִין תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב, וּבִימִין, שְׁשֵׁם תּוֹרָה שְׁבְכֶתֶב, שְׁהִיא דְּאִיחֵי בַיִם, (וּיְקָרָא יב) וְטָהָרָה בּוֹמְקוֹר דְּבִיחָה, וְאֶתְדַּכִּי בָּהּ מִצֹּרֶעַ, וְטָמֵא מוֹת, וְזָב וְטָמֵא בְּכָל מִינֵי שְׂרָץ. (דף קנ"ג ע"א) הֲדָא הוּא דְּכֶתִיב, (יחזקאל לג) וְזִרְקִיתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטָהָרְתֶּם וְגו'.

77. וּבִימִינָא (נ"א ובמִינָא) דִּתְמִין תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב, וּבִימִין, שְׁשֵׁם תּוֹרָה שְׁבְכֶתֶב, שְׁהִיא דְּאִיחֵי בַיִם, (וּיְקָרָא יב) וְטָהָרָה בּוֹמְקוֹר דְּבִיחָה, וְאֶתְדַּכִּי בָּהּ מִצֹּרֶעַ, וְטָמֵא מוֹת, וְזָב וְטָמֵא בְּכָל מִינֵי שְׂרָץ. (דף קנ"ג ע"א) הֲדָא הוּא דְּכֶתִיב, (יחזקאל לג) וְזִרְקִיתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטָהָרְתֶּם וְגו'.

Ezekiel 36:25 “Then I will sprinkle clean water on you, and you will be clean; I will cleanse you from all your filthiness and from all your idols.”

On the Right, we have the written Torah that is called water. As water cleanses the body from all types of contamination, the Torah cleanses the Soul.

Lesson;

Out of the four elements, fire is the only one that can transform all others into energy. For that reason, fire is used to remove impurities from our souls on a spiritual level. We can not take our soul through physical fire for purification, but we can use several methods to achieve that goal.

To understand the impact of fire on our soul we look at terms like ‘Burning Desire’, ‘burning love’, ‘Burning hate’, and other similar terms. The effect of ‘burning’ means that a person is completely occupied with a specific emotion that doesn't allow external

influence. The fire would spread throughout the vessel and transform anything that is not part of a pure vessel. Some things create a deep impression on the soul/vessel and require a longer and higher state of burning.

The Shema prayer is one method that we can use to burn negativity from our hearts and souls. When we read the Shema Israel prayer with understanding, we meditate to submit our soul to death by fire. It helps us achieve levels of purity depend on our ability to love God and disconnect from our selfish desires. The first words of the Shema prayer are “ואהבת את ה' אלוהיך”, “and you love YHVH, your God” to teach us that the connection to YHVH is with Love.

This method is especially effective before going to sleep. We ask forgiveness for our ‘sins’ and forgive others for whatever they do ill toward us.

Another method that can be combined with the previous one. (Women should avoid this meditation when they are during the monthly cycle).

We make a meditation next to a candle that we light for a Tzadik. First, we make sure that our body is clean. Before we start we wash hands with water. To find a Tzadik of the day, check our [Tzadikim pages](#) or the Tzadikim app. On the 15th of the Hebrew month of on Erev Rosh Chodesh, we can light a candle to any of the Tzadikim. We light a candle for the Tzadik we honor and read his bio to connect to his work. Then we read some Zohar text and state “This Zohar reading is for the honor of ”. Sit comfortably and bring your body to a relaxed state with easy breathing. Look at the flame and start bringing out anything that is related to ‘impure’ action or feeling. Take one ‘item’ at a time, let it go out of your body and form a tiny cloud around it. Move the cloud above the candle’s flame and meditate that by the merits and light of the Tzadik, this ‘negativity’ is evaporated into nothing, as light removes darkness from existence. Meditate that as this negativity is evaporated, it will never come back to infect you. Continue with your ‘accounting’ and form tiny ‘clouds’ out of different things that you want to get rid of, including difficult feelings like depression, hate, jealousy, etc. If you have ‘foreign thoughts’ that interfere with your meditations, picture in your mind the letters קרע שטן and or יוד-הי-ויו-הי. You may print it and keep it in front of you. These names are good to use when we want to clear our thoughts from negativity, during prayers and any meditation.

When you are done with these meditations, DO NOT ask for ‘personal’ wishes as selfish desires, even if they have positive aspects that may contaminate your vessel. Just ask Hashem (YHVH) to fill your heart with Light of Love and understanding of the Torah and Zohar. This request has the aspect of water that we want to bring into our vessel and keep it clean and pure.

This is a powerful meditation and if you follow it properly and repeat it when needed, you will feel a gradual or even quick relief because of the cleansing process you took on yourself. Obviously, you need to keep a routine of studies and give Tzedakah to help transform negative to positive.

78. בְּעִמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא מֵאַנָּא אֲתִיּוֹרֵת 78. בְּעִמּוּד הָאֲמָצְעִי כָּלִי מִתִּיחָדָת
בְּבַעֲלָהּ, דְּאִיהִי אֲתֵתָא, בְּתֵר דְּאַתְקֻדְשִׁתָּ בְּבַעֲלָהּ, שְׁהִיא אִשָּׁה, אַחֲרָ שְׁמִתְקַדְשִׁתָּ
בְּשִׁמְאֻלָּא, וְאַתְדַּכָּאת בְּבִי מִקְוָה בְּיִמִּינָא, בְּשִׁמְאֻל וְנִטְהָרָת בְּמִי מִקְוָה בְּיִמִּין,

ואומרים על כלי פסח: כלים שנשתמשו בהם בצונן, מטבילין בצונן, והם טהורים. אותן נשמות שהן מצד הרחמים, והן רחמנים, בעלי חן וחסד, לא צריכים להטהר במים פושרים כבינוניים. כל שכן בחמי חמים, שבהם נטהרים רשעים גמורים שמחממים עצמם באש יצר הרע, ועליהם נאמר (במדבר לא) כל דבר אשר יבא באש, בגלל שזהמתם רבה. אבל צדיקים גמורים בצונן, שעליהם נאמר, כל המשים רוח בין הדבקים מצננין לו גיהנם.

79. ואם נשמות חמירות, שהם בכלי חרס – שבירתן זוהי טהרתן, כמו שנאמר נשברו, נטהרו. וסוד הדבר – (תהלים נא) זכחי אלהים רוח נשברה וגו'. אבל אותם שמשתדלים בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, שהם אש ומים, ואותם שמשתדלים בסודות התורה, שהיא אור, שכתוב בה (משלי ו) ותורה אור, הם נטהרים בה.

80. ועוד בפרק הרואה: הרואה תמרים בחלום, תמו עוונותיו. זהו שכתוב (איכה ד) תם עונך בת ציון. משום שתמרים, בו תם, דרגת יעקב, שנאמר בו (בראשית כה) ויעקב איש תם. עברות מרות, ועל כך תמרים – שם ת"ם, ושם מ"ר.

81. כאן רמז, וימתקו המים. זהו שכתוב (שמות טו) ויורהו ה' עץ, וימתקו המים. מכאן, מי שמשתדל בתורה שהיא עץ, עוונותיו, שנאמר בהן (שם א) וימררו את חייהם בעבדה

ואומרים על מאני הפסח, כלים שנשתמשו בהן בצונן, מטבילין בצונן, והן טהורים. אינן נשמותין דאינן מסטרא דרוזומי, ואינן רוזומנים, מארי זנא וזסדא, לא צריכין לאדכאה במים פושרים כבינוניים. כל שכן בזומי זומין, דבהון מתדכין רשעים גמורים, דמוזומבין גרמייהו באשא דיצר הרע. ועלייהו אתמר, כל דבר אשר יבא באש. בגין דזוהמא דלהון נפישא. אבל צדיקים גמורים בצונן. דעלייהו אתמר, כל המשים ריוז בין הדבקים, מצננים ליה גיהנם.

79. ואי נשמותין זומריים, דאינן כמאני זורס, שבירתן זו היא טהרתן. כמה דאת אמר נשברו, נטהרו. ורוא דמלה, (תהלים נא) זכחי אלהים רוח נשברה וגו'. אבל אינן דמשתדלן באורייתא דבכתב ובאורייתא דבעל פה, דאינן אש ומים, ואינן דמשתדלן ברוי דאורייתא, דאיהו אור, דכתיב בה, (משלי ו) ותורה אור, באורייתא אינן מתדכין בה.

80. ועוד בפרק הרואה, הרואה תמרים בחלום, תמו עוונותיו. הדא הוא דכתיב, (איכה ד) תם עונך בת ציון. בגין דתמרים, ביה תם, דרגא דיעקב, דאתמר ביה, (בראשית כה) ויעקב איש תם. זוכין מרים, ועל דא תמרים: תמן ת"ם, ותמן מ"ר.

81. הכא רמז, וימתקו המים. הדא הוא דכתיב, (שמות טו) ויורהו יי עץ וימתקו המים. מהכא, מאן דאשתדל באורייתא, דאיהו עץ. זוכין דיליה, דאתמר בהון (שמות א) וימררו את חייהם בעבדה קשה, קורשא בריף הוא מזויל ליה, ויתזוזרון מתיקין.

קָשָׁה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ,
וַיַּחְזְרוּ מִתּוֹקִים.

82. שִׁיבָאוּ יָמִים שִׁיתֻקִּים בָּהֶם בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שם) וַיָּמָת יוֹסֵף
וְכָל אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא. וּבִגְלוּת
הָאַחֲרוֹנָה אֵין מִיתָה, אֲלֵא עֲנִי, שְׁעֲנִי
חָשׁוּב כָּמָת, לְקִיָּם בָּהֶם (צִפְנִיָּה
ג) וְהִשְׁאֲרֵתִי בְּקֶרֶבְךָ [בְּךָ] עִם עֲנִי וְדָל
וְחָסוּ בְּשֵׁם ה'. לְהִתְקִיָּם בָּהֶם (שְׁמוּאֵל-ב'
כב) וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. וְעֲשִׂירִים אֵלּוּ
שִׁישָׁאֲרוּ בָהֶם, יִתְקִיָּם בָּהֶם (שְׁמוֹת
ה) נִרְפִּים אֲתָם נִרְפִּים. נִרְפִּים הֵם
בְּתוֹרָה, נִרְפִּים הֵם לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת עִם
בְּעָלֵי תוֹרָה וְאֲנָשֵׁי חֵיל הַמְּסֻבִּים מֵעִיר
לְעִיר וְלֹא יַחֲזֹנּוּ.

83. וְנִרְפִּים הֵם בְּכּוֹבֵד הַמָּס. שָׂאֵם
תֹּאמַר, כְּבִידִים הֵם בְּכּוֹבֵד הַמָּס וְלֹא
עוֹשִׂים טוֹבוֹת – בְּגִלָּל זֶה (שם) תִּכְבֹּד
הַעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָּהּ, שֶׁכְּבֹד
הַמָּס עֲלֵיהֶם, וְאֵל יַעֲשׂוּ בְּדַבְרֵי שִׁקָּר,
שֶׁהֵם מְשַׁקְרִים וְאוֹמְרִים שֶׁכְּבֹד הַמָּס
עֲלֵיהֶם, וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא יַעֲשׂוּ טוֹבוֹת. הֵם
מְשַׁקְרִים בְּדַבְרֵיהֶם, וְאוֹמְרִים שֶׁמֶהֱכַבֵּד
שֶׁתִּכְבֹּד עֲלֵיהֶם, תֵּבֶן אֵין נִתֵּן, מִמּוֹן
הַשִּׁקָּר שֶׁבּוֹ טוֹעִים (מְדַבְּרִים) לְקָדוֹשׁ –
בְּרוּךְ-הוּא. וּמִשּׁוֹם שֶׁלֹּא מְדַבְּרִים בּוֹ
וְלֹא חָסוּ בְּשֵׁם ה', אֵין נִתֵּן לַעֲבָדֶיךָ.

84. וְאֵלֶּה שִׁישׁ לָהֶם נִסְתָּר וְגִנּוּי הַמָּמוֹן
מִבְּפָנִים, שֶׁהוּא תֵּבֶן, כִּמּוֹ תוֹךְ הָאוֹצָר
וְתֵבֶה, מִתְקִיָּם בָּהֶם וְתֵבֶן לְבָנִים תִּתֵּנוּ.
וְזֶה כְּסָפִים לְבָנִים שִׁיְהִיו בְּאוֹתוֹ דּוֹר.

85. בְּאוֹתוֹ זְמַן, (שְׁמוֹת טו) שֵׁם שֵׁם לוֹ
חֶק וּמִשְׁפָּט, וְהֵם בְּעָלֵי מִשְׁנָה. גַּם כָּאֵן
וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה, חוֹזֶרֶת לָהֶם תוֹרָה שֶׁבַּעַל
פֶּה מִרָה בְּדַחֲקִים רַבִּים, בְּעֲנִיּוּת,

82. דִּיּוּמִין יִיתֵן, דִּיִּתְקִיָּים בָּהֶם כְּמִפְקָנֵי דְּמִצְרַיִם,
דְּאִתְבַּר בֵּיהּ (שְׁמוֹת א) וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אָחָיו וְכָל
הַדּוֹר הַהוּא. וּבִגְלוּתָא בְּתִרְאָה, לִית מִיתָה אֲלֵא
עֲנִי דְּעֲנִי וְזָשׁוּב כָּמָת. לְקִיָּים בָּהֶן (צִפְנִיָּה
ג) וְהִשְׁאֲרֵתִי בְּךָ עִם עֲנִי וְדָל וְזָסוּ בְּשֵׁם יי.
לְאִתְקִיָּמָא בָּהֶן (שְׁמוּאֵל ב' כב) וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ.
וְאֵלֶּין עֲתִירִים דִּישְׁתַּאֲרוֹן בָּהֶן יִתְקִיָּים
בָּהֶן, (שְׁמוֹת ה) נִרְפִּים אֲתָם נִרְפִּים. נִרְפִּים הֵם
בְּאוֹרִיָּתָא. נִרְפִּים הֵם, לְמַעַבְד טִיבוֹ עִם מֵאֲרִי
תוֹרָה. וְאֲנָשֵׁי זִיל הַמְּסֻבִּים מֵעִיר לְעִיר וְלֹא
יַחֲזֹנּוּ.

83. וְנִרְפִּים הֵם בְּכּוֹבֵד הַמָּס, דְּאִי תִימָא כְּבִידִין
אֵינֶן בְּכּוֹבֵד הַמָּס, וְלֹא עֲבָדִין טִיבוֹ, בְּגִין דְּאִי
תִּכְבֹּד הַעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָּהּ, דְּכּוֹבֵד
הַמָּס עֲלֵיהֶו, וְאֵל יַעֲשׂוּ בְּדַבְרֵי שִׁקָּר, דְּאֵינֶן
מְשַׁקְרִין וְאוֹמְרִין דְּכּוֹבֵד הַמָּס עֲלֵיהֶו, וּבְגִין דְּאִי
לֹא יַעֲבֹדוּן טִיבוֹ. אֵינֶן מְשַׁקְרִין בְּמִלְּוִלֵיהֶו,
וְאוֹמְרִין דְּמִהֲכּוֹבֵד דְּתִכְבֹּד עֲלֵיהֶו, תֵּבֶן אֵין נִתֵּן,
מִמּוֹנָא דְּשִׁקָּרָא, דְּבִיָּה טוֹעִין (ס"א
שׁוּעִין) לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְגִין דְּלֹא יַעֲשׂוּן בִּיָּה,
וְלֹא זָסוּ בְּשֵׁם יי, אֵין נִתֵּן לַעֲבָדֶיךָ.

84. וְאֵלֶּין דְּאִית לֹן, טְמִיר וְגִנּוּי מִמּוֹנָא מִלְּזֹן,
דְּאִיְהוּ תוֹכֵן, כְּזֹן תוֹךְ הָאוֹצָר וְתִיבָה, אִתְקִיָּים
בָּהֶו וְתוֹכֵן לְבָנִים תִּתֵּנוּ. וְדֵא כְּסָפִים לְבָנִים,
דִּיהֶן בְּהִהוּא דְּרֵא.

85. בְּהִהוּא זְמַנָּא (שְׁמוֹת ט"ו) שֵׁם שֵׁם לוֹ זִזְקָ
וּבְשִׁפְטָ, וְאֵינֶן מֵאֲרִי מִשְׁנָה. אוֹף הֵכָא וַיָּבֹאוּ
מִרְתָּה, אִתְהַדָּר לֹן אוֹרִיָּתָא דְּבַעַל פֶּה, מִרָה

שִׁיתְקִים בָּהֶם (שם א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם
בַּעֲבֹדָה קָשָׁה – זו קָשִׁיא. בַּחֲמֹר – זֶה
קָל וְחֲמֹר. וּבִלְבָּנִים – זֶה לְבוֹן הַלֶּכֶה.
וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה – זו בְּרִיתָא. אֶת כָּל
עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפֶרֶךְ – זֶה
תִּיקָו.

86. וְרַעְיָא מְהִיבְמָא, תַּמָּן אֲתִיקִים בָּךְ, שָׁם שָׁם לֹו
זֶזְק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ. וּבִהֲאִי עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתֵר. וּבְאֵינוֹן רִזִּין דְּאֲתַנְגְּלִין
עַל יָדָךְ, וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים. כַּמְלֹוז דְּמִמְתְּקָת בַּשָּׂרָא,
הָכִי יִתְמַתְקוֹן בְּרִזִּיא דְּאֲתַנְגְּלִין עַל יָדָךְ, כָּל אֵינוֹן
קוֹשִׁיין וּמִזְלֹוקוֹת, דְּבִיין מְרִירָן דְּאֲוִרִיתָא דְּבַעַל
פָּה, אֲתַהֲדְרוּ מִתִּיקָן מִי אֲוִרִיתָא, וַיִּסּוּרִין דִּילָךְ,
בְּרִזִּין אֲלִין דְּאֲתַנְגְּלִין עַל יָדָךְ, יִהוֹן כָּךְ מִתִּיקָן,
וַיִּהְדְּרוֹן כָּךְ כָּל דְּזֶזְקִין דִּילָךְ, כְּזֹלְמִין דְּעִבְרִין.
וּזְלִים, בְּהִיפּוּף אֲתוּוֹן מִלִּיזוּ. דְּמִמְתְּקָת יִת
בַּשָּׂרָא. אוּף יִסּוּרִין מִמְתְּקִים. כְּמִה דְּאֻקְבּוּהָ.

87. וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְּרִין יִסּוּרִין מְלֹוז סְדוּמִית,
דְּאִיהִי מִסְמָא אֶת הָעֵינִים, לְקַיִימָא בָּהּ (אִיּוֹב
יא) וְעֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלִינָה. וְאֵינוֹן (דָּף קנ"ג ע"ב) עֶרֶב
רַב רְשִׁיעִיָּא, דִּיתְקִים בָּהּ בְּהִיא וּמָנָא, (דְּנִיָּאל
יב) יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ
רְשָׁעִים. יִתְלַבְּנוּ: אֵינוֹן מְאִירִי מִשְׁנָה. וַיִּצְרְפוּ: אֵינוֹן
וְרַעָא קְדִישָׁא דְּשִׂאָר עָמָא. הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (זְכַרְיָה יג) וַיִּצְרְפוּתִים כְּצֶרוֹף אֶת הַכֶּסֶף.
וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינוֹן עֶרֶב רַב.

88. וְהַמְשַׁבְּלִים יְבִינוּ (דְּנִיָּאל שם) –
אֵלוּ בַּעֲלֵי קִבְלָה, שְׁנֵאמַר
בָּהֶם (שם) וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזִהָר
הֶרְקִיעַ. אֵלוּ אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּזִהָר
זֶה שְׁנִקְרָא סֵפֶר הַזִּהָר, שֶׁהוּא כְּמוֹ תַּבַּת

בְּדִזְקִין סְגִיאִין, בַּעֲזִיּוֹתָא, דִּיתְקִים בָּהֶם, (שם)
(א) וַיִּמְרְרוּ אֶת זַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה: זו קוֹשִׁיא.
בְּזִמְרָא: דָּא קָל וְזִמְרָא. וּבִלְבָּנִים: דָּא לְבוֹן
הַלֶּכֶה. וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה: דָּא בְּרִיתָא. אֶת
כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפֶרֶךְ: דָּא תִיקָו.

86. וְרַעְיָא מְהִיבְמָא, תַּמָּן אֲתִיקִים בָּךְ, שָׁם שָׁם לֹו
זֶזְק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ. וּבִהֲאִי עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתֵר. וּבְאֵינוֹן רִזִּין דְּאֲתַנְגְּלִין
עַל יָדָךְ, וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים. כַּמְלֹוז דְּמִמְתְּקָת בַּשָּׂרָא,
הָכִי יִתְמַתְקוֹן בְּרִזִּיא דְּאֲתַנְגְּלִין עַל יָדָךְ, כָּל אֵינוֹן
קוֹשִׁיין וּמִזְלֹוקוֹת, דְּבִיין מְרִירָן דְּאֲוִרִיתָא דְּבַעַל
פָּה, אֲתַהֲדְרוּ מִתִּיקָן מִי אֲוִרִיתָא, וַיִּסּוּרִין דִּילָךְ,
בְּרִזִּין אֲלִין דְּאֲתַנְגְּלִין עַל יָדָךְ, יִהוֹן כָּךְ מִתִּיקָן,
וַיִּהְדְּרוֹן כָּךְ כָּל דְּזֶזְקִין דִּילָךְ, כְּזֹלְמִין דְּעִבְרִין.
וּזְלִים, בְּהִיפּוּף אֲתוּוֹן מִלִּיזוּ. דְּמִמְתְּקָת יִת
בַּשָּׂרָא. אוּף יִסּוּרִין מִמְתְּקִים. כְּמִה דְּאֻקְבּוּהָ.

87. וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְּרִין יִסּוּרִין מְלֹוז סְדוּמִית,
דְּאִיהִי מִסְמָא אֶת הָעֵינִים, לְקַיִימָא בָּהּ (אִיּוֹב
יא) וְעֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלִינָה. וְאֵינוֹן (דָּף קנ"ג ע"ב) עֶרֶב
רַב רְשִׁיעִיָּא, דִּיתְקִים בָּהּ בְּהִיא וּמָנָא, (דְּנִיָּאל
יב) יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ
רְשָׁעִים. יִתְלַבְּנוּ: אֵינוֹן מְאִירִי מִשְׁנָה. וַיִּצְרְפוּ: אֵינוֹן
וְרַעָא קְדִישָׁא דְּשִׂאָר עָמָא. הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (זְכַרְיָה יג) וַיִּצְרְפוּתִים כְּצֶרוֹף אֶת הַכֶּסֶף.
וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינוֹן עֶרֶב רַב.

88. (דְּנִיָּאל יב) וְהַמְשַׁבְּלִים יְבִינוּ, אֵינוֹן מְאִירִי
קִבְלָה, דְּאֲתַמְר בְּהוֹן (דְּנִיָּאל יב) וְהַמְשַׁבְּלִים
יִזְהָרוּ בְּזִהָר הֶרְקִיעַ. אֲלִין אֵינוֹן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין
בְּזִהָר דָּא, דְּאֲקָרִי סֵפֶר הַזִּהָר, דְּאִיהוּ כְּתִיבַת זִזוּ,
דְּמִתְכַּנְשִׁין בְּה שְׁנִים מְעִיר, וְשִׁבַּע מִמְלָכוֹתָא.

נח שמתכנסים בה שנים מעיר ושבע ממלכות, ולפעמים אחד מעיר ושנים ממשפחה, שבהם יתקים (שמות א) כל הבן הילוד היארה תשליכהו. וזה אורה של ספר זה, והכל על הסבה שלך.

89. ומי גרם זה? עורב, שאתה תהיה באותו זמן ביונה, ששליח אחר שנקרא בשמד, בעורב שנשלח בתחלה ולא חזר בשליחותו, שהשתדל בשקצים, שנאמר בהם עמי הארץ שקץ, בגלל ממונם, ולא השתדל בשליחותו להחזיר צדיקים בתשובה, כאלו לא עשה שליחות רבנו.

90. ובך יתקים סוד היונה שנכנס בעמקי תהום רבה, כך תכנס אתה בעמקי תהומי התורה. זהו שכתוב (יונה ב) ותשליכני מצולה בלבב ימים. ויהיו חכמה חסד נצח לימין, שבגללם אמר דוד (תהלים קיח) ימין ה' רוממה ימין ה' עשה חיל. ושלש משמאל יתקשרו כאחד, שהם בינה גבורה הוד, ושלש דרגות שבאמצע – בתר תפארת יסוד – שאחוזות בימין ושמאל.

91. ומשום שראה אותך נביא מתקשר בשלש דרגות האמצע, פתח עליך פסוק זה, (ישעיה נב) הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. ומשום שאתה תהיה אחוז בשני משיחים, אמר דוד על שלשה ימינים של משיח בן דוד, ימין ה' שלש פעמים. כנגד שלשה שמאלים שאחוז בהם משיח בן אפרים, אמר מצד אחד שמאל, גבורה, לא אמות. כי אחיה – מצד שמאל של הו"ד שלך, שנאמר בו ונתן ההוד למשה, נתן בך מצד בינה.

ולאמנן אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היארה תשליכהו. ודא אורה דספרא דא, וכלא על סיבה דילך.

89. ומאן גרים דא. עורב דאנת תהא בההוא זמנא, ביונה. דשליח אורא דאקרי בשמד, בעורב דאשתלח בקדמיתא, ולא אתהדר בשליחותא, דאשתדל בשקצים, דאתמר בהון, עמי הארץ שקץ. בגין ממונא דלהון, ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיא בתיובתא. כאילו לא עבד שליחותא דמאריה.

90. ובך יתקיים רזא דיונה, דעאל בעמקין דתהומי ימא, הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אורייתא, דדא הוא דכתיב, (יונה ב) ותשליכני מצולה בלבב ימים. ויהון זכמה זסד נצח לימין. דבגנייהו אמר דוד, (תהלים קיח) ימין ה' עושה זזיל ימין ה' רוממה ימין ה' עושה זזיל. ותלת משמאלא יתקשרון כזדא, דאניון בינה גבורה הוד. וג' דרגין דאמצעיתא, בתר תפארת יסוד, דאזידין בימינא ושמאלא.

91. ובגין דזוזא כך נביא מתקשר דרגין דאמצעיתא, פתח עליך האי קרא, (ישעיה נב) הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. ובגין דאנת תהא אזיד בתרין משיחין, אמר דוד על ג' ימינים דמשיח בן דוד, ימין ה' תלת זמנן. ללביל ג' שמאלין, דאזיד בהן משיח בן אפרים, אמר מסטרא דזוד שמאלא, גבורה, לא אמות. כי אזיד, מסטרא דשמאלא דהו"ד דילך, דאתמר ביה ונתן ההוד למשה. אתייהיב בך, מסטרא דבינה.

92. משום שבו היית חרב ויבש בכל, בגלל משיח בן אפרים, בתורתך, בנביאותך עליו, בגופך שסבלת כמה מיני יסורים כדי שהוא לא ימות, ובקשת עליו רחמים, נאמר בו כי אחיה, מצד הבינה, ומשום זה לא אמות – מצד הגבורה. כי אחיה – מצד הבינה, עץ החיים, שהתגברה עליו קריאת שמע של שחרית, וקושר אותו בקשר של תפלין בימין אברהם, שהוא שחרית.

93. ואספר מעשי יה – מצד ההוד. יסר יסרני יה – חכמה ובינה, מימין ומשמאל, בשלשה ימנים ובשלשה שמאלים. ולמות לא נתנני – העמוד האמצעי בג' שכולל בתר וצדיק, והוא בן י"ה. ומיד יקום ו' לה' בי"ה, בימין ומשמאל, ברחמים ותחנונים, בכמה פיוסים לה ולבניה. זהו שכתוב (עמוס ט) פיוס ההוא אקים את סבת דויד הנפלת. ומשום זה אמר הנביא (ירמיה לא) בבכי יבאו ובתחנונים אובילים.

94. קם רועה הנאמן ונשק לו וברך אותו, ואמר, ודאי שליח רבונך אתה אלינו. פתחו תנאים ואמוראים ואמרו, רועה הנאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך התגלית, אבל בעונה שלך, שנאמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, במקומות אלו שאתה מתבייש להחזיק טובה אליך, מנה הקדוש ברוך הוא אותנו ולמנוחה הקדושה להיות בידך ובפיו במקומות אלו. (עד כאן רעיא מהימנא).

95. וביום הקים את המשכן. רבי חייא פתח, (תהלים קיב) פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד.

92. בגין דביה הוית אנת זורב ויבש בכל, בגין משיחו בן אפרים, באורייתך, בנביאותך עליה, בגופך דסבילת כמה מיני יסורים, בגין דלא ימות הוא. ובעית רחמי עליה. אתמר ביה כי אזויה, מסטרא דבינה. ובגין דא לא אמות, מסטרא דגבורה. כי אזויה מסטרא דבינה, אילנא דחיי, דאתגבר עליה קריאת שמע של שחרית, וקשיר ליה בקשורא דתפילין, בימינא דאברהם, דאיהו שחרית.

93. ואספר מעשי יה, מסטרא דהוד. יסור יסרני יה, וזכמה ובינה, מימינא ומשמאלא, בתלת ימינין, ותלת שמאלין. ולמות לא נתנני, עמודא דאמצעיתא, בג' דכליל כתר, וצדיק, ואיהו בן י"ה. ומיד יקום ו' לה' בי"ה, בימינא ומשמאלא, ברוחמי ותחנוני, בכמה פיוסים לה ולבניה, דהא הוא דכתיב, (עמוס ט) פיוס ההוא אקים את סוכת דוד הנפלת. ובגין דא אמר נביא, (ירמיה לא) בבכי יבאו ובתחנונים אובילים.

94. קם רעיא מהימנא, ונשיק ליה, וברך ליה, ואמר ודאי שליחא דמארך אנת לגבן. פתחו תנאין ואמוראין ואמרו, רעיא מהימנא, אנת הוית ידע כל דא, ועל ידך היא אתגליא, אבל בעונה דילך, דאתמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, באלין אתרין דאנת מתבייש לאוזוקא טיבו לגבך, מעי קודשא בריך הוא לך, ולבוצינא קדישא, למהוי בידך ובפומך באלין אתרין. (ע"כ רעיא מהימנא) (ע"ח ע"א פקודא בתר דא וכו')

95. (במדבר ט') וביום הקים את המשכן. רבי זוירא פתחו, (תהלים קיב) פזר נתן לאביונים צדקתו

פֶּזֶר לְאַבְיוֹנִים, מַה זֶה פֶּזֶר? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יא) יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד. יָכוֹל פֶּזֶר בְּעֵלְמָא? בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים. בֵּינָן שְׁנַתָּן לְעֲנִיִּים, פֶּזֶר זֶה נָאֵחַ. מַה זֶה וְנוֹסֵף עוֹד? בְּכָל וְנוֹסֵף עוֹד – בְּעֵשֶׂר. וְנוֹסֵף עוֹד – בַּחַיִּים.

96. פְּסוּק זֶה כִּךְ צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת: יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד. מַה זֶה וְנוֹסֵף? אֵלֶּא אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁשׁוּרָה בּוֹ מִיתָה, הוּא גֹרֵם לוֹ שִׁיתוּסָף מַחֲיִים שְׁלֹמַעֲלָה לְהוֹסִיף לוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, הַפְּסוּק מַעֲיֵד שֶׁכָּל מִי שְׁנוֹתָן לְעֲנִיִּים, מְעוֹדֵר עֵץ הַחַיִּים לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ עֵץ הַמָּוֶת, וְאִזּוּ נִמְצָא חַיִּים וְשִׁמְחָה לְמַעֲלָה. וְהָאֵדָם שְׁגוֹרֵם אֶת זֶה, בְּשַׁעָה שֶׁצָּרִיךְ לוֹ, אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים עוֹמֵד עָלָיו, וְאוֹתוֹ עֵץ הַמָּוֶת מְגַן עָלָיו, וּמִשּׁוּם כִּךְ וְנוֹסֵף עוֹד (כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר).

97. צִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד (תהלים קיא). מַה זֶה עוֹמֶדֶת לְעַד? עוֹמֶדֶת עַל הָאֵדָם לְזִמֵּן לוֹ קִיָּם וְחַיִּים. כְּמוֹ שֶׁהוּא נָתַן לוֹ חַיִּים וְעוֹדֵר לְגַבִּי הַחַיִּים, כִּךְ גַּם נוֹתֵנִים לוֹ, וְאֵלּוּ שְׁנֵי אֵילָנוֹת (נוֹתֵנִים לוֹ) עוֹמְדִים עָלָיו לְהַצִּילוֹ וְלְהוֹסִיף לוֹ חַיִּים.

98. קֶרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד. בָּא רָאֵה, הָעוֹלָם שֶׁאֲמַרְנוּ, אוֹתָהּ קֶרֶן תְרוּם, וּבִמָּה? בְּכָבוֹד שְׁלֹמַעֲלָה, שְׂאִישׁ זֶה גֵרֵם לְחַפְרָם בְּאַחַד, וְלִרְוֹקֵן בְּרִכּוֹת לְמַעֲלָה וּמַטָּה.

99. רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּכָל זְמַן שֶׁהַמֶּשֶׁכֶן מוֹקֵם בְּמַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם, אִזּוּ אוֹתוֹ יוֹם, יוֹם שֶׁל שְׁמִיחַת הַכֹּל, וְשִׁמְעוֹן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ מִתְרוֹקֵן בְּאוֹתָם גִּירוֹת, וּמֵאִירִים בְּלָם.

עוֹמֶדֶת לְעַד קֶרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד. פֶּזֶר לְאַבְיוֹנִים, מַאי פֶּזֶר. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (משלי יא) יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד. יָכוֹל פֶּזֶר בְּעֵלְמָא, קָא מִשְׁבַּע לָן פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים, בֵּינָן דִּיהֵיב לְמַסְכְּנֵי, הָאִי פֶזֶרֶא יָאוֹת. מַאי וְנוֹסֵף עוֹד. בְּכָלֵא. וְנוֹסֵף עוֹד בְּעוֹתֵרֶא. וְנוֹסֵף עוֹד בְּזוּיִי.

96. הָאִי קֶרֶא הָכִי מִבְּעֵי לִיה, יֵשׁ מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד, מַאי וְנוֹסֵף. אֵלֶּא הֵהוּא אֶתֶר דְּיִשְׁרֵי בֵּית מִיתָה, הוּא גָרִים לִיה דִּיתוּסָף מִזוּיִים דְּלַעֲיִלָא לְאוֹסְפָא לִיה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי זוּיָא, קֶרֶא אֶסְהִיד, דְּכָל מֵאן דִּיהֵיב לְמַסְכְּנֵי, אֶתֶרֶר אֵילָנָא דְּזוּיִי, לְאוֹסְפָא לְהֵהִיא אֵילָנָא דְּמוֹתָא, וְכִדְיָן אֶשְׁתַּכּוּזוּ זוּיִים וְזוּדוֹ לְעֵילָא. וְבֵר זְשֵׁ דְגָרִים דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאַצְטְרִיךְ לִיה, הֵהוּא אֵילָנָא דְּזוּיִי קָאִים עָלֵיהּ, וְהֵהוּא אֵילָנָא דְּמוֹתָא אֲגִין עָלוּי. וּבְגִין כִּךְ וְנוֹסֵף עוֹד.

97. (כְּמָה דָּאֵת אָמַר) (תהלים קיב) צִדְקָתוֹ (דף קנ"ד ע"א) עוֹמֶדֶת לְעַד. מַאי עוֹמֶדֶת לְעַד. עוֹמֶדֶת עָלֵיהּ דְּבֵר זְשֵׁ, לְזַמְנָא לִיה קִיּוּמָא וְזוּיִים, כְּמָה דְּאִיהוּ יְהֵיב לִיה זוּיִים, וְאֶתֶרֶר לְגַבִּי זוּיִין, הָכִי זְמוּי יְהֵבִין לִיה. וְאִינוּן תְּרֵי אֵילָנִין (יְהֵבִין לִיה) קִיּוּמִין עָלֵיהּ לְשִׁינְזָבָא לִיה, וְלְאוֹסְפָא לִיה זוּיִין.

98. קֶרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד, תָּא זוּי עֵלְמָא דְּאֲמַרְן, הֵהוּא (ק"כ ע"א) קֶרֶן תְרוּם. וּבִמָּה. בְּכָבוֹד דְּלַעֲיִלָא, דְּהָאִי בֵר זְשֵׁ גָרִים לְזוּבְרָא לֹון כְּזוּדָא, וְלֵאֲרָקָא בְּרָכָאן לְעֵילָא וְתֵתָא.

99. רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּכָל זְמַנָּא דְּמִשְׁכְּנָא אֶתְקַם בְּעוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי זְשֵׁא, כִּדְיָן הֵהוּא יוּמָא, יוּמָא דְּזוּדוּוֹת דְּכָלֵא, וּבְמִשּׁוֹ רַבּוֹת קִדִּישָׁא אֶתְרַק בְּהִנְהוּ בּוֹצִינִין, וְנִתְרִין כְּלָהוּ. מֵאן דְּגָרִים דָּא,

מִי שְׁגֹרֵם אֶת זֶה, גֹּרֵם לוֹ (בְּאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא) שִׁנְעַל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיְהִי לוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מִשְׁלִי י"א) וַצִּדְקָה תַּצִּיל מַמּוֹת, וְכָתוֹב (שֵׁם ד') וְאַרְחַ צְדִיקִים בְּאוֹר נִגְה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

100. עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצֹת בְּסֶף וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתוּחַ, (יְחֻזְקָאֵל א') וּבִלְכַת הַחַיִּים יִלְכוּ הָאוֹפָנִים אֲעָלֶם וּבִהֲנָשָׁא הַחַיִּים מַעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים. וּבִלְכַת הַחַיִּים, בְּרִשּׁוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה הָיוּ הוֹלְכִים. שָׂאֵם תֵּאמַר שְׁנָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה – לֹא. לְמַטָּה. אֲלֵא כִּמוֹ זֶה מִלְּפָנֵי הַפָּנִים, וְזֶה לְאַחֲרֵי הַפָּנִים.

101. רוּחַ מֵאֲרַבַּע רוּחוֹת בְּאֲרַבָּעָה מְדוּרִים וּבְאֲרַבָּעָה צִדִּים, בְּזוּיָם שֶׁנִּבְרָאוּ בְּהַדּוּר הַפָּנִים הַמְּאִירוֹת. בְּגִלְלָה זֶה כְּעֵין (נֹאש"ר) כְּמִרְאֵה הַחַיִּים, שֶׁהֵם אֲרַבַּע זְוִיּוֹת, דְּגָלִים פְּרוּשִׁים, אֲרִי"ה נִשְׂרִי שׁו"ר אֲד"ם, שְׁכוּלָל בְּלֶם אֲרַבָּעָה מִלְּאָכִים שְׁשׁוּלָטִים וְכוּלָלִים הַכֹּל.

102. דְּגָל רֹאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְזִינָת, אֲרִי"ה, מִיכָא"ל, רִשׁוֹם בְּפִרְיֶשֶׁת הַדְּגָל הַפְּרוּשׁ לְיָמִין. מִזְרַח רֹאשִׁית הַשְּׁמֶשׁ הוֹלֵךְ בְּמִשְׁאֵל בְּאוֹר. שְׁנֵי מַמְנִים תַּחַת יָדָיו, יוֹפִיא"ל צִדְקִיא"ל. אֶחָד לְלַמֵּד (לְתוֹרָה), וְאֶחָד לְלַכַּת בְּשׁוֹק שְׁחוּלָף.

103. בְּשִׂאֵלָה לּוֹקָחִים, לּוֹקָחִים כְּמָה מְרַבֵּבוֹת מְזִינּוֹת מִצַּד יָמִין, וְהַכֹּל אֶחָד. לְצַד שְׂמָאל הַשְּׁמֶשׁ הוֹלֵךְ (לּוֹקֵם כְּאֶחָד לְצַד הַשְּׂמָאל, הַשְּׁמֶשׁ הוֹלֵךְ) וּמֵאִיר וּמַעֲטָר אוֹתָם. אֵלֶּף וּרְבֻבּוֹת מַמְנִים

גָּרִים לִיָּה (בַּהֲהוּא עֵלְמָא דֹּאֲתִי) דִּישְׁתִּיב בְּהֵאִי עֵלְבָמָא, וַיְהִי לִיָּה זְוִיִּים בְּעֵלְבָמָא דֹּאֲתִי, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב, (מִשְׁלִי י"א) וַצִּדְקָה תַּצִּיל מַמּוֹת, וְכָתִיב (מִשְׁלִי ד') וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

100. (בְּמִדְבַר י') עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצֹת בְּסֶף וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתוּחַ, (יְחֻזְקָאֵל א') וּבִלְכַת הַחַיִּים יִלְכוּ הָאוֹפָנִים אֲעָלֶם וּבִהֲנָשָׁא הַחַיִּים מַעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים. וּבִלְכַת הַחַיִּים, בְּקוּפִירָא דְלַעִילָא הוּא אֲזִיל. דֹּאִי תִימָא דִּהֵאִי לְעִילָא לְעִילָא. לֹאוּ, לְתַתָּא. אֲלֵא כְּגוֹנָא הֵאִי מִקְפִּי אֲנִפִּין, וְהֵאִי לְכַתֵּר אֲנִפִּין.

101. וַיִּקָּא מֵאֲרַבַּע זְוִיּוֹת, בְּד' מְדוּרִין, וּבְד' סְטִרִין, בְּזוּיוֹן דֹּאֲתִבְרוֹן בְּקוּלְמִיטִין דֹּאֲנִפִּין נְהִירִין. בְּגִין כֶּף כְּעֵין (נֹאש"ר) כְּמִרְאֵה הַחַיִּים, דֹּאֲיִנּוֹן אֲרַבַּע זְוִיּוֹת, דְּגָלִין פְּרִישָׁן, אֲרִי"ה. נִשְׂרִי שׁו"ר. אֲד"ם. דְּכָלִיל כְּלָהוּ ד' מִלְּאָכִין דְּשִׁלְטִין וְכָלִילָן כְּלָא.

102. דְּגָלָא קְדָמָאָה, מִשְׁרִיא מְזִינָא, אֲרִי"ה. מִיכָא"ל, רִשִׁים בְּפִרְיֶשֶׁת דְּגָלָא פְּרִישָׁא לִימִינָא. מִזְרִיחַ שִׁירוֹתָא דְשִׁמְשָׁא, אֲזִיל בְּמִטְלָנוּי, בְּנִהִירוֹ. תִּרִין מְבִנֵּן תַּזְזוֹת יְדִידָה, יוֹפִיא"ל, צִדְקִיא"ל. וְזֶה לְאוֹרְתָא (נ"א לְאוֹרִייתָא). וְזֶה, לְמִיָּהָר בְּשׁוֹקָא דְאֲזִיל

103. כֹּד אֲלִין זְטָלִין, זְטָלִין כְּמָה מִשְׁרִין מְזִינִין, מִסְטָרָא דִימִינָא, וְכָלָא זֶד. לְסִטְרָא שְׂמָאלָא, שְׂמִישָׁא אֲזִיל (ס"א נִטל כֵּד חַד לְסִטְרָא שְׂמִישָׁא, שְׂמִישָׁא אֲזִיל) וְנִהִיר, וּמַעֲטָר לָהּ. אֵלֶּף וּרְבֻבּוֹן מְבִנֵּן תַּזְזוֹתֵי. וְכָלָהוּ בְּדוּזִילוֹ בְּאִימָתָא בְּזִיעַ בְּרִתָּה.

תחתיו, וכלם ביראה ובאימה, בזיע
וברתת.

104. אריה מושיט יד ימינו, בונס לכל
חילותיו אליו. שלש מאות ושבעים
אלף אריות סביב אותו אריה, והוא
ביניהם באמצע.

105. בשגועה האריה הזה, הרקיעים
מודעזעים, וכל החילות והמרכבות
מודעזעים מיראתו. מאותו קול
מתלהט נהר די נור, ויורד באלף וחמש
מאות דרגות הגיהנם של מטה. אז
מודעזעים כל רשעי הגיהנם, והאש
לוהטת, ועל זה כתוב (עמוס ג) אריה
שאג מי לא ירא.

106. גועה פעם שניה – שלש מאות
ושבעים אלף אריות, כלם גועים.
מושיט יד שמאלו – כל בעלי הדין
למטה פחדים ונכפים תחת אותה יד,
ואותה יד פושטת עליהם, וכלם
תחתיה, כמו שנאמר (בראשית
מט) ידך בערף איביה.

107. ארבע בנפים לכל אחד ואחד
מאש לבנה. כלם לוהטים. כל פנים של
כפתור ופרח בלבן של אותה אש
שקועים.

108. ארבע פנים לכל אחד ואחד
לארבעה צדדים, כלם מאירים בלבן
השמש. אחד לצד מזרח מאיר
בשמחה, ואחד לצד מערב, (זה
בונס) שהכנים מאורו. ואחד לצד צפון,
חשוך בלי אור, בצל השמש לגבי
השמש. הצל חשוך, השמש מאיר.
משום שהשמש והצל – ימין ושמאל,
והולכים באחד.

104. אריה אושיט ידיה ימינא, כניש לכל זיכוי
לגביה, תלת מאה ושבעין אלף אריותא,
סוזרניה דההוא אריה, ואיהו ביניהו
באמצעיתא.

105. כד געי האי אריה, מודעזעין רקיעין, וכל
זיכלין ומשריין מודעזעין, מדזיכלו דיליה. מההוא
קלא, נהר די נור מתלהטא, ונזוית באלף ונחמש
מאה דרגין דגיהנם לתתא, כדן כלהו זיבין
דגיהנם מודעזעין, ומלהטין אשא, ועל דא
כתיב, (עמוס ג) אריה שאג מי לא ירא.

106. געי תננינות, תלת מאה ושבעין אלף
אריותא, כלהו געאן. אושיט ידיה שמאלא, כל
מאריהון דדינא לתתא דזיכלין, ואתכפיין תנזות
ההוא ידא. וההוא ידא פשיט עליהו, וכלהו
תנזותיה. כמה דאת אמר, (בראשית מט) ידך
בעורף איביה.

107. ארבע גרפין לכל זוד וזוד, מאשא זוזורא.
כלהו מלהטין. כל אפין דזוזור ושושין בזוזורתא
דההוא אשא שקיען.

108. ארבע אנפין לכל זוד וזוד לארבע סטריין,
כלהו נהירין בזוזורא דשמשא. זוד לסטר מזוזו,
נהיר בזוזו. וזוד לסטר מערב, (ס"א דא
כניש) דאתכניש נהיריה. וזוד לסטר צפון, זושוף
כלא נהירו, כצלא דשמשא לגבי שמשא. צלא
זושוף, שמשא נהיר. בגין דשמשא וצלא ימינא
ושמאלא, ואצלא כוזדא. זושוכן (ס"א
חושבן) דאזלין עמיה, כל אינן דנטלין זינא.

חשובים (חשובון) שהולכים עמו, כל אלו שלוקחים כלי זין.

109. וכלם מימין ומשמאל בשלשה ראשים. ראש אחד שלו, שבעים וארבעה אלף ויש מאות. אלה אותם ראש אחד. יוצאים כח בימין שהוא הרים עליהם, פרט לכל אותם ממנים שלמטה, תחת אלה. שלטונים אלה על אלה, דרגות תחתונות עם עליונות, שאין להם חשבון.

110. ראש שני, שהולך בראש הראשון, חשבונו חמשים וארבעה אלף וארבע מאות, פרט לכל הממנים הללו שתחת לארבעה צדדים שאין להם חשבון. ראש שלישי, שהולך אחריהם, חמשים ושבעה אלף וארבע מאות. כמו שנוטל הימין, כך גם נוטל השמאל. כך גם מלפניהם, כך גם מאחריהם.

111. בין שנוסע ראשון – והורד המשכן. וכל הלויים אומרים שירה. בעלי התשבחות כלם מצדו. ואז כתוב, (יחזקאל א) כי רוח החיה באופנים.

112. דגל שני, מרובה מזינת, נש"ר, אוריא"ל, דרו"ם. ושני ממנים עמו – שמש"א"ל, חסדיא"ל. נשר זה עולה, וכל בעלי הכנפים מלפניו. כמה מרובות עולות בכל הצדדים, כל אחת ואחת בחזק השמש.

113. רוח של רוח פנימית יוצאת, ואותה הרוח מגיעה לנשר הזה, ועולים איבריו ומכסים את הגוף, כמו שנאמר (איוב לט) המבינתך יאבר נץ יפרש כנפיו לתימן. כמו דגמת בעין (דברים לב) כנשר יעיר קנו, נשר

109. וכלהו בימינא ובשמאלא בתלת רישין. רישא וזדא דיליה, שבועין וארבע אלה, ושית מאה. אלן אינן רישא וזד. נפקי זילא בימינא, דאיהו ארים עלייהו. בר כל אינן מונן דלתתא, תזוזת אלן. שלטונן אלן על אלן, דרגין תתאין עם עלאין, דלית לון ווישבנא.

110. רישא תניינא, דאזיל ברישא קדמאה, ווישבן דיליה וזמינן וארבע אלה, וארבע מאה. בר כל (דף קנ"ד ע"ב) אלן מונן דתזוזת לד' סטריין, דלית לון ווישבנא. רישא תליתאה, דאזיל בתרייהו, וזמינן ושבעה אלה, וארבע מאה. כנונא דנטיל ימינא, הכי גמי נטיל שמואלא, הכי גמי מקמייהו, הכי גמי מבתרייהו. 111. בין דנטיל האי קדמאה, והורד המושכן. וכלהו ליוואי אמרי שירתא, מארי דתושבון כללהו מסטריה. כדן (יחזקאל א) כי רוח הוזה באופנים פתיב.

112. דגלא תניינא. משרי"א מווינא, נש"ר, אוריא"ל, דרו"ם. תרי מונן עמיה, שמש"א"ל וחסדיא"ל. האי נשר סליק, וכל מאריהון דגדפין מקמיה. כמה משריין סלקין בכל סטריין. כל וזד וזד בתוקפא דשמישא.

113. רוזא דרוזא פנימאה נפיק, וזהו רוזא מטי להאי נשר, וסליק אברוי ומכסייא לגופא. כמה דאת אמר, (איוב לט) המבינתך יאבר נץ יפרוש כנפיו לתימן. כנונא כדונמא פעין כנשר יעיר קנו האי נשר נץ בהדיה יונה, בהדיה נץ,

גַּם זֶה עִם יוֹנָה, עִם גֵּן, וְכָל בְּעָלֵי
הַכְּנָפִים בָּלֶם מְצַפְצָפִים וְשִׁמְחִים. אֶחָד
מֵצֵד (עֲמוּד אֶחָד) לִפְנֵי עוֹלָה מִמָּטָה
לְמַעְלָה. בְּמָה צָפְרִים יוֹרְדוֹת וְעוֹלוֹת,
מְצַפְצָפוֹת וְשִׁמְחוֹת, הוֹלְכוֹת
וּמְשׁוֹטְטוֹת.

114. בְּשִׁנּוּסֵעַ, מוֹשִׁיט כָּנָף יָמִין, בּוֹנֵס
לְכָל חִילָיו, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
בְּעָלֵי כְנָפִים בְּשָׁנֵי גּוֹפִים, נִשְׁרָר וְאַרְיֵה
בְּאַחַד. מָרִים קוֹל, כָּל הָאֲחֵרִים עוֹלִים
וְיוֹרְדִים, מְצַפְצָפִים מֵצֵדָם מִכְּמָה דְרָגוֹת.

115. שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים הֵם בְּאַחַד בְּמַחְנוֹת
אֱלֹהִים, וְכֻלָּם בְּחֻשְׁבוֹן אֶחָד. וְחֻשְׁבוֹן
הָרֵאשִׁים הֵלָלוּ – רֹאשׁ אֶחָד, אַרְבָּעִים
וְשֵׁשׁ אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת. רֹאשׁ שֵׁנִי,
חֲמִשִּׁים וְתִשְׁעָה אֶלֶף וְשֹׁלֹשׁ מֵאוֹת.
רֹאשׁ שְׁלִישִׁי, אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים.

116. מִשְׁנֵי צִדִּים אֱלֹהִים יוֹצֵאִים שְׁנֵי
כְרוֹזִים שְׁהוֹלְכִים לִפְנֵי כָּל הַמַּחְנוֹת,
בְּשָׁנֵי אֱלֹהִים מְכַרְזִים: כָּל הַחִילוֹת וְכָל
הַמַּחְנוֹת, חֵיוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, בָּלֶם
מִתְכַּנְּסִים. מִי־רָאָה נִסְיַת כָּל הָרְקִיעִים,
בָּלֶם נוֹסְעִים בְּמִשָּׁא בְּמַחְנוֹת לִפְנֵי אוֹתוֹ
מִשְׁכָּן.

117. בְּשַׁעַת שְׁאֶחָד מֵהֶם, אוֹתוֹ שָׁבָא
מֵצֵד אֲרִיָּה, פּוֹשֵׁט קוֹל כְּדֵי שְׁלֹא
יִזְדַּעְזְעוּ כָּל אוֹתָם קוֹלוֹת, אִזּוֹ מִתְכַּנְּסוֹת
כָּל אוֹתָן מַחְנוֹת. בְּשַׁעַת שְׁאֶחָד קוֹרָא,
נִשְׁבֵּר הַקּוֹל וְלֹא פּוֹשֵׁט, כָּל אוֹתָן
הַמַּחְנוֹת שֶׁל הַנֶּשֶׁר הַזֶּה, כֵּלֶן מִתְכַּנְּסוֹת
לְנִסֵּעַ בְּמִסְעָם. כִּנְגֵד אֱלֹהִים שְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת
כֶּסֶף, כְּגוֹן זֶה הַכֹּל לְמִטָּה. בֹּא רֹאה,
בְּשִׁאֲלָה נּוֹסְעִים, מֶה כְּתוּב? (יחזקאל
א) וּבִלְכַת הַחֵיוֹת יִלְכוּ הָאוֹפָנִים אֲצֵלָם,

וְכָל מֵאֲרֵי דְגָדְפִין כֻּלְּהוּ מְצַפְצָפִין וְזוֹדָאן. וְזֶה
מִסְטָרָא (ס"א חֲד סמכא) קְבִימָה, סְלִיק בִּתְתָא
לְעִילָא. בְּמָה צִפְרִין וְזוֹתִין וְעֵאלִין, מְצַפְצָפִין
וְזוֹדָאן, אֲלִין וְשִׁאטִּין.

114. כִּד נְטִיל, אוֹשִׁיט גְּדָפָא יְבִינָא, כְּנִישׁ לְכָל
זוּלָיו, תִּלְת מֵאָה וְזוּמִשִּׁין אֶלֶף מֵאֲרֵי דְגָדְפִין,
בְּתֵרֵי גּוֹפִי, נִשְׁרָר וְאַרְיֵה כְּזוֹדָא. אֲרִים קָלָא,
כֻּלְּהוּ אֲזוֹרָנִין סְלִקִין וְזוֹתִין, מְצַפְצָפִין מִסְטָרִיָּהוּ,
מִכְּמָה דְרָגִין.

115. ג' רִישִׁין אֵינֻן כְּזוֹדָא, בְּמִשְׁרִין אֲלִין. וְכֻלְּהוּ
כְּזוֹד זוּשְׁכָן. וְזוּשְׁכָן דְּאֲלִין רִישִׁין, רִישָׁא זוֹדָא,
אַרְבַּעִין וְשִׁית אֶלֶף וְזוּמִשׁ מֵאָה. רִישָׁא תִנְיָנָא
זוּמִשִּׁין וְתִשְׁעָה אֶלֶף וְתִלְת מֵאָה. רִישָׁא תִלְתִּיאָה,
אַרְבַּעִין וְזוּמִשׁ אֲלִפִין, וְשִׁית מֵאָה וְזוּמִשִּׁין.

116. מֵאֲלִין תֵּרֵי סְטָרִין, נְפִיק תֵּרִין כְּרוֹזִי, דְּאֲלִין
מִקְמִי כֻלְּהוּ מִשְׁרִין. כִּד אֲלִין תֵּרֵי מְכַרְזִי, כָּל
זוּלָיו, וְכָל מִשְׁרִין, זוּיוֹן וְעִירִין עִם רַבְרָבָן, כֻּלְּהוּ
מִתְכַּנְּשִׁי. מֵאֵן זוּמִי נְטִילָא דְכֻלְּהוּ רְקִיעִין, כּוֹלְהוּ
נְטִלִין בְּמִטּוֹלָא בְּמִשְׁרִין, לְקְבִימָה דְהֵהוּא
מִשְׁכָּנָא.

117. בְּשַׁעַתָּא דְזוֹד מְנִיָּהוּ, הֵהוּא דְאֵתִי מִסְטָרָא
דְּאַרְיָה, פְּשִׁיט קָלָא, בְּגִין דְּלֹא יִזְדַּעְזְעוּ כָּל אֵינֻן
קָלִין. כְּדִין מִתְכַּנְּשִׁין כָּל אֵינֻן מִשְׁרִין. בְּשַׁעַתָּא
דְּאֲזוֹרָא קָרִי, מִתְבָּר קָלָא וְלֹא פְּשִׁיט, כָּל אֵינֻן
מִשְׁרִין דְּהֵאִי נֶשֶׁר, כֻּלְּהוּ מִתְכַּנְּשׁוּ לְנְטִילָא
בְּמִטְלִנִיָּהוּ. לְקְבִיל אֵינֻן, שְׁתֵּי זוּצוֹצְרוֹת כֶּסֶף,
כְּזוּנָא דְּאֵ כָלָא לְתִתָּא. תָּא זוּזִי, כִּד אֲלִין נְטִלִין
מֶה כְּתִיב, (יחזקאל א) וּבִלְכַת הַחֵיוֹת יִלְכוּ

אותם שמתכנסים אליהם, כמו שהראש מסתכל, כך גם בלם.

118. דגל שלישי, שור, גבריאל, צפון. שני ממנים עמו, קפציאל חזקיה"ל. השור הזה מצד שמאל. קרניו עולות בין שתי עיניו. רוגזו בהסתכלות, עינים לוחטות באש של נור דולק. נוגח ורופס ברגליו ולא חס.

119. בשגועה השור הזה, יוצאים מנקב תהום רבה כמה חבורות מבים (מחבלים), בלם גועים ומשוטטים לפניו, והחמת והתיק שבו של כל עוונות תלויים לפניו, שהרי כל עברות העולם כתובים בספר ועולים.

120. שבעה נהרי אש שופעים לפניו. בשצמא חולף לאותו נהר דינור, ושואב אותו בגמיעה אחת. ואותו נהר מתמלא כבתחלה ולא נהיה אכזב. כל אותם חילות שואבים אש אוכלת אש. ואלמלא שמצד אריה יוצא נהר אחד של מים שמכבים את הגחלים שלהם, לא יוכל העולם לסבל.

121. חשך השמש שם נמצא, לא נמצא אור. כמה חילות של שומרי חק הולכים ומשוטטים בחשך, ואותו נהר שדולק בצד הזה, אש שחרה חשוכה. ואם תאמר שאין אש לבנה, אש שחרה, אש אדמה, אש של שני גונים – אל תאמר, שהרי ודאי כך זה! ועם כל זה למעלה למעלה כך נמצא, ומשם שופע לתחתונים הללו.

122. שנינו, התורה כמה נמצאת? אש לבנה, ואש שחרה על גבי לבנה. בשני סוגי אש נמצאת התורה. בא ראה, האש אחת היא, ומתחלקת לארבעה.

האופנים אצלם, אינן דמתכנסו לגבייהו, כגוונא דרישא אסתכל, הכי גמי כלהו.

118. דגלא תליתאה. שור. גבריאל. צפון. תרין מבנין עמיה, קפציאל חזקיה"ל. האי שור מסטרא דשמאלא. קרניו סלקין בין תרין עיניו. רגיו באסתכלותא, עיניו מלהטן באשא דנור דליק. גזוז ורפסא ברגליו ולא זויס.

119. כד געי האי שור, נפקין מנקבא דתהומא רבא, כמה זובילי שריקין (ס"א טריקין), כלהו געאן ושטאן קמיה, וזוימתא, ואזומתא דכל זובין תלויא קמיה, דהא כל זובי עלמא, כלהו בספרא סליקין ובתיבין.

120. שבעה נהרי דאשא נגדין קמיה, כד צווי אויל לגבי ההוא נהר דינור, ושאיב ליה בגמיעא זורא. וההוא נהר אתמלי כדפקדמיתא, ולא כדיב. כל אינן זויילין, שאבין אשא אכלא אשא. ואלמלא דמסטרא דאריה, נפיק זור נהרא דמייא, דמכבין גזוזלתייהו, לא יכיל עלמא למסבל.

121. זושוכא דשמשא תמן אשתכוז, לא אשתכוז נהירו. כמה גרדיגי גמוסין אולין ושטאן בזושוכא וההוא נהר דדליק בסטרא דא, נורא אוכמא זושור. ואי תיבא, דלא אית אשא זוורא, אשא אוכמא, אשא סומקא, אשא דתרי גווי. לא תיבא, דהא ודאי הכי הוא, ועם כל דא לעילא לעילא הכי אשתכוז, ובתמן נגיד לאלין תתאי.

122. תנינן אורייתא כמה אשתכוזת. אשא זוורא, ואשא אוכמא על גבי אשא זוורא. בתרי אשי אשתכוזת אורייתא. תא זוי, אשא זורא הוא,

המים אחד הם, ומתחלקים לארבעה. הרוח אחת היא, ומתחלקת לארבעה.

והאי אתפכלג לארבעה. מיא זודא (דף קנ"ה ע"א) איהו, והאי אתפכלג לארבע. ריוזא זודא איהו, והאי אתפכלג לארבע.

123. שלשה ראשים נמצאים (מתחברים) במרכבות אלו. חשבונם – ראש אחד, ששים ושנים אלף ושבע מאות. ראש שני, ארבעים ואחד אלף וחמש מאות. ראש שלישי, חמשים ושלשה אלף וארבע מאות. פרט לכל אלו הדרגות האחרות שנפרדות בצדיקה, ואין להן חשבון. כלן דרגות על דרגות, פרט לכמה חילות של שומרי חק שהם למטה, חצופים בכלב, נושכים בחמור. אוי למי שנמצא לפנייהם, ודין שלהם בצד רביעי.

123. תלת רישין אשתכחו (ס"א אתחברו) במישריין אלין. וזושבן דלהון, רישא זודא שתין ותרי אלה ושבע מאה. רישא ב', ארבעין וזוד אלה וזומיש מאה. רישא תליתאה, תלת וזומישין אלה וארבע מאה. בר כל אינון דרגין אזורגין דאתפרשין בסטרייהו, ולית לון וזושבנא. כלהו דרגין על דרגין. בר כמות גרדיני גמוסין דאינון לתתא, וזיפין ככלבא, נשכין כוזמרא, ווי מאן דאשתכחו גבייהו, ודינא דלהון בסטרא רביעאה.

124. דגל רביעי, אד"ם, רפא"ל, מערב. יחד אתו רפואה. בצד שאדם נכלל, דין עליון עליו מתרפא. זה (אחד) אחז בקרני השור, בשרוצה להכניסם לתהום רבה, וכופת אותם שלא ישרף העולם. לאחר זה שורה קול דממה דקה, דין. (כאן) דבר בחשאי, לא נשמע דבר הברה כלל.

124. דגלא רביעאה, אד"ם רפא"ל. מערב. בהדיה אסוותא. בסטרא דאדם אתפכליל דינא עלאה עליה אתסי. האי (ס"א חד) אוזיד בקרנוי דשור, כד מבעי לאעלא לון לתהומא רבא. וכפית לון, דלא יוקיד עלמא. בתר דא שריא קול דממה דקה דינא. (ס"א הכא) מלה בוזשאי, לא משתמע מלה דהברה כלל.

125. בצד זה שורה מי ששורה, עולה מי שעולה, השמש מתבנס להאיר למקום זה. בגלל זה ותקעתם תרועה בצד דרום. אבל כאן לא זה ולא זה. מדוע תרועה? לכפות צד צפון, ולכן צד צפון לאחר.

125. בסטרא דא, שריא מאן דשריא, סליק מאן דסליק, שמשא אתכניש לאנהרא להאי אתר. בגין כף ותקעתם תרועה, בסטר דרום. אבל הכא, לאו האי ולא האי. אמאי תרועה. לאכפייא סטר צפון, ובגין כף סטר צפון לאוזורא.

126. בא ראה, שתי חצוצרות, משום שהם מצד שנים שאמרנו, ממזרח ומדרום. הן עתידות לשבר דינים ולכפותם. ועל זה הן מכסות. ומשום זה,

126. תא וזוי, שתי וזיצרות, בגין דאינון מסטרי תרי דקאמרי, במזרחו ומדרום. אינהו זמינין לתברא דינין, ולאכפייא לון. ועל דא אינון

וביום שמתכם ובמועדיכם וגו', ותקעתם בחצצרות. סתם, בין למעלה בין למטה. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא רוצה בכבודם ונתן להם חלק עליון על כל שאר העמים, והקדוש ברוך הוא משתבח בתשבחותיהם. זהו שכתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל וגו'.

מכסף. ובגין כך וביום שמוזתכם ובמועדיכם וגו', ותקעתם בנצצרות, סתם, בין לעילא בין לתתא. ופאין אינן ישראל, דקודשא בריך הוא בעי ביקריהון, ויהיב לון זולקא עלאה על כל שאר עמין. וקודשא בריך הוא אשתבז בהו בתושבזותיהו, הדא הוא דכתיב, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל וגו'.

127. ויהי בנסע הארץ ויאמר משה וגו'. רבי אלעזר אומר, כאן יש להסתכל, נ' שהיא (מנוצרת) מחצרות לאחר, כאן בשני מקומות, למח? ואם תאמר נ' כפופה, הרי ידוע נ' כפופה נקבה. נ' פשוטה, כלל של זכר ונקבה. והרי בארנו במקום זה, ויהי בנסע הארץ. למח חזר לאחר כך כמו זה?

127. (במדבר י') ויהי בנסוע הארון ויאמר משה וגו'. רבי אלעזר אומר, הכא אית לאסתכלא, נ' דאיהי (ס"א מנוצרת) מנוצרת לאוורא הכא בתרי דוכתי, אמאי. ואי תיבא נ' כפופה, הא ידיעה נ' כפופה נוקבא. נ' פשוטה, כללא דדכר ונוקבא. והא אוקימנא באתר דא, ויהי בנסוע הארון. אמאי אתהדר לכתר כנונא דא.

128. בא ראה, נ' באשרי יושבי ביתך לא נאמרה, משום שהיא בגלות, והרי פרשוק החברים, שכתוב (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל וגו'. אלא מה כתוב למעלה? וארון ברית ה' נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה. כיון שהיה נוסע הארון, נז'ן נוסעת עליו (עמוס), והרי השכינה יושבת על גבי הארון. בא ראה חביבות הקדוש ברוך הוא לגבי ישראל, שהרי אף על גב שהם סוטים מדרך הישר, הקדוש ברוך הוא לא רוצה לעזבם, ובכל זמן מחזיר פניו למולם, שאם לא כך, לא יעמדו בעולם.

128. תא וזוי, נ' באשרי יושבי ביתך לא אתמר, בגין דהיא בגלותא. והא אוקמוה זכריא דכתיב, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל וגו'. אלא מה כתוב לעילא, וארון ברית יי נוסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה. כיון דהיה נטיל ארונא, נז'ן נטיל עליה (נ"א עמיה), והא שכינתא על גבי ארונא יתיב. תא וזוי, וזביבותא דקודשא בריך הוא לגבייהו דישראל, דהא אף על גב דאינן סטאן מארזו מיישר, קודשא בריך הוא לא בעי לשבקה לון, ובכל זמנא אהדר אנפוי לךבלייהו, דאי לאו הכי לא יקומון בעלמא.

129. בא ראה, הארון היה נוסע לפניהם דרך שלשה ימים, נ' לא היתה נפרדת ממנו, ונוסעת עמו. ומתוך אהבת ישראל מחזיר פניו ומסתובב מלגבי

129. תא וזוי, ארונא הוה נטיל קבייהו ארזו תלתא יומין, נ' לא הוה מתפרש מניה, ונטיל עמיה. ומזו רזימו דלהון דישראל, אהדר אנפוי ואסתוזר מלגבי ארונא, כהאי איילא דעולתא, כך איהו

הָאָרוֹן, כְּמוֹ עֵפֶר הָאֵילִים, כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ, מַחְזִיר פָּנָיו לְמָקוֹם שֶׁמִּשָּׁם יֵצֵא. וְעַל כֵּן בִּנְסֵעַ הָאָרוֹן, נִוִּין מְסוּבָּבֵת פָּנִים לְמוֹל יִשְׂרָאֵל, וְכִתְפֵי הַגּוֹף לְגַבֵּי הָאָרוֹן.

130. וְעַל דָּא כָּךְ, כְּשֶׁהָאָרוֹן הָיָה נֹסֵעַ, מִשֶּׁה אָמַר קוֹמָה ה', לֹא תַעֲזֹב אוֹתָם, הַחֲזִיר פָּנִים אֵלֵינוּ, וְאִין חוֹזֶרֶת לְגַבֵּיהֶם כְּצוּרָה זֹה, כְּמִי שֶׁמַּחְזִיר פָּנָיו לְמִי שְׂאוֹהֵב. וּכְשֶׁהָיָה מִתְחִיל הָאָרוֹן (וְיִשְׂרָאֵל) לְשׁוֹרֹת, אִין הַחֲזִירָה נִוִּין פָּנֶיהָ מִיִּשְׂרָאֵל, וְהַחֲזִירָה לְגַבֵּי הָאָרוֹן, וּבְכָל הַחֲזִיר.

131. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר, בְּוֹדָאֵי בּוֹדָאֵי כָּךְ הוּא, אֲבָל כָּאֵן לֹא הַחֲזִיר פָּנָיו מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאֵם כָּךְ, צְרִיכָה נִוִּין לְהַתְּהַפֵּךְ מִגּוֹן שֶׁל אַחֵר עָלִיוֹן (שְׁלִמְעֵלָה), זֶה מִנְּזִיר לְאַחֵר, וְזֶה בְּדֶרֶךְ יִשָּׁר לְגַבֵּי הָאָרוֹן.

132. אֶלָּא וְדָאֵי לֹא הַחֲזִיר פָּנָיו מֵהֶם. וּמָה עָשָׂה בְּשַׁעָה שֶׁהָאָרוֹן הִתְחִיל לְהִשְׁרֹת? אָמַר מִשֶּׁה שׁוֹבָה ה', וְאִין שׁוֹרָה הָאָרוֹן, וְהַשְׁכִּינָה עוֹמֶדֶת בְּצֶד אַחֵר, וְהַפָּנִים מוֹל יִשְׂרָאֵל וּמוֹל הָאָרוֹן. (וּמִשּׁוֹם כָּךְ) וְאִין הַכֹּל נִכְלָל (לְתוֹכָהּ) לְכוּן, לְאָרוֹן וּלְיִשְׂרָאֵל. אֶלָּא שִׁישְׂרָאֵל גִּרְמוּ אַחֵר כָּךְ, שֶׁכְּתוּב וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים.

133. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲנִי שְׂאֵמְרָתִי מִסְפָּרוֹ שֶׁל רַב יִיבָא סָבָא, שְׂאֵמַר שְׁבִין מִצֵּד זֶה וּבִין מִצֵּד זֶה חֲזִיר. אָמַר לוֹ, נֶאֱדָה אָמַר, אֲבָל זֶה שְׂאֵמְרָנוּ, כָּךְ תִּמְצָא בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא, וְכָךְ זֶה בּוֹדָאֵי.

אֵיזֵל, אֶהְדֵּר אֶפּוֹי לְאַתֵּר דִּנְפִיק. וְעַל דָּא בִּנְסוּעַ הָאָרוֹן, נִוִּין אֶסְזֹר אֲנִפִין לְקַבְּלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, וְכִתְפֵי גּוֹפָא לְגַבֵּי אָרוֹנָא.

130. וְעַל דָּא כָּךְ אָרוֹנָא הָיָה נָטִיל, מִשֶּׁה אָמַר קוֹמָה יי, לֹא תַשְׁבּוּק לֹון, אֶהְדֵּר אֲנִפִין לְגַבֵּי, כְּדִין נִוִּין אֶתְהַדֵּר לְגַבֵּייהּ כְּגוֹנָא דָּא כְּמֵאֵן דְּמִתְהַדֵּר אֲנִפִיהָ לְמֵאֵן דְּרוּזִים, וְכֵד הָיָה שְׂאֵרִי אָרוֹנָא (וְיִשְׂרָאֵל) לְמִשְׁרִי, כְּדִין אֶהְדֵּר נִוִן אֲנִפִיו מִיִּשְׂרָאֵל, וְאֶתְהַדֵּר לְגַבֵּי אָרוֹנָא, וּבְכָל אֶתְהַדֵּר.

131. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר, בְּוֹדָאֵי הַכִּי הוּא, אֲבָל הַכָּא לֹא אֶהְדֵּר אֲנִפִיו מִיִּשְׂרָאֵל, דָּאֵי הַכִּי בְּעֵי נִוִן לְאַתְהַפֵּכָא מִגּוֹנָא דְּאִזְזֹרָא עֲלָאָה (ס"א דלעילא), דָּאֵי מִנְּזִיר לְאַזְזֹרָא וְדָאֵי בְּאִזְרוֹן מִיִּשְׁרָאֵל לְגַבֵּי אָרוֹנָא.

132. אֶלָּא וְדָאֵי לֹא אֶהְדֵּר אֲנִפִיו מִנְּיִיהּ, וּמָה עָבִיד בְּשַׁעָתָא דְּשְׂאֵרִי אָרוֹנָא לְמִשְׁרִי. אָמַר מִשֶּׁה שׁוֹבָה יי, כְּדִין שְׂאֵרִי אָרוֹנָא, וְשִׁכִּינְתָּא קָאִים בְּסִטְרָא אִזְזֹרָא, וְאֲנִפִין לְקַבְּלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, וְלְקַבְּלִיהָ דְּאָרוֹנָא. (וּבִגִּין כֵּךְ) וְכְדִין כָּלָא כָּלִיל (לְגוּוּהָ) לְכוּנָא, (דָּף קנ"ה ע"ב) לְאָרוֹנָא, וּלְיִשְׂרָאֵל. אֶלָּא דִּישְׂרָאֵל גִּרְמוּ לְבִתֵּר, דְּכִתְיִב וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְנִים.

133. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲנִי דְּאִמְרוֹן מִסְפָּרָא דְּרַב יִיבָא סָבָא, דְּאִמַר דְּבִין בְּהָאֵי גִיסָא, וּבִין בְּהָאֵי גִיסָא, אֶתְהַדֵּר. אָמַר לִיהּ, שְׁפִיר קְאָמַר, אֲבָל דָּא דְּאִמְיָנָא, הַכִּי תַשְׁכּוּז בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא, וְהַכִּי הוּא וְדָאֵי.

134. והמן כִּזְרַע גֵּד הוּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לְהַעֲמִיד זֶרַע וְחִילּוֹת בְּאַרְצָא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) גֵּד גִּדּוֹד יִגְדֹּנּוּ. מִה זֶרַע גֵּד נִטְלוּ חֶלְקִים בְּאַרְצָא אַחֲרַת, כִּף הַמֶּן שָׂרָה עַל יִשְׂרָאֵל מִחוּץ לְאַרְצָא הַקְדוּשָׁה.

135. דְּבַר אַחֲרֵי כִּזְרַע גֵּד הוּא – כִּזְרַע גֵּד לָבָן, וְנִקְפָּה בְּשִׁיזְרַד לְאֹוִיר, וְנִטְחָן (וְהַתְגַּשָּׁם) (וְנִבְלַע) בְּגוֹף, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ הַחֲבֵרִים. וְעֵינוּ כְּעֵין הַבְּדִלָּה, כְּמוֹ אוֹתוֹ בְּדוּלַח שֶׁהוּא לָבָן, כְּגוֹן הַיָּמִין (לָבָן הַעֵין) שֶׁלֹּמְעֵלָה. (כִּזְרַע גֵּד, כִּף לֹא נִקְרָאוּ בְּאַרְצָא מִצְרִים, אָבֵל לְכֹף מְכַשְׁפִּים זֶרַע כִּזְרַע גֵּד הוּא, כִּזְרַע גֵּד לָבָן, וְכִחוֹ כְּאַשֶׁר יוֹרֵד מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה).

136. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֵאִי שֵׁנָא (דאמר) דְּבִמְשִׁיחָה בְּמִלָּה דָּא (חליש) לְעֵילָא כְּנֻקְבָּא, דְּכִתִּיב אִם כָּכָה אֶת עוֹשֶׂה לִּי, אֶתְּ, אֶתְּהָ מִבְּעֵי לִיָּה. אֶלָּא לְאַתֵּר דְּמוּתָא שְׂאֵרִי בֵּיתָה קְאָמַר, וְהָהוּא אֶתֵּר דְּנֻקְבָּא אִיהוּ. בְּגִין כִּף אָמַר הֶרְגֵנִי נָא הֶרֹוֹג, וְדָא אִילְנָא דְּמוּתָא. וְהָא אוֹקִימָנָא דְּבִאִילְנָא דְּזוּזִי לֹא שְׂרִיָּא בֵּיתָה מוּתָא. וְעַל דָּא אֶתְהַדָּר לְגַבִּי אִילְנָא דְּמוּתָא וְאָמַר אֶתְּ, וְלֹא אָמַר אֶתְּהָ, וְהָכִי מִבְּעֵי לִיָּה.

137. מִיד (במדבר י"א) וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשְׁחָה אֶסְפָּה לִּי שְׁבָעִים אִישׁ וְגו'. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתְהָ רֹוֹעָה מוֹת בְּכָל זְמַן – הָרִי לָךְ, וְאַצְלָתִי מִן הָרוּחַ וְגו'. בֹּא רֹאֵה שְׂכָאן יָדַע מִשְׁחָה שֶׁהוּא יָמוּת וְלֹא יִכְנָס לְאַרְצָא, שְׁהָרִי אֶלְדָּד וּמִידָד הֵיוּ אוֹמְרִים דְּבַר זֶה.

138. עַל כִּף לֹא צָרִיךְ לוֹ לְאָדָם בְּשַׁעָה שְׁהָרְגוּ שוֹרָה בּוֹ לְקַלֵּל עַצְמוֹ, שְׁהָרִי

134. וְהָמָן (במדבר י"א) כִּזְרַע גֵּד הוּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לְקִיָּמָא זֶרַע וְזוּזִילִין בְּאַרְעָא, כְּמוֹהָ דָּאֶתֵּר אָמַר (בראשית מט) גֵּד גִּדּוֹד יִגְדֹּנּוּ. מִה זֶרַע דְּגֵד זְטָלִי וְזוּלְקִיהוֹן בְּאַרְעָא אַזְוָרָא, כִּף מִן שְׂרִיָּא עֲלִיָּהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, לְבַר מִאַרְעָא קְדִישָׁא.

135. דְּבַר אַזְוָרָא כִּזְרַע גֵּד הוּא. כִּזְרַע גֵּד זְוֹוִרָא, וְאֶקְפִּי כִד זְוִזִית לְאֹוִירָא, וְאַתְנַגָּרִיס (ס"א וְאַתְגַּשִּׁים) (ס"א וְאַתְבִּלַע) בְּגוֹפָא, וְהָא אוֹקִימוּהָ זְוִבְרִיָּא. וְעֵינוּ כְּעֵין הַבְּדוּלָּה, כְּהָהוּא בְּדוּלָּה דְּאִיהוּ זְוֹוִר, כְּגוֹוָנָא דְּיִמִּינָא (ס"א חִיוּוִרָא דְּעִינָא) דְּלְעֵילָא. (כִּזְרַע גֵּד הָכִי לֹא אֶקְרוֹן בְּאַרְעָא דְּמִצְרָאִי אֲבֵל לְכֹךְ מִחֲרָשִׁי זֹרִיעָא כִּזְרַע גֵּד הוּא כִּזְרַע גֵּד חוּוִרָא וְאַתְקִפִּיהָ כִד נַחִית מִלְּעִילָא לְתַתָּא)

136. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֵאִי שֵׁנָא (דאמר) דְּבִמְשִׁיחָה בְּמִלָּה דָּא (חליש) לְעֵילָא כְּנֻקְבָּא, דְּכִתִּיב אִם כָּכָה אֶת עוֹשֶׂה לִּי, אֶתְּ, אֶתְּהָ מִבְּעֵי לִיָּה. אֶלָּא לְאַתֵּר דְּמוּתָא שְׂאֵרִי בֵּיתָה קְאָמַר, וְהָהוּא אֶתֵּר דְּנֻקְבָּא אִיהוּ. בְּגִין כִּף אָמַר הֶרְגֵנִי נָא הֶרֹוֹג, וְדָא אִילְנָא דְּמוּתָא. וְהָא אוֹקִימָנָא דְּבִאִילְנָא דְּזוּזִי לֹא שְׂרִיָּא בֵּיתָה מוּתָא. וְעַל דָּא אֶתְהַדָּר לְגַבִּי אִילְנָא דְּמוּתָא וְאָמַר אֶתְּ, וְלֹא אָמַר אֶתְּהָ, וְהָכִי מִבְּעֵי לִיָּה.

137. מִיד (במדבר י"א) וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשְׁחָה אֶסְפָּה לִּי שְׁבָעִים אִישׁ וְגו'. אָמַר לִיָּה קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶתְּ בְּעֵי מוּתָא בְּכָל זְמַנָּא, הָרִי לָךְ, וְאַצְלָתִי מִן הָרוּחַ וְגו'. תָּא זְוִזִי, דְּהָכָא יָדַע מִשְׁחָה דְּאִיהוּ יָמוּת, וְלֹא יִיעוֹל לְאַרְעָא, דְּהָא אֶלְדָּד וּמִידָד בְּמִלָּה דָּא הָיוּ אֹמְרִי.

138. עַל דָּא, לֹא לְבְּעֵי לִיָּה לְאִינְשֵׁי, בְּשַׁעָתָא דְּרוּוָנָא שְׂאֵרִי בֵּיתָה, לְכִטְיָא גְרַבִּיָּה. דְּהָא כְּמוֹהָ

כמה עומדים עליו שמקבלים אותו דבר. בזמן אחר שרצה מיתה, לא קבלו ממנו, משום שהכל היה לתועלת ישראל. בעת אינו, אלא מתוך רגז ודחק, ומשום זה קבלו ממנו. ועל כך נשארו לאחר כך אלדד ומידד ואמרו את זה, שמשה יתאסף, ויהושע יכניסם לישראל לארץ.

139. ומשום זה בא יהושע למשה וקנא על משה, ומשה לא השגיח בכבודו, ועל כך אמר, אני משה בלאם. מה זה בלאם? מנע מהם אותם דברים, כמו שנאמר (שמות לו) ויכלא העם מהביא. (בראשית ח) ויכלא הגשם מן השמים. מניעות ממש. ומשה לא רצה. צא וראה עונותיו של משה, מה פתוב? המקנא אתה לי וגו'. אשרי חלקו של משה, שהוא עלה על כל הנביאים העליונים (של העולם). אמר רבי יהודה, כל שאר הנביאים לגבי משה כלבנה לגבי השמש.

140. רבי אבא היה יושב לילה אחד ועוסק בתורה, והיו עמו רבי יוסי ורבי חזקיה. אמר רבי יוסי, כמה אותם בני האדם חזקי לב, שלא משגיחים בדברי אותו עולם כלום. אמר רבי אבא, בשר הלב שאחזו בכל איברי הגוף עושה להם. פתח ואמר, (קהלת ו) יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם. יש רעה – זה הוא חזק רע של הלב, שרצה לשלט בדברי העולם הזה ולא משגיח בדברי העולם ההוא דבר.

141. מדוע היא רעה? הפסוק אחר כך מוכיח, שפתוב איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וגו'. פסוק זה

קיימי עליה דמקבלי הדיא מלה. בזמן אוזרנא דבעא מיתה, לא קבילו מניה. בגין דכלא לתועלתא דישראל הוה. השתא לאו איהו, אלא מנא רוגזא ודווקא, ובגין כך קבילו מניה. ועל דא אשתארו לבתר אלדד ומידד, ואמרו דא דמישה יתכניש, ויהושע ייעול לון לישראל לארעא.

139. ובגין כך אתא יהושע לגבי משה, וקני עליה דמישה. ומשה לא אשגזו ביקרא דיכיה. ועל דא אמר, אנני משה בלאם. מאי בלאם. מנע מנהון אינן מלין, כמה דאת אמר (שמות לו) ויכלא העם מהביא. (בראשית ח) ויכלא הגשם מן השמים. מניעותא במיש. ומשה לא בעא. פוק זמני ענוותנותיה דמישה, מה כתיב המקנא אתה לי וגו'. וכאן זולקיה דמישה, דאיהו סליק על כלהו גביאי עלאי (נ"א דעלמא). אמר רבי יהודה, כל שאר גביאין לגבי משה, כסיהרא לגבי שמישא.

140. רבי אבא הוה יתיב לילא זור, ולעי באורייתא. והיו עמיה רבי יוסי ורבי חזקיה. אמר רבי יוסי, כמה אינן בני נשא תקיפו לבא, דלא משגזוי במלי דההוא עלמא כלום. אמר רבי אבא, בשרא דלבא, דאזידא בכל שייפי גופא, קא עביר לון. פתח ואמר, (קהלת ו) יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם. יש רעה: דא איהי תוקפא בישא דלבא, דבעי לשלטאה במלי דהאי עלמא, ולא אשגזו במלי דההוא עלמא מדי.

141. אמאי איהי רעה. קרא דבתריה אוכוז, דכתיב איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים

קשה, כיון שפיתוב ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאווה, אמאי ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו, שהרי אינו חסר לנפשו כלום? אלא סוד הוא, וכל דברי שלמה המלך מתלבשים הם בדברים אחרים, בדברי התורה שמתלבשים בספורי העולם.

142. בא ראה, אף על גב שרוצים להסתכל בלבוש, בעת פסוק זה כך אומר, שאדם הולך בעולם הזה ונותן לו הקדוש ברוך הוא עשר כדי שיזכה בו לעולם הבא ותשאר אצלו הקרן. מהי הקרן? אותה שעומדת, שהוא מקום לצרר בו הנשמה. בגלל זה צריך להשאיר אחריו לאותה קרן, וקרן זו יקבלה לאחר שיצא מהעולם הזה.

143. משום שקרן זו היא עץ החיים של אותו עולם, ולא עומד בעולם הזה אלא אותו פרי שיצא ממנו, ולכן אוכל האדם פרו, שזוכה בעולם הזה, והקרן קימת לאותו עולם לזכות בה בחיים עליונים שלמעלה.

144. ומי שמטמא עצמו ונמשך אחר עצמו ולא מחסר לנפשו ולעצמו כלום, ואותו עץ נשאר ולא שם אותו מולו ביראה ולקבלו למעלה, אז – ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו, ולזכות באותו עשר. ודאי אדם אחר יאכלנו, כמו שנאמר (איוב כז) יבין וצדיק ילבש. בגלל זה צריך האדם לזכות במה שנתן לו הקדוש ברוך הוא לאותו עולם, ואז אוכל ממנו בעולם הזה, ותשאר לו אותה קרן לעולם אחר,

וגו'. האי קרא קשיא, כיון דכתיב ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאווה, אמאי ולא ישליטנו האלהים לאכול ממנו, דהא אינו חסר לנפשו כלום אלא. רוא איהו, וכל מלוי דשלמה מלכא, מתלבשין אינון במלכין אזורין, כמלי דאורייתא, דאינון מתלבשין בספורי עלמא.

142. תא וזוי, אף על גב דבעינן לאסתכלא בלבושא, השתא האי קרא הכי קאמר, דבר נש איל בהאי עלמא, ויהיב ליה (דף קנ"ו ע"א) קודשא בריך הוא עותרא, בגין דיוכי ביה לעלמא דאתי, וישתאר לגביה קרן. מאי קרן. ההוא דאיהו קיים, דאיהו אתר לאתצררא ביה נשמתא. בגין כך בעי לאשארא אבתריה (נ"א עותריה) להאי קרן, והאי קרן יקבל ליה, בתר דיפוק מיהאי עלמא.

143. בגין דהאי קרן, הוא אילנא דזוי דההוא עלמא, ולא קיימא בהאי עלמא, אלא ההוא איבא דנפיק מיניה, ועל דא איבא דיכיה אכיל בר נש, דיוכי בהאי עלמא, והקרן קיימא ליה לההוא עלמא, לביוכי ביה בזוין עלאין דלעילא.

144. ובאן דסאיב דרביה, ואתמישך בתר דרביה, וליתייה זוסר לנפשיה ולדרביה כלום. וההוא אילנא אשתאר, ולא שויה לקבליה בדזוילו, ולקבלא ליה לעילא. כדין ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו, ולביוכי בההוא עותרא, ודאי איש אזור יאכלנו, כמה דאת אמר (איוב כז) יבין וצדיק ילבש. בגין כך, בעי בר נש לביוכי, במה דיהיב ליה קודשא בריך הוא לההוא עלמא, וכדין אכיל מיניה בהאי עלמא,

להיות צרור בצרור החיים. אמר רבי יוסי, ודאי.

145. עוד אמר רבי יוסי, כתוב אם ככה את עשה לי הרגני נא וגו'. וכי משה, שהוא ענו מכל בני העולם, משום ששאלו ממנו ישראל לאכל מסר עצמו למיתה? למה? אמר רבי אבא, דבר זה למדנו וסוד עליון הוא. משה לא הרע לפניו ולא שאל מיתה על ששאלו ישראל.

146. בא וראה, משה נאחז, והיה עולה במה שלא נאחז נביא אחר. (שְׁהִי הִיָּה אַחֲזוּ בַצִּדְקָה) ובשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, שמח משה ואמר, ודאי בעת אותה שלמות נמצאת בי, שהרי בגללי נמצא מן לישראל. כיון שראה משה שחזרו לרדת לדרגה אחרת ושאלו בשר, ואמרו (במדבר כא) ונפשנו קצה בלחם הקלוקל, אמר, אם כך זה, הרי דרגתי פגומה, שהרי בגללי יאכלו ישראל מן במדבר. הרי אני פגום, ואהרן פגום, ונחשון בן עמינדב פגום.

147. אמר, ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג, שנחשבת נקבה במאכלה, (נאני יורד מהשמים, שהוא דרגה עליונה, לרדת לדרגת נקבה, נאני עדיף משאר נביאי העולם. ועל זה אמר, ואל ארצה (אחותי) ברעתי, כמת, ודאי לרדת לדרגה מתונה.

148. אז, ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש. אתה שאלת מקום שמיתה לא תצטרך, מקום שלא תהא פגום בדרגה שלך, ועל זה כתוב

וישתאר לגביה ההוא קרן לעלמא אזורא, למהוי צרורא בצרורא דזווי. אמר רבי יוסי ודאי.

145. תו אמר רבי יוסי, כתיב אם ככה את עושה לי הרגני נא וגו' וכי משה דאיהו ענו מכל בני עלמא, בגין דשאיילו מניה ישראל למיכל, מסר גרמיה למיתה, אמאי. אמר רבי אבא, האי מלה אוליפנא, ורוא עלאה איהו, משה לא אבאיש קמיה, ולא שאל למיתה על דשאיילו ישראל.

146. תא זווי, משה אתאזור, והיה סליק במה דלא אתאזור גביה אזורא. (דהא אחיד צדקה הוי) ובשעתא דאמר ליה קודשא בריך הוא למשה, (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. זודי משה ואמר, ודאי השתא ההוא שליבו בי אשתכחו. דהא בגיני אשתכחו מן לישראל. כיון דזומא משה דאהדרו לזוזתא לדרגא אזורא, ושאיילו בשר, ואמרי ונפשנו קצה בלחם הקלוקל. אמר אי הכי הוא, הא דרגא דיכלי פגים. דהא בגיני ייכלון ישראל מן במדברא (קפ"א), הא אנא פגימא, ואהרן פגים, ונחשון בן עמינדב פגים.

147. אמר ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג, דזושיבנא נוקבא במיכלא דילה, (ואנא נחית מן שמיא דאיהו דרגא עלאה, לנחתא לדרגא דנוקבא, ואנא עדיף מן שאר נביאי עלמא, ועל דא אמר ואל ארצה (אחותי) ברעתי כמת ודאי לנחתא לדרגא תתאה.

148. כדין ויאמר יי אל משה אספה לי שבעים איש. את שאיל אתר דמיתה לא תבעי אתר דלא תהא פגים בדרגא דילך. ועל דא כתיב ואצלתי מן הרוח אשר עליך דכלהו אינון דתמן

ואַצְלַתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ, שְׂבָלָם הֵם
שֶׁנֶּאֱחָזוּ שָׁם). (וְאֲנִי יִרְדְּתִי מִן הַשָּׁמַיִם
לְאַרְצְךָ. אֶת עֲשֵׂה לִּי, לִרְדֹּת לְמָקוֹם הַנִּקְבָּה
וְלִפְגָּם מְקוֹמִי וְנִדְרָגְתִּי. אִם כֶּךָ, הָרִגְנִי נָא
הָרֵג אִם נָא מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֵל אֲרָאָה
בְּרַעְיָתִי. רַעְיָתִי הִיא וְדָאִי לְאַחֲזוּ בְּדִרְגָּה
מִתְחַוֶּנֶה. אֲזִי, וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֲסִפָּה לִּי
שְׂבָעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. הֲרִי הֵם לְתֵת
לָהֶם אֶכֶל אַחֵר, וְלֹא תִהְיֶה פָגוּם בְּדִרְגָּתְךָ.
וְעַל זֶה, וְאֲצַלְתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וְשָׂמְתִי עֲלֵיהֶם. מָה הַטֵּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהֵם
נֶאֱחָזוּ בַּלְבָּנָה וְכו') בַּלְבָּנָה, וְרָצָה הַשָּׁמַשׁ
לְהֵאִיר לָהּ. וְעַל כֶּךָ וְשָׂמְתִי עֲלֵיהֶם, כִּדְרִי
לְהֵאִיר מִהַשָּׁמֶשׁ, כְּאוֹר הַלְבָּנָה. (וּמִשּׁוֹם
זֶה אֶכֶל זֶה לֹא) בָּא עַל יְדֵי מֹשֶׁה, כִּדְרִי
שְׁלֹא יִפְגֹּם.

149. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מֹשֶׁה שֶׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא רָצָה בְּכַבּוּדוֹ, עָלָיו
כְּתוּב (מִשְׁלִי כג) יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְגו'.
יִשְׁמַח אֲבִיךָ – זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְאִמְךָ – זֶה בְּנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ
– זֶה אִם מֹשֶׁה שְׁלֵמָה. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אוֹהֲבֵוּ יוֹתֵר מִכָּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם
לֹא אִמְצָעִי כָּלֵל, (שֶׁהֲרִי מֹשֶׁה נִתְעַלָּה
עַל כָּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם לֹא אִמְצָעִי כָּלֵל,
כְּמוֹ) שֶׁכְּתוּב פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהִרִי
בְּאַרְנוֹ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת.

150. וַיַּעַק מֹשֶׁה אֶל ה' לֵאמֹר אֵל נָא
רָפָא נָא לָהּ. הֲרִי פִרְשׁוּהָ, וְהוּא סוֹד הַשֵּׁם
הַקְדוּשׁ מֵאַחַת עֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת, וְלֹא
רָצָה מֹשֶׁה לְהִתְפַּלֵּל יוֹתֵר, מִשּׁוֹם שֶׁעַל
שְׁלוֹ לֹא רָצָה לְהִטְרִיחַ יוֹתֵר לְמַלְךְ.
בְּגִלָּל זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בְּכַבּוּד
מֹשֶׁה. וּבְכָל מָקוֹם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
רוֹצֵה בְּכַבּוּד הַצְדִּיקִים יוֹתֵר עַל שְׁלוֹ.
וְלַעֲתִיד לְבֹא עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְתַבֵּעַ עֲלֵבּוֹן יִשְׂרָאֵל מִעַמִּים עוֹבְדֵי

אֶת־אֲזוּדָיו). (ס"א וְאֵנָּה נַחִית מִן שְׁמִיָּא לֵאדְרַעָא. אֶת עוֹשֶׂה לִי
לְנַחֲתָא לֵאדְרַע דְּנוֹקְבָא, וְלִמְפָּגֵם לֵאדְרַעִי וְדִרְגִּי אִי הֲכִי הָרִגְנִי נָא
הָרוּג אִם נָא מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֵל אֲרָאָה בְּרַעְיָתִי. רַעְיָתִי הִיא
וְדָאִי לֵאחֲדָא בְּדִרְגָּא תַתָּא. כַּדִּין וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֲסִפָּה לִּי
שְׂבָעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵא אֵינּוֹן לְמִיתָן לְהוּ מִיכְלָא אַחֲרָא,
וְלֹא תִהְיֶה פָגִים בְּדִרְגָּא דִּילָךְ. וְעַל דָּא וְאֲצַלְתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר
עָלֶיךָ וְשָׂמְתִי עֲלֵיהֶם. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דִּאֵינּוֹן אֶת־אֲחָדוֹ בְּסִיחֵרָא
וְכו') בְּסִיחֵרָא וּבְעֵי שְׁמִיָּא לֵאנְהֵרָא לָהּ. וְעַל דָּא
וְשָׂמְתִי עֲלֵיהֶם, בְּגִין לֵאנְהֵרָא מִן שְׁמִיָּא,
כְּנִהֵרָא דְּסִיחֵרָא. (ס"א וּבִגִּינִי הָאִי מִיכְלָא דָּא,
לֹא) אֶתִּיָּא עַל יְדָא דְּמִיָּשָׁה, בְּגִין דְּלֹא יִתְפָּגִים.

149. אֶכָּאָה זִוְלִקָּא דְּמִיָּשָׁה, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּעֵי בִיחֵרִיָּה, עָלֶיהָ כְּתִיב (מִשְׁלִי כג) יִשְׁמׁוֹז אֲבִיךָ
וְאִמְךָ וְגו'. יִשְׁמׁוֹז אֲבִיךָ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
וְאִמְךָ: דָּא כְּנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ: דָּא
אִימָא דְּמִיָּשָׁה דְּלִתְתָּא. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רִזּוּם
לִיהָ יִתִּיר מִכָּל נְבִיאֵי עֲלָמָא, כָּלֵא, אִמְצָעִי
כָּלֵל. (ס"א דֵּהָא מֹשֶׁה אֲסִתְלַק עַל כָּל נְבִיאֵי עֲלָמָא בְּלֹא
אִמְצָעִי כָּלֵל כְּמָה) דְּכְתִיב פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהָא
אוֹקִימָנָא בְּכַמָּה אֲתֵר.

150. (בְּמִדְבָּר י"ב) וַיַּעַק מֹשֶׁה אֶל יְיָ לֵאמֹר אֵל נָא
רָפָא נָא לָהּ. הָא אוֹקִימָנָה, וְהוּא רָזָא דְּשִׁמְיָא
קְדִישָׁא, מוֹזֵד סְרִי אֲתִיוּן, וְלֹא בָּעָא מִיָּשָׁה לְצִלָּאָהּ
יִתִּיר, בְּגִין דְּעַל דִּיחִידָהּ לְמִכְלָא לָא בָּעִי (דף קנ"ו
ע"ב) לְאַטְרִזָּא יִתִּיר. בְּגִין כֶּךָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בָּעָא עַל יְקָרָא דְּמִיָּשָׁה. וּבְכָל אֲתֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בָּעָא עַל יְקָרִיהוֹן דְּצִדִּיקִיָּא, יִתִּיר עַל דִּיכִלִּיהּ.
וְלִאֲמִנָּא דְּאֲתִי, עֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִתְבַּעַ

עֲלֻכּוֹנָא דִּישְׂרָאֵל מִעַמּוּיָן עֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּבִמְזֻלוֹת, וּלְמוֹזִידֵי לֵוִן בְּזוֹדְיוֹתָא דְּצִיּוֹן. דְּכִתִּיב, (יִרְמִיָּה
לֹא) וּבָאוּ וְרִנְנוּ בְּמִרוֹם צִיּוֹן וְגו'. וְכִדִּין (יִשְׁעִיָּה
נֹט) וּבָא לְצִיּוֹן גֹּאֵל וְגו'.
כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת וּלְשִׁמְחָם בְּחִדּוֹת צִיּוֹן,
שְׁכֵתוֹב (יִרְמִיָּה לֹא) וּבָאוּ וְרִנְנוּ בְּמִרוֹם
צִיּוֹן וְגו'. וְאִז (יִשְׁעִיָּה נֹט) וּבָא לְצִיּוֹן
גֹּאֵל וְגו'. ב

בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יְמִלּוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

